

วิธีการรักษาโรคตามพระคัมภีร์

การรักษาโรค
เล่ม 2

ศจ. เคนนธ อี เอकिन

บทเรียน 13 บท เกี่ยวกับการรักษาโรคจากพระเจ้า

ชุด การเติบโตฝ่ายวิญญาณ | สำหรับศึกษาส่วนตัวหรือศึกษาเป็นกลุ่ม

วิธีการรับการรักษาโรค ตามพระคัมภีร์

เคนเนธ อี เฮกิน

จัดทำเป็น E-Book ครั้งแรก ปี 2026
จัดทำโดยวิทยาลัยพระคริสตธรรมเมมากรุงเทพฯ
48/1 ถ.พุทธมณฑลสาย2 ซอย 11
แขวงบางไผ่ เขตบางแค
กรุงเทพมหานคร 10160 ประเทศไทย

E-mail : contact@rhemathailand.org
www.rhemathailand.org

Thai Language E-Book Edition Translated from :

“Biblical Ways To Receive Healing”

ISBN 0-89276-074-5

สงวนลิขสิทธิ์ © 1998 RHEMA Bible Church
AKA Kenneth Hagin Ministries, Inc.

สารบัญ

1. รู้และประพุดิตตามพระวณะของพระเจ้า (ตอนที่ 1)	1
2. รู้และประพุดิตตามพระวณะของพระเจ้า (ตอนที่ 2)	8
3. มีฤทธิ์เดชแห่งการรักษาโรคอยู่ในพระนามพระเยซู!	15
4. การอธิษฐานเพื่อการรักษาโรค	25
5. การวางมือ (ตอนที่ 1)	33
6. การวางมือ (ตอนที่ 2)	42
7. ความเชื่อและฤทธิ์เดช สองส่วนผสมหลักในการรับการรักษาโรค (ตอนที่ 1)	52
8. ความเชื่อและฤทธิ์เดช สองส่วนผสมหลักในการรับการรักษาโรค (ตอนที่ 2).....	60
9. ความเชื่อและฤทธิ์เดช สองส่วนผสมหลักในการรับการรักษาโรค (ตอนที่ 3).....	68
10. ความเชื่อและฤทธิ์เดช สองส่วนผสมหลักในการรับการรักษาโรค (ตอนที่ 4).....	75
11. ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ตอนที่ 1)	85
12. ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ตอนที่ 2)	96
13. การเจิมในการรักษา	108

รู้และประพจน์ตามพระวณะของพระเจ้า (ตอนที่ 1)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: อิสยาห์ 10:27, ยอห์น 16:13, มาระโก 11:23-24,
อิสยาห์ 53:4-5, มัทธิว 8:17, 1 เปโตร 2:24

ความจริงหลัก: ท่านสามารถเรียนรู้ที่จะดำเนินอยู่ในอิสรภาพได้ในทุกๆ
ด้านของชีวิต โดยการใส่พระวณะที่เปี่ยมด้วยการเจิมเข้าไปในใจของท่าน

เมื่อท่านเชื่อและประพจน์ตามพระวณะที่เปี่ยมด้วยการเจิม การเจิมจะหักแอกแห่งพันธนาการ ออกและปลดปล่อยท่านเป็นอิสระในทุกๆด้านของชีวิตท่าน

อิสยาห์ 10:27

27... แอกนั้นจะถูกหักเพราะการเจิม (แปลจากฉบับการแปลภาษาอังกฤษ-ผู้แปล)

เรามักได้ยินอยู่บ่อยครั้งว่าการเจิมหักแอกทุกอย่าง แต่คำว่า “แอก” เมื่อกล่าวตามสมัยนี้หมายถึงอะไร? “แอก” คือ สิ่ง

ใดก็ตามที่ผูกมัดผู้คนไว้ อย่างเช่น ความบาปผูกมัดคนได้ ความเจ็บป่วยหรือโรคต่างๆ ความยากจน หรือการถูกวิญญูณชั่วเบียดเบียน แต่ขอบคุณพระเจ้า แอกต้องถูกทำลายลงเพราะการเจิม!

คำพยานเรื่องการหายโรคของผม

ผมป่วยมาตลอดจนกระทั่งอายุได้ 17 ปี ช่วง 16 ปีแรกของชีวิตผมเติบโตขึ้นอย่างไม่ปกติ ผมไม่สามารถวิ่งและเล่นสนุกเหมือนอย่างเด็กคนอื่นๆได้ ผมเล่นสนุกได้ไม่มากนักเพราะโรคหัวใจผิด

ปกติ และโรคเลือดที่รักษาไม่หาย โรคเลือดที่ผมเป็นทำให้เลือดของผมเป็นสีส้มขีด ๆ แทนที่จะเป็นสีแดง และยังมีอาการแทรกซ้อนอื่น ๆ อีก ผมไม่เคยมีวัยเด็กที่ปกติเลย และช่วง 4 เดือนก่อนวันคล้ายวันเกิดครบ 16 ปีของผม ผมก็กลายเป็นผู้ป่วยติดเตียง

หมอหลายท่านถูกเรียกตัวมาเพื่อดูแลเศษของผม โรงพยาบาลมาโย ซึ่งเป็นศูนย์การแพทย์ชื่อดังแห่งหนึ่งในเมืองโรเชสเตอร์ มินนิโซตา หนึ่งในหมอที่ดูแลเศษของผม ซึ่งเป็นหนึ่งในศัลยแพทย์ที่เก่งที่สุดในโลก กล่าวว่า คนที่เป็นโรคเดียวกับที่ผมเป็น ไม่เคยมีใครอยู่ได้เกินอายุ 16 ปี

แต่ขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระคัมภีร์ซึ่งเป็นถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าที่ถูกบันทึกไว้ พระวจนะเปี่ยมด้วยการเจิม! พระวจนะเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า และพระวจนะของพระเจ้าที่เปี่ยมด้วยการเจิมทำลาย

แอกแห่งการผูกมัดทุกอย่างได้ ซึ่งรวมถึงแอกแห่งความเจ็บป่วยและโรคต่างๆ นั่นคือวิธีที่ผมลุกขึ้นมาจากเตียงที่ผมนอนป่วยได้ วิธีนั้นคือ การประพฤติตามพระวจนะที่เปี่ยมด้วยการเจิม

ในฐานะเด็กที่มีความเชื่อแบบแบปติส ผมเคยอ่านพระคัมภีร์ แต่ผมไม่ค่อยรู้เรื่องการประพฤติตามพระวจนะสักเท่าไร อย่างเช่น ผมรู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่ในผม แต่ตอนแรก ผมไม่รู้ว่าผมควรฟังเสียงของพระองค์ และพระองค์จะทรงนำผมให้ประพฤติตามพระวจนะ

ยอห์น 16:13

13 แต่เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมาพระองค์จะทรงนำพวกท่านไปสู่ความจริงทั้งหมด พระองค์จะไม่ตรัสโดยลำพังพระองค์เองแต่จะตรัสเฉพาะสิ่งที่ทรงได้ยินและจะทรงแจ้งแก่พวกท่านถึงสิ่งที่เกิดขึ้น

ตั้งแต่นั้นมา ผมเคยคิดอยู่หลายครั้งว่า ถ้าผมฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เร็วกว่านี้ ผมคงจะไม่ต้องนอนป่วยติดเตียงถึง 16 เดือน แต่ผมมียุ่งอยู่กับการหาคนมาช่วยผมจนไม่ได้ฟังเสียงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ภายในผม และนั่นเป็นจุดที่เราพลาดกันในหลาย ๆ ครั้ง พวกเราส่วนใหญ่ มักมองหาสิ่งที่จะมาช่วยเราในฝ่ายธรรมชาติ แต่หากท่านได้รับความรอดแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทับอยู่ภายในวิญญาณของท่าน และพระคัมภีร์กล่าวว่า พระองค์จะทรงนำท่านไปสู่ความจริงทั้งหมด และพระวาทะของพระเจ้าเป็นความจริง (ยอห์น 17:17)

“ทั้งหมดอยู่ในพระคัมภีร์”

ช่วงที่ผมนอนป่วยติดเตียง พระวิญญาณบริสุทธิ์พยายามบอกผมอยู่ตลอดเวลาว่าผมหายดีได้ ในที่สุดวันหนึ่งผมก็ได้ยินบางสิ่งบางอย่าง

จากภายใน ซึ่งก็คือ “เสียงนิ่งแผ่วเบา” ว่า “เจ้าไม่จำเป็นต้องตายตั้งแต่อายุยังน้อย เจ้าหายดีได้” ถ้าผมหายดีได้ ผมก็อยากรู้ว่าจะหายได้อย่างไร ผมรู้ดีว่าการรักษาด้วยการแพทย์ไม่สามารถช่วยอะไรผมได้เลย ผมจึงทูลถามพระเจ้าว่า “ลูกจะหายโรคได้อย่างไร?” และเสียงภายในเสียงเดียวกันนั้นก็พูดว่า “ทั้งหมดอยู่ในหนังสือเล่มนั้น”

เมื่อผมได้ยินประโยคที่ว่า “ทั้งหมดอยู่ในหนังสือเล่มนั้น” ผมรู้เลยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังกล่าวถึง พระคัมภีร์ ดังนั้นผมจึงเริ่มศึกษาพระคัมภีร์อย่างขยันขันแข็งตลอดทั้งวัน เมื่อผมอ่านในมาระโก 11:23-24 ถ้อยคำเหล่านั้นถูกประทับลงบนวิญญาณของผม เหมือนอย่างเหล็กร้อนที่ประทับตราลงบนผู่จั่ว

มาระโก 11:23-24

23 เรา (พระเยซู) บอกความจริงแก่ท่านว่าหากผู้ใดสั่งภูเขาลูกนี้ว่า

‘จงทิ้งตัวลงทะเลไป’ และใจไม่
สงสัยเลยแต่เชื่อว่าจะเป็นไปตามที่
เขาพูดก็จะเป็นจริงตามนั้น

24 เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่าไม่ว่า
ท่านอธิษฐานทูลขอสิ่งใด (รวมถึง
การรักษาโรค) จงเชื่อว่าจะได้รับ
แล้วท่านจะได้สิ่งนั้น

ประโยคที่กล่าวว่า “...ไม่ว่า
ท่านอธิษฐานทูลขอสิ่งใด จงเชื่อ
ว่าจะได้รับแล้วท่านจะได้สิ่งนั้น”
(ข้อ 24) ได้ปักแน่นลงในหัวใจของ
ผมอย่างไม่มีวันลบเลือน ท่านเห็น
แล้วว่า ความปรารถนาที่อยู่ใน
หัวใจของผมคือ การหายดี เมื่อ
ประมาณ 65 ปีที่แล้ว เมื่อผม
ประพบัติตามพระวจนะของ
พระเจ้าที่ได้รับการเจิมไว้ พระ
วจนะของพระองค์ได้นำการรักษา
โรคมาสู่ร่างกายของผม และผมก็
หายดีตั้งแต่นั้นมา!

เมื่อ 65 ปีที่แล้ว ผมประพบัติ
ตามพระวจนะที่เปี่ยมด้วยการเจิม

พระวจนะของ พระเจ้านำการ
รักษาโรคมาให้กับผม และผมหายดี
ตั้งแต่นั้นมา!

**เราได้รับการไถ่จากความเจ็บ
ป่วยแล้ว!**

ในฐานะผู้เชื่อ การรักษาโรค
เป็นของเรา ในตอนที่ผมได้รับการ
รักษาให้หาย ผมยังไม่มีอะไรเกี่ยว
กับการไถ่จากความเจ็บป่วยและ
โรคต่างๆเลย ผมไม่รู้จักข้อ
พระคัมภีร์ในอิสยาห์ 53:4-5 และ
ข้อพระคัมภีร์ข้ออื่นๆ ที่พูดถึง
กับพระราชกิจแห่งการทรงไถ่ของ
พระคริสต์

อิสยาห์ 53:4-5

4 แน่ทีเดียว เขา (พระเยซู) รับ
ความอ่อนแอทั้งหลายของเรา และ
แบกรับความทุกข์โศก (ภาษาฮีบรู
กล่าวว่า พระองค์ทรงรับความเจ็บ
ป่วย และแบกรับความเจ็บปวด
ของเราไป) ของเราไป ถึงกระนั้น
เรากลับถือว่าเขาถูกพระเจ้าตี คือ

ถูกพระองค์โยยตีและทรมาน

5 แต่เขาถูกแทงเพราะการล่วงละเมิดของเรา เขาบอบช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา เขารับโทษทัณฑ์เพื่อเราจะมีสันติสุขบาดแผลของเขาทำให้เราได้รับการรักษาให้หาย

มัทธิว 8:17

17 การนี้เป็นจริงตามที่ได้กล่าวไว้ผ่านทางผู้เผย พระวจนะอิสยาห์ว่า “พระองค์ทรงรับความอ่อนแอทั้งหลายของเรา และแบกรับโรคต่างๆ ของเราไว้”

1 เปโตร 2:24

24 พระองค์เองทรงรับแบกบาปของเราทั้งหลายไว้ที่พระกายบนไม้กางเขนนั่น เพื่อเราจะได้ตายต่อบาปและมีชีวิตอยู่เพื่อความสุขชอบธรรม และด้วยบาดแผลของพระองค์พวกท่านได้รับการรักษาให้หาย

นี่เป็นส่วนที่ผู้เชื่อพลาดไปในหลายๆ ครั้ง พวกเขาพูดกันว่า “ฉันรู้ว่าพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะรักษาฉันให้หาย แต่พระองค์ยังไม่ได้รักษาฉัน” และสิ่งนี้ทำให้ผู้เชื่อสับสน แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงสัญญาว่าวันหนึ่งจะทรงรักษาพวกเขา แต่ตรัสไว้ในถ้อยคำของพระองค์ว่า พวกเขาได้รับการรักษาให้หายแล้วในเวลานี้!

การพูดว่าพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะรักษาเราให้หายดี ก็เหมือนกับคนที่ยังไม่ได้ได้รับความรอดพูดว่า “ฉันรู้ว่าพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะช่วยฉันให้รอด” แต่ไม่ใช่เลย พระเจ้าไม่ได้ทรงสัญญาว่าจะช่วยคนบาปให้รอด พระวจนะกล่าวว่า ความรอดเป็นของทุกคนที่ยังไม่ได้ได้รับความรอดแล้วในเวลานี้! 2 โครินธ์ 5:19 กล่าวว่า “คือพระเจ้าได้ทรงให้โลกคืนดีกับพระองค์ในพระคริสต์ ไม่ทรงถือโทษบาปของมนุษย์...” “ความรอดเป็นของขั้วนี้ รอดเป็นของเราแล้ว

การรักษาโรคก็เป็นของเราแล้ว
เช่นกัน! และการรับการรักษาโรค
ก็เหมือนกับที่เราได้รับความรอด คือ
การทำให้สิ่งที่เราเป็นของเราอยู่แล้ว
โดยพระราชกิจแห่งการทรงไถ่ของ
พระคริสต์เริ่มกระทำการ

บางคนกล่าวว่า “ผมเคยอ่าน
พระสัญญาที่ยอดเยี่ยมซึ่งอยู่ใน
พระวจนะ” แต่ข้อพระคัมภีร์เกี่ยว
กับการรักษาโรคที่เราเพิ่งอ่าน
อันที่จริงไม่ใช่พระสัญญา แต่เป็น
ความจริง ในความคิดของพระเจ้า
ท่านหายดีแล้ว พระเจ้าได้ทรง
รักษาท่านให้หายแล้ว เพราะ
พระองค์ทรงวางความเจ็บป่วย
และโรคต่างๆ ลงบนพระเยซูแล้ว
พระเยซูทรงแบกรับความเจ็บป่วย
และโรคต่างๆ แทนท่านแล้ว และ
ท่านไม่จำเป็นต้องแบกสิ่งที่พระ
เยซูทรงแบกแทนท่านอีกต่อไป

เมื่ออิสยาห์เขียนถึงพระราช
กิจแห่งการทรงไถ่ของพระเยซูว่า
“แน่ทีเดียว เขาได้รับความอ่อนแอทั้ง
หลายของเรา และแบกรับความ
ทุกข์โศกของเราไป...”

(อิสยาห์ 53:4) อิสยาห์กำลังเผย
พระวจนะถึงเหตุการณ์ในอนาคต
เขามองไปที่ไม้กางเขน บางคน
กล่าวว่า ข้อพระคัมภีร์ข้อนั้นเผย
พระวจนะเกี่ยวกับความรอดเพียง
อย่างเดียวเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม
คำว่า “ความอ่อนแอ” และ “ความ
ทุกข์โศก” แปลตามภาษาฮีบรูตรง
ตัวได้ว่า “ความเจ็บป่วย” และ
“ความเจ็บปวด” ดังนั้นความรอด
ของเราจึงรวมถึงการอภัยบาป
และการรักษาร่างกายของเราให้
หายดีด้วย

ในภายหลัง เมื่อเปโตรเขียน
ถึงพระราชกิจแห่งการทรงไถ่ของ
พระเยซูคริสต์ว่า “พระองค์เองทรง
รับแบกบาปของเราทั้งหลายไว้
ที่พระกายบนไม้กางเขนนั่น...
และด้วยบาดแผลของพระองค์
พวกท่านได้รับการรักษาให้หาย”
(1 เปโตร 2:24) เขามองย้อนกลับ
ไปที่ไม้กางเขน

เปโตรเขียนว่า “... ด้วยบาดแผล
ของพระองค์ พวกท่านได้รับการ
รักษาให้หาย (แล้ว)” และเนื่องจาก
ท่านได้รับการรักษาให้หายแล้ว
ท่านก็หายแล้ว อีกนัยหนึ่งคือ ท่าน
ไม่ได้กำลังจะหาย แต่ท่านหาย
แล้ว! และขณะที่ท่านยืนหยัดใน
ความเชื่อที่อยู่บนพระวจนะ
ร่างกายของท่านก็ต้องเปลี่ยน
ไปในแบบที่ตรงกับพระวจนะ และ
อาการทุกอย่างจะต้องออก (หาย)
ไปจากร่างกายของท่าน!

บางคนกล่าวว่า “ผมเชื่อว่า
วันหนึ่ง พระเจ้าจะทรงรักษามม
ให้หายดี” การพูดเช่นนี้ไม่ตรงกับ
พระวจนะ อันที่จริง การพูดเช่น
นั้นเป็นการอยู่ฝ่ายตรงข้ามกับ
พระเจ้าเพราะพระเจ้ากับพระ
วจนะเป็นหนึ่งเดียวกัน พระวจนะ
คือ พระเจ้าตรัสกับเรา และพระ
วจนะกล่าวว่า เราหายดีแล้ว!
(1 เปโตร 2:24)!

ข้อพระคัมภีร์หลัก:

“แล้วท่านจะรู้จักความจริง

และความจริงจะทำ

ให้ท่านเป็นไท”

ยอห์น 8:32

รู้และประพจน์ตามพระวณะของพระเจ้า (ตอนที่ 2)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: มัทธิว 4:4, โรม 10:17, ยอห์น 8:32

ความจริงหลัก: พระวณะเปี่ยมด้วยการเจิม เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของ
พระเจ้าที่จะทำลายแอกแห่งพันธนาการทุกอย่าง
ซึ่งรวมถึงความเจ็บป่วยและโรคต่างๆ

ป้อนอาหารแก่วิญญาณของ ท่านอย่างต่อเนื่อง

บางคนต้องการให้พระเจ้า
ตรัสกับพวกเขาตลอดเวลา แต่หาก
พวกเขาเปิดพระคัมภีร์อ่าน และ
ใคร่ครวญสิ่งที่อยู่ในนั้น พวกเขา
จะพบว่าพระเจ้าตรัสกับพวกเขา
อยู่ทุกหน้าในพระคัมภีร์ พวกเขา
มักมองหาการเปิดเผยสำแดง
“ใหม่ๆ” แต่พวกเขาไม่ยอมดำเนิน
ในความสว่างของสิ่งที่พวกเขา
รู้อยู่แล้ว แต่เมื่อท่านดำเนินใน
ความสว่างของสิ่งที่ท่านรู้อยู่แล้ว
พระเจ้าจะประทานความสว่างแก่
ท่านมากขึ้น ความจริงในพระ

วณะที่เปี่ยมด้วยการเจิมเป็นสิ่งที่
ปลดปล่อยผู้คนให้เป็นอิสระ และ
ทำลายแอกแห่งพันธนาการทุก
อย่าง ไม่ใช่การเปิดเผยสำแดง
“ใหม่ๆ”

ในบางครั้ง เมื่อผมพยายาม
อ่านข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับการ
รักษาโรคให้ผู้คนฟัง พวกเขาก็จะ
พูดว่า “ผมเคยได้ยินข้อนั้นแล้ว”
การพูดเช่นนั้นก็เหมือนกับชายคน
หนึ่งนั่งลงที่โต๊ะเพื่อรับประทาน
อาหาร แต่เมื่อทิโบนสเด็กถูกเสิร์ฟ
ลงบนโต๊ะของเขา เขาก็พูดว่า
“ไม่เป็นไรครับ ขอบขอบคุณครับ ผม
เคยทานทิโบนสเด็กแล้ว!” เพียง

แต่ท่านเคยทานที่โบสถ์ได้มาแล้ว
ครั้งหนึ่ง ไม่ได้แปลว่าท่านจะไม่
ทานมันอีกเลย!

มัทธิว 4:4

**4 ...มนุษย์ไม่อาจดำรงชีวิตด้วย
อาหารเพียงอย่างเดียวแต่ดำรง
ชีวิตด้วยทุกถ้อยคำจากพระโอษฐ์
ของพระเจ้า**

ข้อนี้กำลังกล่าวถึงอะไร?
ข้อนี้กำลังกล่าวว่า อาหารฝ่าย
ธรรมชาติเป็นอะไรแก่ร่างกายของ
ท่าน พระวจนะก็เป็นอย่างนั้นแก่
วิญญาณของท่าน พระวจนะเป็น
“อาหาร” แก่วิญญาณของท่าน
เพียงเพราะท่านเคยทานอาหาร
ชนิดหนึ่ง(นั้น)แล้วครั้งหนึ่ง ก็ไม่
ได้แปลว่าท่านจะไม่ทานอาหาร
ชนิดนั้นอีก ไม่ใช่เลย แต่ท่าน
จะกลับมายังโต๊ะอาหารและทาน
อาหารจานเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก

ความจริงจะทำให้ท่านเป็น ไท

เมื่อพูดถึงเรื่องฝ่ายวิญญาณ
นักเทศน์สามารถเทศนาเรื่องความ
เชื่อและการรักษาโรค และบาง
ครั้งคนจะพูดว่า “อ้อ ผมเคยได้ยิน
เรื่องนี้แล้ว” แต่เหมือนอย่างที่เรา
ทานอาหารจานเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก
เราจำเป็นต้องกลับมานั่งที่โต๊ะ
ของพระเจ้า และทานอาหารของ
พระองค์ ซึ่งก็คือ พระวจนะ ซ้ำ
แล้วซ้ำอีกเช่นกัน

โรม 10:17

**17 ฉะนั้นความเชื่อจึงเกิดขึ้นจาก
การได้ยินเรื่องราวนั้น และเรื่อง
ราวที่ได้นั้นคือข่าวประเสริฐ
เกี่ยวกับพระคริสต์**

ความเชื่อเกิดขึ้นได้จากการ
ได้ยิน และได้ยินพระวจนะของ
พระเจ้า อีกนัยหนึ่งคือความเชื่อ
ไม่ได้เกิดขึ้นจากการได้ยินเพียง
ครั้งเดียว หรือได้ยินนานๆครั้ง

พระวณะของพระเจ้าเปี่ยมด้วยการ
การjem และหากท่านรับพระวณะ
นั้นเข้าไปในใจของท่านโดยการ
ได้ยืมแล้วซ้ำอีก การjemจะ
ปลดปล่อยท่านให้เป็นอิสระ

ยอห์น 8:32

32 แล้วท่านจะรู้จักความจริงและ ความจริงจะทำให้ท่านเป็นไท

ความจริงปลดปล่อยท่านเป็น
อิสระและเรารู้ว่าพระวณะของ
พระเจ้าเป็นความจริง (ยอห์น
17:17) ความจริงในพระวณะที่
เปี่ยมด้วยการjemจะปลดปล่อย
ท่านเป็นอิสระ แต่พระวณะไม่
สามารถปลดปล่อยท่านเป็นอิสระ
ได้จนกว่าท่านจะรู้พระวณะเสีย
ก่อน วิธีที่ท่านจะรู้ความจริงได้คือ
การที่ท่านรับพระวณะเข้าไปในใจ
ของท่าน ซึ่งก็คือวิญญาณของท่าน
และหนทางที่ท่านจะทำเช่นนั้นได้ก็คือ
การได้ยืมพระวณะอย่างต่อเนื่อง

หลายปีก่อน ร่างกายของโอเรธา
ภรรยาของผมเริ่มอ่อนแอลง
เรื่อยๆ เธอจึงไปตรวจร่างกาย
หมอดตรวจพบว่าหัวใจข้างหนึ่งของ
เธอมีการอุดตัน และได้สั่งให้มีการ
การตรวจเพิ่มเติมที่ หมอยังสั่งเธอ
อีกว่าห้ามไม่ให้เธอออกกำลังกาย
จึงใช้เวลาไปกับพระวณะของ
พระเจ้าอย่างต่อเนื่อง รับยาของ
พระเจ้าซึ่งก็คือพระวณะเข้าไปใน
วิญญาณของเธอ ผมมีเทป “ข้อ
พระคัมภีร์ที่เกี่ยวกับการรักษา
โรค” และเธอฟังข้อพระคัมภีร์ที่
เกี่ยวกับการรักษาโรคเกือบตลอด
เวลา

โอเรธามีนัดให้กลับไปพบ
หมอเพื่อทำการตรวจเพิ่มเติมว่า
เธอจำเป็นต้องได้รับการผ่าตัดหรือ
ทานยาเพียงอย่างเดียวได้ เห็นวัน
หนึ่ง ก่อนที่เธอจะกลับไปพบหมอ
เธอได้ใคร่ครวญพระวณะ คิดถึง
ความดีงามของพระเจ้า แล้วเธอ
ก็รู้สึกว่ามีบางอย่างเหมือนกับมือ
สองข้างเอื้อมเข้าไปในหัวใจของเธอ

และนำบางสิ่งบางอย่างออกมา
เธอกลับไปพบหมอคนเดิมเพื่อ
ตรวจเพิ่ม แต่เขาไม่พบความผิดปกติใดๆในหัวใจของเธอเลย! คุณ
หมอกล่าวว่าการอุดตันหายไป
แล้ว และหัวใจของเธอเป็นปกติ
ดี! คุณหมอของเธอเป็นคริสเตียน
และเขากล่าวว่านี่เป็นการอัศจรรย์
ครั้งแรกที่เขาเคยเห็นในเรื่องแบบนี้
เขาเคยเห็นคนอื่นๆได้รับความ
ช่วยเหลือผ่านการอธิษฐานและ
การไช้ยา แต่เขายังไม่เคยเห็น
การอัศจรรย์แบบของโอเรธาเลย
เกิดอะไรขึ้น? เธอเพียงแต่รับ
พระวณะของพระเจ้าเข้าไปใน
วิญญาณของเธออยู่เรื่อยๆ และ
พระเจ้าทรงรักษาเธอผ่านพระ
วณะที่เปี่ยมด้วยการเจิม

ท่านจำเป็นต้องทำส่วนของท่าน

การรักษาโรคเป็นของเราแล้ว
แต่ผู้เชื่อส่วนใหญ่พลาดกันเพราะ
พวกเขาคิดว่า ถ้าการรักษาโรค

เป็นของฉันแล้ว เพราะอะไรฉันจึง
ยังไม่ได้รับ? อีกนัยหนึ่งคือ พวกเขา
คิดว่าพระพรของพระเจ้า
จะหล่นใส่พวกเขาโดยอัตโนมัติ
เหมือนมะม่วงสุกที่ร่วงจากต้น แต่
นั่นไม่จริงเลย พระพรของพระเจ้า
จะทำงานโดยความเชื่อในพระ
วณะของพระองค์ พุดอีกอย่าง
หนึ่งคือ เราจะต้องรับพระพรที่
พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้เรา
แล้วในพระวณะของพระองค์โดย
ความเชื่อ

เช่นเดียวกันกับความรอด
ยกตัวอย่างเช่น ท่านเคยหยุดคิด
สักนิดหรือไม่ว่าการบังเกิดใหม่
การอภัยบาป เป็นของคนบาปที่ชั่ว
ร้ายที่สุดมากเท่าๆ กับที่เป็นของ
คริสเตียน? การอภัยบาปเป็นของ
คนที่ติดคุกหรือแม้กระทั่ง “นักโทษ
ประหาร” มากเท่าๆกับที่เป็นของ
คนที่ไปคริสตจักรอย่างสัตย์ซื่อ
เพราะอะไรนะหรือ? เพราะพระ
คัมภีร์กล่าวว่า “เพราะว่าพระเจ้า
ทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตร

องค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคน
ที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ
แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)

พระเยซูทรงจ่ายราคาสำหรับ
ความรอดเพื่อขายหญิงทุกคน เด็ก
ชายเด็กหญิงทุกคนที่มีชีวิตอยู่ใน
โลกนี้ แต่ก่อนที่ความรอดจะเกิด
ประโยชน์ในชีวิตของพวกเขาได้
พวกเขาต้องเชื่อในพระเยซูคริสต์
และต้อนรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วย
ให้รอดของพวกเขาเสียก่อน

ท่านเห็นหรือยังว่า ความรอด
เป็นของคนบาป แล้วเพราะเหตุ
ใดคนบาปทุกคนจึงไม่ได้รับความ
รอด? ก็เป็นเพราะไม่มีใครเคยเล่า
ให้พวกเขาฟัง เขาจึงไม่รู้เกี่ยวกับ
ความรอด หรือบางคนเล่าเรื่อง
ความรอดให้เขาฟัง แต่เขาไม่เชื่อ
หรือไม่รับความจริงนั้นไว้

การรักษาโรคก็เป็นความจริง
เช่นเดียวกันกับความรอด หนึ่งใน
เหตุผลที่ คริสเตียนไม่ได้รับการ

รักษาให้หายเป็นเพราะพวกเขา
ไม่เคยได้ยินพระวจนะ และไม่รู้ว่
การรักษาโรคเป็นของพวกเขา
แล้ว พวกเขาคิดว่าจะต้องป่วย
ต่อไปเรื่อย ๆ แต่การรักษาโรคเป็น
ของพวกเขาแล้ว แต่ก็ยังมีเหตุผล
อื่นๆที่คริสเตียนไม่ได้รับการรักษา
ให้หาย แต่ประเด็นสำคัญคือการ
รักษาโรคเป็นของพวกเขาแล้ว

การรักษาโรคเป็นสิ่งที่สำเร็จ ไปแล้ว!

หลายปีก่อน หญิงพิการคน
หนึ่งซึ่งเดินไม่ได้มากกว่า 4 ปี มา
ร่วมงานประชุมที่ผมจัดขึ้น เธอ
อายุ 72 ปี หมอบอกว่าเธอจะไม่มี
วันเดินได้อีก ผมอ่านมัทธิว 8:17
และ 1 เปโตร 2:24 ให้เธอฟัง เธอพูด
ว่า “ดิฉันรู้ข้อพระคัมภีร์พวกนั้นค่ะ
และดิฉันเชื่อในข้อพระคัมภีร์
เหล่านั้น”

ผมจึงขอให้เธออ่าน 2 เปโตร
2:24 ตอนท้ายออกมาดังๆ “...
และด้วยบาดแผลของพระองค์

พวกท่านได้รับการรักษาให้หาย
แล้ว(ในภาษาอังกฤษมีคำว่า
'แล้ว' " และผมพูดอีกว่า "อ่านอีก
รอบหนึ่งครับ" และเธอก็อ่านอีก
จากนั้นผมจึงถามเธอว่า "คำว่า
'แล้ว' เป็นคำที่ระบุถึงอดีต
ปัจจุบันหรืออนาคต?"

เธอมองหน้าผมด้วยความ
ประหลาดใจ และผมเห็นได้ว่า
ความสว่างได้ฉายแสงลงมาเหนือ
เธอ เธอตอบว่า "ทำไมหรือคะ
คำนี้เป็นคำที่ระบุถึงอดีตคะ และ
ถ้าเราได้รับการรักษาให้หายแล้ว
ฉันก็หายดีแล้ว"

"ถูกแล้วครับ" ผมหนุ้ใจเธอ
จากนั้นจึงพูดต่อว่า "แต่คุณยังนั่ง
พิการอยู่ตรงนั้นอยู่เลย คุณยังไม่ได้
ขยับตัวเลยสักนิด คุณจำเป็นต้อง
เริ่มเชื่อว่าคุณได้รับการรักษา
ให้หายดีแล้วตั้งแต่ตอนที่พระเยซู
ทรงถูกเขียนดี และถ้าคุณเชื่อเช่น
นั้น ก็ให้เริ่มพูดว่า 'ถ้าฉันได้รับ
การรักษาให้หายแล้ว ฉันก็หาย

ดีแล้ว' ให้เริ่มเชื่อว่าในเวลาที่คุณ
หายดีแล้ว"

ผมพูดสิ่งที่พระวณะกล่าวไว้
ให้หญิงพิการคนนี้ฟัง และอ้างข้อ
พระคัมภีร์ที่เกี่ยวกับการรักษาโรค
ให้เธอฟัง หลังจากประมาณ 10
นาที ผ่านไป เธอกระโดดโลดเต้น
เดินไปมา และสรรเสริญพระเจ้า!
บางคนในคริสตจักรนั้นพูดว่า
"เมื่อคืนก่อนคนที่ชื่อ เฮกิน ได้
รักษาหญิงพิการคนหนึ่ง
ในคริสตจักร" แต่ผมไม่ได้ทำสิ่งที่
พวกเขาพูดถึงเลย! ผมรักษาใคร
ไม่ได้หรอกครับ แต่พระเยซูทรง
จ่ายราคาซื้อการหายโรคของเธอไว้
เมื่อ 2,000 กว่าปีมาแล้ว เพียงแต่
ในคืนนั้น เธอเพิ่งจะรู้เรื่องนี้เท่า
นั่นเอง!

พระวณะของพระเจ้าที่เปี่ยม
ด้วยการเจิมจะทำงานเพื่อท่าน
เช่นกัน และปลดปล่อยท่านพ้น
จากแอกแห่งพันธนาการทุกอย่าง
รวมทั้งความบาป ความเจ็บป่วย
โรคต่างๆ ความยากจน หรือ

สิ่งใดก็ตามที่มารพยายามนำมา
ต่อต้านท่าน แต่ท่านจำเป็นต้อง
ประพฤติตามพระวจนะโดยการ
เห็นพ้องกับพระวจนะ ท่านจำเป็น
ต้องเชื่อและป้อนพระวจนะแก่ตัว
ท่านเอง นั่นคือวิธีที่ท่านทำให้พระ
วจนะหยั่งลงในใจหรือวิญญาณ
ของท่าน ขณะที่พระวจนะกลายเป็น
ส่วนหนึ่งของท่าน การเจิมจะ
ปลดปล่อยท่าน และนำเสรีภาพ
มายังทุกด้านของชีวิตท่าน

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“ในเมื่อพวกท่านทราบ

สิ่งเหล่านี้ หากพวกท่าน

ปฏิบัติตามพวกท่าน

ก็จะเป็นสุข”

ยอห์น 13:17

มีฤทธิ์เดชแห่งการรักษาโรคอยู่ในพระนามพระเยซู!

ข้อพระคัมภีร์หลัก: ยอห์น 14:12-14, กิจการ 3:2-8,
ฟิลิปปี 2:9-11, โรม 12:1

ความจริงหลัก: โดยความเชื่อในพระนามพระเยซู ท่านสามารถใช้
สิทธิอำนาจเหนืออำนาจของศัตรูที่อยู่ในชีวิตของท่านได้
และมีประสบการณ์กับการปลดปล่อย การรักษาโรค และชัยชนะ!

ในฐานะคริสเตียน
พระนามพระเยซูเป็นของท่าน
และท่านมีสิทธิ์ที่จะใช้พระนาม
นั้น แต่ท่านจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับ
ฤทธิ์เดช และสิทธิอำนาจที่อยู่ใน
พระนามพระเยซู และท่านจำเป็นต้อง
เรียนรู้ที่จะใช้สิทธิอำนาจ

ยอห์น 14:12-14

12 เราบอกความจริงแก่พวกท่าน
ว่า ผู้ที่เชื่อในเราจะทำ สิ่งที่เรา
กำลังทำอยู่ เขาจะทำแม้กระทั่ง
สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก เพราะเรา
กำลังจะไปหาพระบิดา

13 และเราจะทำสิ่งใดๆ ที่พวก
ท่านขอในนามของเราเพื่อพระ
บุตรจะได้ถวายพระเกียรติสิริแด่
พระบิดา

14 สิ่งใดที่พวกท่านขอจากเราใน
นามของเรา เราจะทำสิ่งนั้น

ถ้าเราอ่านพระวจนะอย่าง
“คร่ำวๆ” เราก็จะพลาดประเด็น
สำคัญของสิ่งที่พระวจนะกล่าว
ไว้ เช่น หลายคนเชื่อว่า ยอห์น
14:12-14 เป็นข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึง
การอธิษฐาน อย่างไรก็ตาม จาก
การวิเคราะห์ข้อนี้อย่างละเอียด
เปิดเผยให้เห็นว่า จริงๆแล้วข้อนี้
กำลังพูดถึงสิทธิ์ในการใช้สิทธิ

อำนาจฝ่ายวิญญาณในพระนาม
พระเยซูของผู้เชื่อ

ส่งออกไปในพระนาม พระเยซู

จากพจนานุกรฉบับ
Strong's Exhaustive Concordance
ความหมายของคำกรีกคำว่า “ขอ”
ที่อยู่ในยอห์น 14:13,14 หมายถึง
การส่งบางสิ่งบางอย่าง พระเยซู
ตรัสกับสาวกว่า “สิ่งใดที่พวกท่าน
ขอ (สั่ง) จากเราในนามของเรา
เราจะทำสิ่งนั้น” (ยอห์น 14:14)
ในข้อนี้พระเยซูไม่ได้กล่าวถึงการ
อธิษฐาน พระองค์กำลังกล่าวถึง
การใช้พระนามของพระองค์เป็น
สิทธิอำนาจ และคริสตจักรยุคแรก
ได้ใช้การหายโรคเป็นการ
ประชาสัมพันธ์ข่าวประเสริฐ เป็น
พระพร และช่วยเหลือผู้คน

กิจการ 3:2-8

2 มีชายคนหนึ่งเป็นนอຍมาตั้งแต่
เกิด ทุกวันเขาจะถูกหามมาที่ประตู
พระวิหารที่เรียกว่าประตูงาม
เพื่อขอทานจากคนที่จะเข้าไปใน
ลานพระวิหาร

3 เมื่อคนนั้นเห็นเปโตรกับยอห์น
จะเข้าไปก็ขอเงินพวกเขา

4 เปโตรกับยอห์นเพ่งดูเขา แล้ว
เปโตรจึงกล่าวว่า “จงมองดูเรา
เถิด!”

5 ดังนั้นเขาจึงเข้มนมองโดยหวัง
ว่าจะได้อะไรจากคนทั้งสอง

6 แล้วเปโตรกล่าวว่า “เงินหรือ
ทองเราไม่มี แต่สิ่งที่เรามีเราให้
ท่านในพระนามพระเยซูคริสต์แห่ง
นาซาเร็ธ จงเดินเถิด”

7 เปโตรจับมือขวาของเขาช่วย
พยุงขึ้น ทันใดนั้นเท้าและข้อเท้า
ของชายผู้นี้ก็แข็งแรง

8 เขากระโดดลุกขึ้นยืนและเริ่ม
เดิน จากนั้นจึงเข้าไปในลานพระ
วิหารกับเปโตรและยอห์น เขา
เดินไปกระโดดโลดเต้นไปและ
สรรเสริญพระเจ้า

ตอนที่เปโตรสั่งว่า "...ในพระนามพระเยซูคริสต์แห่งนาซาเร็ธ จงเดินเถิด" เปโตรไม่ได้สั่งพระเจ้า เพราะอะไร? เพราะพระเจ้าไม่ได้ทำให้ชายคนนั้นเป็นง่อยตั้งแต่แรกอยู่แล้ว แต่ซาตานเป็นคนทำ เปโตรใช้พระนามพระเยซู เพื่อปลดปล่อยชายง่อยคนนั้นให้เป็นอิสระจากการผูกมัดของมารซาตาน เปโตรสั่งให้ชายคนนั้นลุกขึ้น และเดินไปในพระนามพระเยซู!

ต่อมาในกิจการ 3:16 เปโตรกล่าวว่า "โดยความเชื่อในพระนามของพระเยซูชายผู้นี้ซึ่งพวกท่านเห็นและรู้จักจึงมีแรงขึ้น**โดยพระนามของพระเยซูและความเชื่อ**ที่มาจากพระองค์ทำให้คนนี้หายเป็นปกติ..." ท่านเห็นหรือไม่ว่า พระนามพระเยซูเป็นสิ่งที่รับประกันคำตอบ!

ฟิลิปปี 2:9-11

9 ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงเจิดชูพระองค์ (พระเยซู) **ขึ้นสู่ที่สูงที่สุดและประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงแก่พระองค์**

10 เพื่อทุกชีวิตในสวรรค์บนแผ่นดินโลก และได้แผ่นดินโลก จะคุกเข่าลงนมัสการ**พระนามของพระเยซู**

11 และทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์คือองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อเป็นการถวาย พระเกียรติสิริแด่พระเจ้าพระบิดา

การแปลอีกฉบับหนึ่งใช้คำว่า "ทุกชีวิต" ในข้อที่ 10 แทนคำว่า "สิ่ง" เราจึงอ่านข้อที่ 10 ได้ดังนี้ "...เพื่อ **ทุกชีวิต ที่อยู่ในสวรรค์ทุกชีวิต ที่อยู่บนแผ่นดินโลก และทุกชีวิต ที่อยู่ใต้แผ่นดินโลก จะคุกเข่าลงนมัสการพระนามของพระเยซู**" ทุกชีวิตในสวรรค์ ในโลก และได้แผ่นดินโลกก็รวมถึงทูตสวรรค์และวิญญาณชั่วด้วย

อีกนัยหนึ่งคือ ทั้งทูตสวรรค์และ
วิญญาณชั่ว ต้องยอมสยบต่อ
พระนามพระเยซู พวกมันต้องยอม
ต่อพระนามนั้น เพราะพระนาม
พระเยซูอยู่สูงเหนือนามทุกนามที่
ได้เอ่ยนขึ้น! **พระนามพระเยซูเป็น
ของท่าน!**

ในฐานะคริสเตียน พระนาม
พระเยซูเป็นของเรา แต่หลาย
ครั้งพระนามนั้นไม่มีความหมาย
ต่อคริสเตียนอย่างที่เราควรจะเป็น
เพราะความคิดของพวกเขาผิด
หากความคิดของท่านผิด สิ่งที่ท่าน
เชื่อก็จะผิด และหากสิ่งที่ท่าน
เชื่อผิด สิ่งที่ท่านพูดก็จะผิดตาม
ไปด้วย ทั้งหมดย้อนกลับไปที่
ความคิดของท่าน ท่านจำเป็นต้อง
ปรับความคิดของท่านให้ถูกเพื่อที่
พระนามพระเยซูจะมีความหมาย
ต่อท่านอย่างที่เราควรจะเป็น

พระคัมภีร์กล่าวว่า "...
ความเชื่อเกิดขึ้นได้จากการได้ยิน

และได้ยินพระจนะของพระเจ้า"
(โรม 10:17 ฉบับการแปลภาษา
อังกฤษ) ก่อนที่พระนามพระเยซู
จะเกิดผลเพื่อท่าน ท่านจำเป็นต้อง
มีความเชื่อในพระนามนั้น
เสียก่อน เมื่อความเชื่อของท่าน
ในพระนามพระเยซูเพิ่มขึ้น
ผลลัพธ์ก็จะเพิ่มขึ้นด้วย!

คริสเตียนบางคนคิดถึง
พระนามพระเยซูเหมือนที่พวกเขา
คิดถึงเครื่องรางนำโชค พวกเขา
มีความเชื่อในพระนามพระเยซูมาก
เท่าๆกับที่เชื่อในเครื่องรางนำโชค!
พวกเขากล่าวว่า "บางทีมันอาจจะ
ได้ผล" หรือ "ฉันหวังว่าสิ่งดีๆจะ
เกิดขึ้น" ตราบใดก็ตามที่พวกเขา
เพียงแค่ลองใช้พระนามพระเยซู
เหมือนลองใช้เครื่องรางนำโชค ก็
จะไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นเพื่อพวกเขา
เว้นแต่ พระเจ้าจะทรงเมตตาและ
เข้ามากระทำการเพื่อพวกเขาและ
ทำบางอย่างเพื่อพวกเขาโดยที่พวกเขา
ไม่ต้องมีส่วนใดๆ

ใช้พระนามพระเยซูเพื่อ รับการรักษาโรค

ในฐานะคริสเตียน พระนามพระเยซูเป็นของท่าน และท่านมีสิทธิที่จะใช้พระนามนั้น เมื่อความเจ็บป่วยหรือโรคต่างๆ พยายามโจมตีท่าน ท่านสามารถสั่งให้มันออกไปจากร่างกายของท่านได้ และนั่นก็คือวิธีที่ผมใช้ชีวิตมาเกือบ 65 ปี โดยที่ไม่ปวดหัวเลยแม้แต่ครั้งเดียว ผมไม่ได้พูดว่าอาการปวดหัวไม่เคยพยายามโจมตีผม แต่พูดว่า ผมไม่เคยปวดหัวแม้แต่ครั้งเดียวมา 65 ปี แล้ว เพราะเมื่อผมมีอาการ ผมจะสั่งให้อาการนั้นออกไปใน พระนามพระเยซูและมันก็ออกไป!

หากความเจ็บป่วยหรือโรคต่างๆ เกิดขึ้นกับท่าน แทนที่ท่านจะยอมรับมันไว้ และพูดถึงแต่ปัญหาของท่าน ให้ท่านพูดว่า “ในพระนามพระเยซูคริสต์แห่งนาซาเร็ธ จงออกไปจากร่างกายของฉัน!” ความเจ็บป่วยและโรค

ต่างๆ ต้องออกไป! ท่านอาจจะพูดว่า “ฉันลองดูแล้วและมันไม่ได้ผล” การใช้พระนามพระเยซูไม่ได้เกิดผลจากการลองดู แต่เกิดผล*โดยการลงมือทำ!* วิญญาณของท่าน ซึ่งก็คือตัวตนที่แท้จริงของท่านซึ่งอยู่ภายในเป็นผู้ที่ปกครองร่างกายของท่าน อีกนัยหนึ่งคือท่านคือผู้ที่ปกครอง หรือผู้ดูแลร่างกายของท่านเอง ท่านคือผู้ที่จะต้องใช้อำนาจครอบครองเหนือร่างกายของท่าน ไม่ใช่คนอื่น

ครั้งหนึ่ง ผมเคยอ่านเรื่องเกี่ยวกับชายคนหนึ่งที่เป็นผู้ดูแลที่ดิน หลังจากที่เขาพยายามครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อห้ามไม่ให้คนเดินบนหญ้า ผู้ดูแลที่ดินคนนี้ก็ปักป้ายที่เขียนว่า “สุภาพบุรุษจะไม่บุกรุกที่ดินผืนนี้ คนอื่นๆ ก็ต้องไม่บุกรุกเช่นกัน” ท่านเห็นไหมว่าตัวท่านเอง ไม่ใช่คนอื่น คือผู้ดูแลร่างกายของท่าน และท่านมีสิทธิที่จะห้ามซาตานไม่ให้บุกรุกเข้ามาในร่างกายของท่านด้วยความเจ็บป่วยและโรคต่างๆ!

อัครทูตเปาโลกล่าวว่า
“เปล่าเลย ข้าพเจ้าฝึกฝนตนเองให้
อยู่ในการควบคุม เพื่อว่าหลังจาก
ที่ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่คนอื่นแล้ว
ข้าพเจ้าเองจะไม่ขาดคุณสมบัติที่
จะรับรางวัล” (1 โครินธ์ 9:27)
การทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่ภายใต้
การควบคุมหมายถึง การปกครอง
เหนือบางสิ่งบางอย่าง หรือการใช้
สิทธิอำนาจเหนือบางสิ่งบางอย่าง

สังเกตว่า เปาโลกล่าวว่า
“ข้าพเจ้าฝึกฝนตนเองให้อยู่ในการ
ควบคุม” คริสเตียนบางคนไม่ยอม
ฝึกฝนร่างกายของตนเองให้อยู่
ในการควบคุม แต่กลับให้ร่างกาย
ครอบครอง นั่นคือความหมาย
ของการอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง คริสเตียน
ทุกคนมีความสามารถที่จะฝึกฝน
ร่างกายของตนเองให้อยู่ในการ
ควบคุมเหมือนอย่างที่เราเปาโลทำ
การที่เปาโลเป็นอัครทูตไม่ได้
หมายความว่าเขาได้รับความ
รอดมากกว่าท่าน เปาโลไม่ได้มี

สิทธิอำนาจเหนือร่างกายของเขา
มากกว่าที่ท่านมีสิทธิอำนาจเหนือ
ร่างกายของท่าน แต่เปาโลใช้สิทธิ
อำนาจของท่าน เขาฝึกฝนร่างกาย
ของตนเองให้อยู่ในการควบคุม

โรม 12:1

เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เมื่อ
พิจารณาถึงพระเมตตาของ
พระเจ้า ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านทั้ง
หลายถวายตัวของท่านแต่พระเจ้า
เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตที่บริสุทธิ์
และที่พระเจ้าพอพระทัยนี่เป็นการ
นมัสการที่แท้จริง

เปาโลเขียนพระธรรมโรม
ถึงผู้เชื่อ โรม 1:7 กล่าวว่า “ถึง
ทุกท่านที่อยู่ในกรุงโรม ผู้ซึ่ง
พระเจ้าทรงรักและทรงเรียกให้เป็น
ประชากรของพระองค์...” ดังนั้น
โรม 12:1 จึงใช้กับผู้ซึ่งพระเจ้าทรง
รัก และทรงเรียกให้เป็นประชากร
ของพระองค์ทุกคน ไม่ว่าผู้เชื่อ
คนนั้นจะอยู่ในกรุงโรมหรืออยู่ใน

เมืองของท่านเอง ในข้อ 1 เปาโล
เตือนใจผู้เชื่อว่า "...ถวายเป็นเครื่องบูชาที่มี
ชีวิตที่บริสุทธิ์... นี่เป็นการนมัสการ
ที่แท้จริง" การแปลฉบับหนึ่งกล่าว
ที่แท้จริง" เปาโลกล่าวว่า การ
ถวายเป็นของท่านแต่พระเจ้าเป็น
เครื่องบูชาที่มีชีวิตที่บริสุทธิ์ เป็น
การนมัสการด้วยวิญญาณที่แท้
จริง และข้อนี้นำมาใช้กับผู้เชื่อทุก
คนได้

ท่านเป็นผู้ปกครอง
ร่างกายของท่าน ถ้าท่านไม่
ปกครองร่างกายของท่าน ท่านก็
ไม่สามารถฝึกฝนร่างกายของท่าน
ให้อยู่ในการควบคุมได้ และท่าน
ก็ไม่สามารถถวयर่างกายของ
ท่านแต่พระเจ้าเป็นเครื่องบูชาที่
มีชีวิตที่บริสุทธิ์ตามที่ โรม 12
กล่าวไว้ได้ ท่านจะไม่สามารถใช้
สิทธิอำนาจเหนือความเจ็บป่วย
หรือโรคต่างๆ ที่พยายามทำร้าย
ท่านได้ แต่ท่านคือผู้ที่ปกครอง

ร่างกายของท่านเอง และขอบคุณ
พระเจ้าที่ท่านมีสิทธิที่จะเป็นอิสระ
จากความเจ็บปวด ความเจ็บป่วย
และโรคต่างๆในพระนามพระเยซู!
แต่ท่านจำเป็นต้องใช้สิทธิอำนาจที่
อยู่ในพระนามนั้นด้วย

เมื่อท่านใช้สิทธิอำนาจ
เหนือความเจ็บป่วยหรือโรคที่อยู่ใน
ในร่างกายของท่าน และสั่งให้
ความเจ็บป่วยและโรคออกไปจาก
ท่านในพระนามพระเยซู ท่าน
กำลังสั่งให้สิ่งที่เป็นอย่างท่านอยู่
แล้วเกิดขึ้น และเป็นอิสระจากสิ่ง
ใดก็ตามที่โจมตีร่างกายของท่าน
ยอห์น 14:14 กล่าวว่า "สิ่งใดที่
พวกท่านขอ (สั่ง) จากเราในนาม
ของเรา เราจะทำสิ่งนั้น" ท่านไม่
ได้กำลังสั่งสิ่งใดจากพระเจ้า แต่
ท่านกำลังสั่งวิญญาณชั่วเพราะ
ความเจ็บป่วยและโรคต่างๆมา
จากมาร ไม่ใช่พระเจ้า

พระเยซูทรงสั่งให้สาวก
อธิษฐานว่า "...ขอให้พระประสงค์

ของพระองค์สำเร็จในโลกเช่นเดียวกับในสวรรค์” (มัทธิว 6:10) ในสวรรค์ไม่มีความเจ็บป่วย และพระเจ้าไม่ทรงต้องการให้ท่านเจ็บป่วยขณะที่อยู่บนโลก เมื่อท่านใช้สิทธิอำนาจเหนือความเจ็บป่วยหรือโรคที่อยู่ในร่างกายของท่าน ท่านก็กำลังเข้าประจำตำแหน่งในฐานะบุตรของพระเจ้าที่มีสิทธิโดยชอบธรรม ท่านกำลังใช้สิทธิอำนาจและสิทธิของท่าน!

อย่างไรก็ตาม หลายต่อหลายครั้ง คริสเตียนก็กลับไปอยู่ในฝ่ายธรรมชาติ หรือกลับไปมีความคิดที่ติดอยู่กับศาสนาซึ่งบอกพวกเขาว่า พวกเขาไม่มีสิทธิ ไม่มีเสียงกับสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับพวกเขา แทนที่พวกเขาจะครอบครองสถานการณ์ แต่คริสเตียนเหล่านี้กลับถูกสถานการณ์ครอบครอง พวกเขาถูกศาสนาอ้างสมอแทนที่จะเป็นคำสอนที่มาจากพระวจนะของพระเจ้า

เราจำเป็นต้องรู้จักสิทธิอำนาจที่พระเจ้าทรงมอบให้กับเรา เชื่อและใช้สิทธิอำนาจนั้น ถ้าเราไม่รู้เกี่ยวกับสิทธิอำนาจที่พระเจ้าทรงมอบให้กับเราอย่างที่เราจะรู้ เราจำเป็นต้องใคร่ครวญข้อพระคัมภีร์ที่บอกว่าเราเป็นใครในพระคริสต์ และสิทธิอำนาจที่พระเจ้าทรงมอบให้กับเราในพระนามพระเยซู

พระนามพระเยซูไม่ได้เกิดผลเพียงเพราะท่านเห็นคนอื่นใช้พระนามนั้น แต่ท่านจำเป็นต้องเชื่อมั่นในพระวจนะและประพฤติตามพระวจนะเพราะท่านเชื่อว่าพระวจนะเป็นความจริง พระนามพระเยซูจะไม่เกิดผลให้ท่านอย่างที่ดีควรจะเป็น จนกว่าท่านจะศึกษาความหมายและความล้ำค่าของพระนามนั้นด้วยตัวท่านเอง

เมื่อท่านได้รับการเปิดเผยสำแดงถึงฤทธิ์เดชและสิทธิอำนาจที่อยู่ในพระนามพระเยซูแล้ว จะไม่มีใครปล้นชิงการเปิดเผยสำแดง

นั้นไปจากท่านได้เลย ท่านจำเป็นต้องใช้พระนามพระเยซูด้วยความเชื่อ ไม่เช่นนั้นท่านจะไม่เห็นผลลัพธ์ ความไม่เชื่อจะร้องให้อ้อนวอน และวิงวอน แต่ความเชื่อจะหลุดออกไป และตะโกนให้ร้องถึงชัยชนะ!

ผมไม่ได้รับการเปิดเผยสำแดงจากข้อพระคัมภีร์นั้นโดยการอ่านเพียงแค่ครั้งเดียวหรือสองครั้ง ผมไม่ได้รับการเปิดเผยสำแดงจากการฟังคำพยานของคนอื่นว่ามันเกิดผลกับพวกเขาอย่างไรบ้าง แต่ผมได้รับการเปิดเผยสำแดงเรื่องฤทธิ์เดชที่อยู่ในพระนาม พระเยซูโดยการอ่านอย่างละเอียด ใคร่ครวญ และการนำความจริงเหล่านั้นมาใช้

พระเยซูตรัสว่า “สิ่งใดที่พวกท่านขอ (สั่ง) จากเราในนามของเรา เราจะทำสิ่งนั้น” (ยอห์น 14:14) บางคนอาจกล่าวว่า “ไม่รู้สิ ผมเคยลองใช้พระนามพระเยซูแล้ว และมันไม่เกิดผล” เมื่อความจริงแห่งสิทธิอำนาจที่อยู่ใน

พระนามพระเยซูหยั่งรากลงในท่าน และกลายมาเป็นจริงในวิญญาณของท่าน วันที่ท่านแคลงใช้พระนามก็จบลง และวันที่ท่านเริ่มใช้พระนามนั้นจะเริ่มขึ้น!

ผู้เชื่อทุกคนควรเข้าใจฤทธิ์เดชและสิทธิอำนาจที่อยู่ในพระนามพระเยซูรวมถึงสิทธิในการใช้ พระนามนั้นอย่างชัดเจนจนใคร่ครวญข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวว่าท่านเป็นใครในพระคริสต์ และข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงสิทธิอำนาจที่ท่านมีในฐานะผู้เชื่อ ในขณะที่ท่านใคร่ครวญ ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นจะเป็นจริงต่อท่าน และท่านจะเริ่มใช้สิทธิของท่านได้อย่างเต็มที่เพื่อตัวท่านเองและเพื่อคนที่ท่านรัก เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากพันธนาการของซาตานในพระนามพระเยซู!

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“โดยความเชื่อในพระนามของ

พระเยซูชายผู้นี้

ซึ่งพวกท่านเห็นและรู้จัก

จึงมีแรงขึ้น โดยพระนาม

ของพระเยซูและความเชื่อ

ที่มาทางพระองค์ทำให้คนนี้

หายเป็นปกติดังที่ท่าน

ทั้งปวงเห็น”

กิจการ 3:16

การอธิษฐานเพื่อการรักษาโรค

ข้อพระคัมภีร์หลัก: ยอห์น 16:23, 24, มัทธิว 18:19, 20

ความจริงหลัก: การอธิษฐานจะประสบความสำเร็จได้ ก็ต่อเมื่อมี
พื้นฐานอยู่บนพระสัญญาที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้า!

พระคัมภีร์สอนว่าการอธิษฐานมีหลายประเภท อย่างไรก็ตาม ในบทเรียนนี้ ผมจะไม่ได้ลงรายละเอียดกับการอธิษฐานทุกประเภท (ผมมีหนังสือเกี่ยวกับการอธิษฐานที่อธิบายอย่างละเอียดอยู่หลายเล่ม) ในเวลานี้ผมอยากจดจ่อไปที่การอธิษฐานเพื่อการรักษาโรค

อธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามพระเยซู

ยอห์น 16:23-24

23 ในวันนั้นพวกท่านจะไม่ถามอะไรเราอีก เราบอกความจริงแก่พวกท่านว่า สิ่งใดที่พวกท่านขอในนามของเรา พระบิดาจะประทานแก่พวกท่าน

24 จนถึงบัดนี้พวกท่านยังไม่ได้ขอสิ่งใดในนามของเราเลย จงขอเถิดแล้วพวกท่านจะได้และความชื่นชมยินดีของพวกท่านจะเต็มบริบูรณ์

วันนั้นที่พระเยซูตรัสถึงคือวันไหน ตอนที่พระองค์ตรัสว่า "...ในวันนั้นพวกท่านจะไม่ถามอะไรเราอีก..." (ข้อ 23) พระองค์กำลังตรัสถึงช่วงเวลาที่เรามีชีวิตอยู่ที่นี่ การอธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามพระเยซูเป็นของเราแล้วในเวลานี้ วันนี้!

พระเยซูตรัสเช่นนั้นก่อนที่พระองค์จะเสด็จไปยังไม้กางเขน และสิ้นพระชนม์ ถูกชุบให้ฟื้นขึ้นจากความตาย เสด็จสู่สวรรค์ และ

ประทับนั่งที่เบื้องขวาพระหัตถ์
ของพระบิดา ณ เวลานั้นเอง วัน
ใหม่ได้เริ่มขึ้น และเราได้ก้าวเข้าสู่
พันธสัญญาใหม่

ให้สังเกตว่า ยอห์น 16:24
กล่าวว่า “จนถึงบัดนี้พวกท่านยัง
ไม่ได้ขอสิ่งใดในนามของเรา
เลย...” คำว่า “จนถึงบัดนี้”
หมายถึงจนถึงทุกวันนี้ จริงๆแล้ว
พระเยซูกำลังตรัสว่า “จนถึงทุก
วันนี้พวกท่านยังไม่ได้ขอสิ่งใดใน
นามของเราเลย” มันจะไม่เกิด
ประโยชน์ต่อสาวกหรือใครเลยที่จะ
อธิษฐานต่อพระบิดาในพระนาม
พระเยซูขณะที่พระองค์ยังอยู่บนโลก
เพราะในพันธสัญญาเดิม พวกเขา
อธิษฐานต่อพระเจ้าของอับราฮัม
พระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้า
ของยาโคบ

ท่านเห็นไหมว่าตอนที่
พระเยซูยังอยู่บนโลก พระองค์ยัง
ไม่ได้เข้าสู่พันธกิจของการเป็น
ผู้กลางซึ่งอยู่ที่เบื้องขวาพระหัตถ์
ของพระบิดาเจ้า (มหาปุโรหิต

หรือผู้ที่ทูลขอเพื่อเรา) ดังนั้น
การอธิษฐานในพระนามพระเยซูก็
จะไม่มีประโยชน์อะไร

แต่ก่อนที่พระองค์จะ
จากไป พระเยซูทรงเปลี่ยนวิธี
อธิษฐานของสาวก ในช่วงที่เกิด
การเปลี่ยนแปลง คือตอนที่พันธ
สัญญาเดิมผ่านไปและพันธสัญญา
ใหม่ได้เข้ามา พระเยซูทรงสอน
สาวกให้อธิษฐานตามคำอธิษฐานที่
พวกเขาเรียกกันว่า “คำอธิษฐาน
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (มัทธิว 6:9)
พระองค์ไม่ได้ทรงสอนเราให้
อธิษฐานเช่นนั้น แต่ทรงสอนสาวก
ของพระองค์ให้อธิษฐานอย่างนั้น

ผมไม่ได้กล่าวว่าคำ
อธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า
ไม่ใช่สิ่งที่ดีงาม และไม่ได้
กล่าวว่าเราไม่สามารถเรียนรู้สิ่ง
ใดจากคำอธิษฐานนี้ได้ เพราะ
เราสามารถเรียนรู้หลายสิ่งหลาย
อย่างจากคำอธิษฐานนี้ได้ แต่ใน
คำอธิษฐานนี้ พระนามพระเยซู
อยู่ตรงไหน? เหล่าสาวกไม่ได้

อธิษฐานขอสิ่งใดในพระนามพระเยซูเลยใช่หรือไม่ พวกเขาไม่ได้ทูลขอสิ่งใดใน พระนามพระเยซู นี่ไม่ใช่การอธิษฐานของคริสตจักรแห่งพันธสัญญาใหม่! นี่ไม่ใช่แบบอย่างของการอธิษฐานแห่งพันธสัญญาใหม่

มีบางอย่างที่เราต้องสังเกตจากพระธรรมยอห์น บทที่ 16 ก่อนที่พระเยซูจะทรงจากไป พระองค์ทรงเปลี่ยนวิธีอธิษฐานของสาวก ภายใต้พันธสัญญาใหม่ ระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ เราจำเป็นต้องเข้าไปหาพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ เหตุผลหนึ่งที่ทำให้เราพลาดกันอย่างมากคือเราพยายามอธิษฐานเหมือนที่พวกเขาอธิษฐานกันในพันธสัญญาเดิม

ให้สังเกตสิ่งที่พระเยซูตรัสในข้อ 24 "...จงขอเถิดแล้วพวกท่านจะได้และความชื่นชมยินดีของพวกท่านจะเต็มบริบูรณ์" แน่่อนว่าข้อนี้กล่าวถึงการอธิษฐานทุกประเภท และรวมถึง

การอธิษฐานเพื่อการรักษาโรคด้วยเช่นกัน ความชื่นชมยินดีของท่านจะเต็มบริบูรณ์ได้อย่างไรถ้าท่านกับคนที่ท่านรักยังเจ็บป่วยอยู่ที่บ้าน? มันเป็นไปได้ใช่หรือไม่?

ถ้าเราได้รับคำตอบจากการอธิษฐานกันมากขึ้น เราก็จะมีความชื่นชมยินดีมากขึ้น ถ้าความชื่นชมยินดีปรากฏมากขึ้น เราก็จะทำให้คนได้รับความรอดและได้รับการรักษาโรคมากขึ้น

การเห็นพ้องต้องกันในการอธิษฐาน

มัทธิว 18: 19, 20

19 “เราบอกท่านอีกว่าหากท่านสักสองคนในโลกเห็นชอบร่วมกันในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ท่านทูลขอ พระบิดาของเราในสวรรค์จะทรงกระทำสิ่งนั้นให้แก่พวกท่าน

20 เพราะที่ไหนมีสองสามคนมาร่วมชุมนุมกันในนามของเรา เราก็อยู่กับพวกเขาที่นั่น”

บ่อยครั้งที่เราตั้งข้อที่ 20
ออกจากบริบทและนำมาใช้กับพิธี
ประชุมคริสตจักร แต่นั่นไม่ใช่สิ่ง
ที่ข้อนี้กล่าวถึง จากข้อที่ 20
ที่ไหนดมีสองสามคนมาร่วม
ชุมนุม และเห็นพ้องต้องกันใน
การอธิษฐาน พระเยซูจะอยู่ที่นั่น
เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งที่พวกเขาเห็น
พ้องต้องกันได้เกิดขึ้นจริง ในข้อ
นี้พระเยซูไม่ได้กล่าวถึงพิธีประชุม
คริสตจักร แม้ว่าพระองค์ทรงสถิต
อยู่ในการประชุมคริสตจักรด้วย
ก็ตาม

ที่ใดที่คนสองคนเป็น
น้ำหนึ่งใจเดียวกันและ(สิ่งหรือ
ประกาศรับเอาการหายโรค)ทูลขอ
การรักษาโรคสำหรับตัวเองหรือ
คนที่พวกเขารักในพระนามพระ
เยซู คำอธิษฐานของพวกเขาจะได้
รับคำตอบ เพราะพระเจ้าทรงเฝ้า
ดูถ้อยคำของพระองค์เพื่อกระทำ
ให้สำเร็จ (เยเรมีย์ 1:12)

มัทธิว 18:19 กล่าวว่า “ท่าน
สักสองคนในโลก” ไม่ใช่ “ท่าน

สักสองคนในสวรรค์” แค่สองคน
เท่านั้น และประโยคที่ว่า “สิ่งใด
สิ่งหนึ่งที่ท่านทูลขอ” ก็รวมการ
รักษาโรคเข้าไปได้ด้วยไม่ใช่หรือ?

“ท่านสักสองคน” อาจจะ
เป็นสามีและภรรยา ผมและภรรยา
ได้รับคำตอบจากการอธิษฐาน
อย่างอัศจรรย์ โดยการเห็นพ้อง
ต้องกัน แต่ก็ยังมีคนมาบอกผมว่า
“อาจารย์เฮกินครับ เราลองดูแล้ว
และมันไม่เกิดผล” ผมกับภรรยาไม่
ได้แค่ลอง แต่เราเห็นพ้องต้องกัน!
พระเยซูไม่ได้ทรงกล่าวว่า ท่านสัก
สองคนลองเห็นด้วยกัน แต่ทรง
กล่าวว่า ท่านสักสองคนในโลก
เห็นชอบร่วมกัน

บางครั้งเราคิดตามฝ่าย
ธรรมชาติว่า ถ้าฉันหาคนมาได้
มากพอ อาจจะสัก 1,000 คน มา
เห็นพ้องต้องกันกับฉัน หรือหาคน
สักหนึ่งหมื่นคนมาอธิษฐาน มัน
อาจจะเกิดผลก็ได้! นั่นคือการคิด
หาเหตุผลของมนุษย์ พระเจ้าตรัส
ว่าแค่สองคนก็ทำให้ได้รับคำตอบ

สองคนคือจำนวนที่มากที่สุดที่พระองค์กล่าวถึง! พระองค์ไม่ได้ทรงกล่าวว่าให้คนทั้งคริสตจักรเห็นพ้องต้องกัน (ท่านไม่สามารถทำให้คนทั้งคริสตจักรเห็นพ้องกับท่านเพื่อช่วยชีวิตท่านได้!” แต่ถ้าท่านสักสองคนเห็นพ้องต้องกัน นั่นก็เพียงพอแล้ว!)

พระเยซูตรัสในข้อ 19 ว่า “...หากท่านสักสองคนในโลกเห็นชอบร่วมกันในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ท่านทูลขอ **...จะทรงกระทำสิ่งนั้น...**” พระเยซูไม่ได้ตรัสว่าอาจจะ หรือมีความเป็นไปได้ แต่ตรัสว่า “**...พระบิดาของเราในสวรรค์จะทรงกระทำสิ่งนั้นให้แก่พวกท่าน**”

หลายๆ ครั้ง คนมาขอให้ผมเห็นพ้องต้องกันกับพวกเขา เรื่องการเงิน ความต้องการฝ่ายกายภาพ หรือความต้องการฝ่ายวิญญาณ โดยปกติผมมักจะจับมือกับพวกเขาและอธิษฐานว่า “เราจับมือกันเพื่อแสดงให้เห็นว่าวิญญาณของเรา กำลังเห็นพ้องต้องกัน

เราเห็นพ้องต้องกันว่าความต้องการนี้ได้รับการจัดเตรียมแล้ว ไม่ใช่จะได้รับการจัดเตรียมในวันใดวันหนึ่ง เพราะนั่นไม่ใช่ความเชื่อ แต่เป็นเรื่องที่จะเกิดในอนาคต เป็นเพียงความหวังไม่ใช่ความเชื่อ เราเห็นพ้องต้องกันว่าความต้องการนี้ได้รับการจัดเตรียมแล้ว เราจึงสรรเสริญพระเจ้าเพราะเราได้เห็นพ้องต้องกันว่าสิ่งนี้ได้สำเร็จลงแล้ว สิ่งนี้สำเร็จลงแล้วในเวลานี้โดยความเชื่อ และเราถือว่าสำเร็จแล้ว”

หลังจากที่อธิษฐานแบบนั้นแล้ว ผมจะถามคนนั้นว่า “เรื่องนี้สำเร็จหรือยังครับ?”

8 ใน 10 คนจะเริ่มพูดเสียงดังว่า “อาจารย์เฮกินครับ ผมหวังว่ามันจะสำเร็จครับ”

ผมจำเป็นต้องบอกพวกเขาว่า “ไม่ใช่อย่างนั้น ผมกำลังเชื่อ แต่คุณเพียงแค่หวัง มันไม่มีการเห็นพ้องต้องกัน มันไม่เกิดผลหรอกครับ”

ไม่มีประโยชน์เลยที่เราจะ
เอาแต่โทษพระเจ้า และทำให้
พระคัมภีร์ดูแย่ถ้ามันไม่เกิดผล พี่
น้องที่รัก ถ้ามันไม่เกิดผล เราเป็น
คนที่ทำให้มันไม่เกิดผลเพราะพระ
เยซูโกหกไม่ได้! เราจำเป็นต้อง
ยอมรับว่าเราไม่ได้ทำตามที่
พระองค์บอกและแก้ไขที่ตัวเราเอง

เพิ่มการสรรเสริญเข้าไป ในการอธิษฐานของท่าน และรับคำตอบ!

เมื่อผมบอกผู้คนที่ว่า พวกเขา
เขาไม่จำเป็นต้องอธิษฐานขอให้
หายโรค พวกเขา ก็จ้องผมด้วย
ความประหลาดใจ หลายคนไม่ได้
รับการรักษาให้หายเพราะพวกเขา
วางความเชื่อไว้บนคำอธิษฐาน
แทนที่จะเป็นพระวจนะของ
พระเจ้า พวกเขาคาดหวังว่าการ
อธิษฐานจะทำหน้าที่แทนพระ
วจนะของพระเจ้า แต่การอธิษฐาน
จะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อ

การอธิษฐานนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐาน
ของพระสัญญาในพระวจนะของ
พระเจ้า!

ดูเหมือนว่าการอธิษฐาน
ส่วนใหญ่ของเราจะเป็นการ
อธิษฐานทูลขอ เราขอให้พระเจ้า
ทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อเรา
แน่นอนว่าการอธิษฐานเช่นนั้นตรง
ตามพระคัมภีร์ แต่เราจำเป็นต้อง
เพิ่มการสรรเสริญเข้าไปกับการ
อธิษฐานด้วย เพราะในบรรยากาศ
เช่นนั้น พระเจ้าทรงสามารถเคลื่อนไหว
ท่ามกลางพวกเราได้ทันที

นักประกาศชาวประเสริฐ
หนุ่มที่อยู่ในกลุ่มเพนเทคอสต์คน
หนึ่งค้นพบเรื่องนี้ในปี ค.ศ. 1930
ในตอนที่เขาเกือบจะตายด้วยโรค
วัณโรค เขาได้เล่าเรื่องนี้ให้ผมฟัง

เขากลายเป็นผู้ป่วยติด
เตียงและมีอาการเลือดคั่งในปอด
ทั้งสองข้าง เขาจำเป็นต้องพา
ครอบครัวไปอาศัยอยู่ที่ไร่ของ
พ่อตา

วันหนึ่ง พ่อตาของเขา ออกไปไถดินที่ไร่ ส่วนภรรยาของเขาและแม่ยายชักผ้าอยู่ที่หลังบ้าน นักประกาศหนุ่มคนนี้จึงอ่อนวอนพระเจ้าให้เขามีเรี่ยวแรงมากพอที่จะลุกออกจากเตียงไปยังป่าเล็กๆ ตรงริมถนนที่อยู่ห่างออกไปประมาณ 400 เมตร เขาตั้งใจว่าฉันจะอธิษฐานจนกว่าคำอธิษฐานสำเร็จลงและพระเจ้าทรงรักษาคำฉันให้หาย หรือไม่ก็ฉันกว่าจะมีคนมาพบว่ายฉันตายไปแล้ว

เขาเดินไปถึงที่หมายและหมดแรงล้มลง เขาไม่สามารถร้องขอความช่วยเหลือได้เลย ไม่มีใครรู้ว่าเขาอยู่ที่ไหน

มารตอกย้ำกับเขาอีกว่า “พวกเขาจะไม่พบเจ้าจนกว่าแรงจะพาพวกเขา”

นักประกาศตอบว่า “ก็จริง” “แต่ไม่เป็นไรหรอกมารเอ๋ย นั่นเป็นเหตุผลที่ฉันมาที่นี่ ทันทีที่ฉันมีเรี่ยวแรง ฉันจะอธิษฐานจนกว่าจะหายหรือไม่ก็ตายอยู่ตรงนี้”

ชายหนุ่มคนนี้เล่าว่า “ขณะที่ผมนอนอยู่ตรงนั้น พยายามรวบรวมเรี่ยวแรงให้มากพอเพื่อจะเริ่มอธิษฐาน ผมก็ถูกคิดขึ้นได้ว่า ทุกครั้งที่ผมไป ผมได้ขอให้คนอธิษฐานเพื่อการรักษาโรคของผม คนเป็นร้อยได้อธิษฐานเพื่อผม คนเป็นพันได้อธิษฐานเพื่อผม นักประกาศข่าวประเสริฐทุกคนในอเมริกาได้วางมือให้ผม ทุกคนได้อธิษฐานกันไปหมดแล้ว

“ถ้าคุณเอาคำอธิษฐานทั้งหมดมารวมกัน ก็น่าจะเป็นคำอธิษฐานที่ยาวหลายร้อยชั่วโม่ง คนแห่งความเชื่อที่ยิ่งใหญ่หลายคนเคยวางมือให้ผม รวมไปถึงบรรดานักประกาศที่พระเจ้าทรงใช้พวกเขาในการรักษา ก็เคยวางมือให้ผม ในที่สุดผมจึงตัดสินใจว่า ‘ผมจะไม่อธิษฐานแล้ว ไม่มีประโยชน์ที่จะอธิษฐาน ผมเห็นแล้วว่าผมพลาดตรงไหน ผมไม่ควรขอให้มีการอธิษฐานเพื่อผม

ด้วยซ้ำไป ผมพยายามให้คนมากมายอธิษฐานเผื่อผม ผมพยายามให้พระเจ้าทรงให้ในสิ่งที่เป็นของ ผมอยู่แล้วกับผม!

“พระคัมภีร์กล่าวว่า ผมได้รับการรักษาให้หายแล้ว ถ้าเช่นนั้น พระเจ้าลูกจะนอนอยู่ตรงนี้ และสรรเสริญพระองค์ ลูกจะสรรเสริญพระองค์จนกว่าการหายโรคของลูกจะสำแดงออก”

นักประกาศหนุ่มคนนั้นเล่าให้ผมฟังอีกว่า “ผมเพิ่งจะเริ่มพูดออกมาเบาๆ ‘สรรเสริญพระเจ้า พระสิริแต่พระองค์ ฮาเลลูยา ขอบคุณพระเยซู’ หลังจากทีพูดออกมาเบาๆอยู่อย่างนั้นประมาณ 10 นาที ผมก็มีแรงมากพอที่จะชูมือขึ้นโดยใช้ข้อศอกยันพื้นไว้และสรรเสริญพระเจ้าต่อมาอีกประมาณ 10 นาที ผมก็มีแรงที่จะชูมือขึ้น และเสียงของผมก็เริ่มดังขึ้น เมื่อผ่านไป 2 ชั่วโมง ผมก็ยืนขึ้นพร้อมตะโกนออกไปว่า

‘สรรเสริญพระเจ้า’ ดังจนบางคนที่อยู่ห่างออกไปหลายกิโลเมตรได้ยินเสียงของผม!”

เมื่อเขาเริ่มเห็นพ้องกับสิ่ง ที่พระวอนะของพระเจ้าได้กล่าวไว้ และประพฤติตามพระวอนะ เขา ก็ได้รับผลลัพธ์!

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“คำอธิษฐานด้วยความเชื่อจะ
ทำให้ผู้ป่วยหายดี
องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรง
รักษาเขา ถ้าเขาทำบาป
พระองค์ก็จะทรงอภัยให้เขา
ฉะนั้นจงสารภาพบาปของท่าน
ต่อกันและอธิษฐานเผื่อ
กันและกัน เพื่อท่านจะได้รับ
การรักษาให้หาย คำอธิษฐาน
ของผู้ชอบธรรมทรงอำนาจ
และเกิดผล”

ยากอบ 5:15-16

การวางมือ (ตอนที่ 1)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: ฮีบรู 6:1, 2; อพยพ 29:10, 15, 19;
เฉลยธรรมบัญญัติ 34:9; กิจการ 13:2 ,3

ความจริงหลัก: การวางมือเป็นหลักการพื้นฐานสำคัญ
ของหลักข้อเชื่อของพระคริสต์

หลักข้อเชื่อของพระคริสต์

ผู้รับใช้ที่มีความเชื่อแบบ
เพ็นเทคอสต์ท่านหนึ่งเคยบอกผม
ว่า “เมื่อ 25 ปีก่อน พระเจ้าตรัส
กับผมเกี่ยวกับพันธกิจแห่งการ
วางมือ แต่ผมกลับถอยห่างออกมา
จากเรื่องนี้ แม้ว่าพระเจ้าจะทรง
ใช้ผมในการวางมือ แต่ผู้เชื่อบาง
คนไม่เข้าใจ และผมไม่ต้องการตั้ง
หลักข้อเชื่อขึ้นมาเอง

ผมกล่าวว่า “คุณไม่จำเป็นต้อง
ทำเช่นนั้น” “พระเยซูทรงตั้ง
หลักข้อเชื่อในเรื่องนี้ไว้แล้ว”

ฮีบรู 6:1, 2

1 เพราะฉะนั้นให้เราผ่านหลักคำ
สอนเบื้องต้นเกี่ยวกับพระคริสต์
และเดินหน้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่
อย่าให้เราต้องวางพื้นฐานซ้ำอีกใน
เรื่องการกลับใจจากการกระทำอัน
นำไปสู่ความตายและเรื่องความ
เชื่อในพระเจ้า

2 คำสอนเรื่องบัพติศมา เรื่อง
การวางมือ เรื่องการเป็นขึ้นจาก
ตาย และเรื่องการพิพากษาลงโทษ
นิรันดร์

“การวางมือ” เป็นหนึ่งในหลักการพื้นฐานสำคัญของหลักข้อเชื่อขององค์พระเยซูคริสต์ที่ถูกเขียนไว้ในฮีบรู 6:1-2 โดยหลักการเหล่านั้นประกอบด้วย:

1. การกลับใจ - การกลับใจนำไปสู่การบังเกิดใหม่
2. ความเชื่อในพระเจ้า - พระคัมภีร์กล่าวว่า เราไม่สามารถรอดได้โดยปราศจากความเชื่อ “เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ได้มาจากตัวท่านเอง แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่ความรอดโดยการประพฤติ เพื่อจะไม่มีใครรอดได้” (เอเฟซัส 2:8-9)
3. หลักข้อเชื่อเรื่องการบังเกิดใหม่ - ให้สังเกตว่า คำว่า บัพติศมา เป็นคำพหูพจน์ ในพันธสัญญาใหม่มีการกล่าวถึงการบังเกิดใหม่ 3 อย่าง อย่างแรกเกิดขึ้นตอนบังเกิดใหม่ เมื่อ

คนๆ หนึ่งบังเกิดใหม่เขาได้รับ บัพติศมาโดยองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าในพระกายของพระคริสต์ อย่างที่สอง การบังเกิดใหม่ในน้ำ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ภายนอกที่บอกถึงพระคุณที่อยู่ภายในเรา การบังเกิดใหม่อย่างที่สองคือการบังเกิดใหม่ด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์โดยมีหลักฐานเป็นการพูดภาษาแปลกๆ

4. การวางมือ - เราจะกล่าวถึงหลักข้อเชื่อนี้ในภายหลัง
5. การเป็นขึ้นจากตาย - ให้สังเกตว่า ฮีบรู 6:2 ไม่ได้กล่าวถึง การเป็นขึ้นจากตายเพียงคนเดียว แต่กล่าวว่า “...การเป็นขึ้นจากตาย” ถ้าข้อนี้กล่าวว่า “การเป็นขึ้นจากตายเพียงคนเดียว” ก็จะมีการเป็นขึ้นจากตายเพียงครั้งเดียว แต่การเป็นขึ้นจากตายมีมากกว่า

หนึ่งครั้ง ดังนั้น ข้อนี้จึงกล่าว
ว่า “...การเป็นขึ้นจากตาย”

การเป็นขึ้นจากตายนี้
รวมถึง การเป็นขึ้นจากตาย
ครั้งแรก การเป็นขึ้นจากตาย
ครั้งที่สอง และการเป็นขึ้น
จากตายอื่นๆด้วย กล่าวถึง
ความจริงที่ ผู้ลวงหลับในพระ
คริสต์จะเป็นขึ้นจากตายก่อน
จากนั้นผู้ที่ยังเหลืออยู่และยังมี
ชีวิตอยู่เมื่อองค์พระเยซูคริสต์
เสด็จกลับมาเป็นครั้งที่สองจึง
จะถูกรับขึ้นไป (เหตุการณ์นี้
คือ การรับคริสต์จักรขึ้นไป
หรือ Rapture)

6. การพิพากษาลงโทษนิรันดร์ -
ตรงนี้ไม่ได้กล่าวเจาะจงไป
ที่การพิพากษาลงโทษนิรันดร์
ครั้งใดครั้งหนึ่ง เพียงแต่
กล่าวถึง หลักข้อเชื่อเรื่อง
การพิพากษาลงโทษนิรันดร์
เพราะการพิพากษาลงโทษมี

มากกว่าหนึ่งครั้ง และการ
พิพากษาทั้งหมดรวมอยู่ใน
หลักข้อเชื่อนี้แล้ว

หากผมกล่าวว่า “ผมไม่
เชื่อเรื่องการบังเกิดใหม่ การ
บังเกิดมาในน้ำ หรือการ
บังเกิดมาด้วยพระวิญญาณ
บริสุทธิ์เท่าไรนัก” ท่านก็
จะเลิกยุ่งกับผมทันที และผม
ก็จะไม่โทษท่านที่ทำเช่นนั้น
และท่านก็จะมั่นใจเลยว่ามี
บางอย่างผิดปกติเกี่ยวกับผม
ถ้าผมพูดว่า “ผมเชื่อว่า คน
ตายจะไม่มีวันฟื้นขึ้นอีก” หรือ
“ผมไม่เชื่อเรื่องการพิพากษา
ลงโทษ ผมคิดว่าไม่มีการ
พิพากษาลงโทษอยู่หรอกครับ”

ท่านก็จะพูดว่า “มีบาง
อย่างผิดปกติกับผู้ที่เชื่อคนนั้น
เขาไม่หนักแน่น เขาไม่เชื่อ
ในหลักการพื้นฐานสำคัญของ
หลักข้อเชื่อขององค์พระเยซู
คริสต์”

ไม่สำคัญว่าเรื่องอื่นที่เราเชื่อมีอะไรบ้าง แต่เราจำเป็นต้องเชื่อในหลักการซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญ และผมสามารถร่วมสามัคคีธรรมกับคนที่เชื่อในหลักการเหล่านี้ได้

หลักข้อเชื่อเรื่องการวางมือ

พระคัมภีร์กล่าวถึงหลักข้อเชื่อเรื่องการวางมือไว้อย่างมากมาย และผมประหลาดใจที่คริสเตียนบางคนไม่เห็นความสำคัญของหลักการในข้อพระคัมภีร์หรือหลักข้อเชื่อนี้เลย บางคนถือว่าเป็นเรื่องอัศจรรย์ บางคนกลัวการวางมือ แต่การวางมือเป็นหนึ่งในหกของหลักการพื้นฐานสำคัญของหลักข้อเชื่อขององค์พระเยซูคริสต์!

ผมเคยได้ยินผู้รับใช้ในกลุ่มพระกิตติคุณสมบูร์นกล่าวว่า “ผมไม่เชื่อเรื่องการวางมือสักเท่าไร” การปฏิเสธหลักการซึ่งเป็น

พื้นฐานสำคัญของหลักข้อเชื่อขององค์พระเยซูคริสต์แม้เพียงข้อหนึ่งเป็นเรื่องร้ายแรง

อันที่จริง การวางมือเป็นหัวข้อสำคัญที่ปรากฏในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม ดังตัวอย่างจากพันธสัญญาเดิม 2 ตัวอย่างนี้

อพยพ 29:10, 15, 19

10 “จากนั้นจงนำวัวหนุ่มมาที่หน้าเต็นท์นัดพบ อาโรนและบรรดาบุตรชายของเขาจะเอามือวางบนหัวของมัน

15 “จากนั้นอาโรนและบุตรชายจะวางมือบนหัวแกะผู้ตัวหนึ่ง

19 “จากนั้นเอาแกะผู้อีกตัวหนึ่งมา อาโรนและบรรดาบุตรชายของเขาจะวางมือบนหัวแกะ

เราอ่านพบจากข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ว่า ความไม่สมบูรณ์ของผู้ที่มานมัสการพระเจ้าถูกถ่ายโอนไปที่เครื่องเผาบูชาด้วยความเชื่อ เครื่องเผาบูชาเป็นแบบจำลองที่เล็งถึงองค์พระเยซูคริสต์

เครื่องเผาบูชาสมบูรณ์พร้อมได้ โดยผ่านทางความเชื่อของผู้ที่วางมือบนเครื่องเผาบูชานั้น ฤทธิ์เดชของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการถ่ายโอนขึ้นระหว่างผู้นมัสการและเครื่องเผาบูชา

พระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ บอกให้เราทราบว่าโยชูวามีพระวิญญาณแห่งสติปัญญาเช่นเดียวกันกับที่โมเสส มี เพราะโมเสสได้วางมือให้กับโยชูวา ซึ่งเป็นการบ่งบอกว่าทุกอย่างที่โมเสสได้ถูกถ่ายโอนไปที่โยชูวาโดยผ่านทางการวางมือ

เฉลยธรรมบัญญัติ 34:9

9 โยชูวาบุตรนูนประกอบด้วยพระวิญญาณแห่งสติปัญญาเพราะโมเสสได้วางมือบนเขา ประชากรอิสราเอลจึงเชื่อฟังเขาและทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงบัญชาโมเสสไว้

ปัจจุบัน ฤทธิ์เดชของพระเจ้าถูกถ่ายโอนผ่านทางหลักการของ

การวางมือโดยความเชื่อผ่านทางผู้รับใช้ไปยังผู้ที่แสวงหา

เท่าที่ผมทราบ คริสตจักรส่วนใหญ่มีการวางมือเพื่อจุดมุ่งหมายบางอย่าง ส่วนใหญ่คือ การวางมือให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง หรือถูกแยกไว้สำหรับงานรับใช้ สิ่งยิ่งใหญ่เกิดขึ้นเมื่อคนแห่งความเชื่อวางมือให้แก่คนที่รับการส่งมอบโดยความเชื่อในพระนามขององค์พระเยซูคริสต์ ข้อพระคัมภีร์ที่แสดงตัวอย่างในเรื่องนี้คือ

กิจการ 13:2, 3

2 ขณะเขาทั้งหลายกำลังนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าและอดอาหาร พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ตรัสว่า “จงตั้งบารนาบัสกับเซาโลไว้สำหรับเราเพื่องานซึ่งเราได้เรียกให้พวกเขาทำ”

3 ดังนั้นหลังจากอดอาหารและอธิษฐานแล้วพวกเขาจึงวางมือบนเขาทั้งสองแล้วส่งออกไป

หลักข้อเชื่อเรื่องการวางมือไม่ได้มีไว้เพื่อการแต่งตั้งผู้รับใช้เหมือนที่หลายคนเชื่อกันเท่านั้น การวางมือเพื่อแต่งตั้งผู้รับใช้เป็นเพียงด้านหนึ่งของการวางมือเท่านั้น

คริสตจักรบางแห่งยังเชื่อเรื่องการวางมือให้แก่คนที่ได้รับการแต่งตั้งเข้าสู่ตำแหน่งต่างๆ ในคริสตจักรด้วย ข้อพระคัมภีร์ที่แสดงตัวอย่างในเรื่องนี้อยู่ในกิจการบทที่ 6 ชายเจ็ดคนถูกเลือกให้แจกจ่ายอาหารเพื่อให้อัครทูตอุทิศตนสำหรับพันธกิจแห่งพระวาทะและในการอธิษฐาน อัครทูตจึงวางมือให้ชายทั้งเจ็ดซึ่งถูกเรียกมาให้เป็นมัคนายก หรือที่ในภาษากรีกเรียกว่า “ผู้ช่วย”

การวางมือไม่ได้ถูกจำกัดไว้เพียงแค่การแต่งตั้งคนเข้าสู่งานรับใช้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ในพระธรรมกิจการ เกือบจะทุกครั้งที่คนเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์พวกเขาได้รับพระวิญญาณโดยการวางมือ (ยกเว้นเหตุการณ์ที่

พระวิญญาณบริสุทธิ์เทลงมาในกิจการบทที่ 2 และบทที่ 10) แต่ในกิจการบทที่ 8:17 เมื่อเปโตรและยอห์นวางมือบนชาวสะมาเรียที่ฟิลิปได้นำรับความรอดไว้แล้วพวกเขาก็ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในกิจการ 19:6 เปาโลวางมือบนสาวกในเอเฟซัส และ“...พวกเขาก็พูดภาษาแปลกๆ และพยากรณ์”

แน่นอนว่าคนสามารถเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยวิธีอื่นๆได้ แต่การวางมือเป็นวิธีหนึ่งที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์

วางมือที่วางเปล่าบนหัวที่ว่างเปล่า

ผมตระหนักแล้วว่ามีการวางมือที่ไม่เกิดประโยชน์อะไรอยู่ด้วย ใครคริสตจักรต่างๆมีการตกขอบในเรื่องนี้

การตกขอบอย่างหนึ่งคือพิธิวางมือ มีคริสตจักรบางแห่งที่จัดพิธิวางมือเพื่อรับรองสมาชิก

ตามหลักข้อเชื่อของบางคริสตจักร แล้วคนๆหนึ่งได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในตอนนั้น แต่เนื่องจากการทำเช่นนี้เป็นเพียงพิธีกรรม โดยปกติแล้ว จึงไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ในทางกลับกัน มีการตกขอบเกิดขึ้นแม้แต่ในคริสตจักรแบบพระกิตติคุณสมบรูณ์ มีการวางมือให้คนในเกือบจะทุกเรื่อง ทั้งในเรื่องที่ท่านนีกออกและเรื่องที่ท่านคาดไม่ถึง

ตัวอย่างเช่น ผู้หญิงคนหนึ่งเล่าให้ผมฟังว่าเธอไปร่วมงานประชุมที่มีการวางมือให้เธอ มีการเผยพระวจนะเหนือเธอ และพวกเขาอ้างว่าเธอได้รับ “ของประทานในการขับไล่ลอนผมถาวรให้ออกไป” ผมบอกเธอไปว่า หากเธอได้รับของประทานในการสั่งผมให้เป็นลอนได้ เธอก็คงจะมีของประทานจริงๆ

หลายปีก่อน หลังจบการประชุม ชายคนหนึ่งเดินมาหาผมและถามว่า “อาจารย์เฮกินครับ

ช่วยผมหน่อยได้ไหมครับ?”

ผมกล่าวว่า “ถ้าผมช่วยได้ ผมก็ยินดีช่วยครับ”

เขาเล่าให้ผมฟังว่า เขาได้ไปร่วมงานประชุมที่มีคนมาวางมือให้เขาและมอบของประทานในการรักษาโรค ถ้อยคำประกอบด้วยความรู้ และของประทานอื่นๆอีกสองสามอย่างแก่เขา เขาเล่าว่า “ผมเห็นว่าของประทานเหล่านี้สำคัญออกในงานรับใช้ของอาจารย์ อาจารย์อาจบอกผมได้ว่าของประทานเหล่านี้ทำงานอย่างไร ผมรู้ว่าผมได้รับของประทานเหล่านี้แล้ว เพราะคนที่วางมือให้ผมบอกผมเช่นนั้น”

ผมจึงถามว่า “คุณได้รับการวางมือมานานเท่าไรแล้ว?”

เขากล่าวว่า “มากกว่า 6 เดือนแล้วครับ”

ผมจึงกล่าวว่า “แล้วมีของประทานสำคัญออกบ้างหรือไม่?”

เขาตอบผมว่า “เท่าที่ผมรู้ ไม่มีครับ”

ผมจึงกล่าวว่า “ถ้าผมเป็นคุณ ผมจะลืมเรื่องนี้ไปเสีย คุณไม่ได้มีของประทานเหล่านั้น เพราะถ้าคุณมี ของประทานจะสำแดงออกมา”

อีกที่หนึ่งที่ผมไปเทศนา มีผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่ที่แถวที่สอง ตรงด้านหน้าแท่นบูชา เธอนั่งโยกตัวเหมือนกำลังนั่งอยู่บนเก้าอี้โยก ตลอดเวลาที่ผมเทศนา ผมคิดว่าผู้หญิงที่น่าสงสารคนนี้กำลังทุกข์ทรมานกับความเจ็บป่วยที่ร้ายแรงบางอย่าง

ในภายหลัง ผมถามศิษยาภิบาลว่า “ผู้หญิงคนนั้นเป็นอะไรหรือครับ?” ทุกคนต่างมองไปที่เธอ เธอกำลังดึงดูดความสนใจของผู้คนออกไปจากคำเทศนา”

“โอ้” ศิษยาภิบาลพูด “มันเป็นเรื่องเศร้าครับอาจารย์เฮกิน ร่างกายเธอไม่ได้มีอะไรผิดปกติ เธอไม่ได้เป็นสมาชิกของที่นี่ แต่เธอมาที่คริสตจักรบ้างเป็นครั้งคราว ผมตั้งใจว่าจะคุยกับเธอ

เรื่องนี้แต่ยังไม่มีเวลาได้คุย เธอเคยไปร่วมงานประชุมอยู่ที่หนึ่ง และมีบางคนวางมือให้เธอและมอบ ‘ของประทานแห่งการโยกตัว’ ให้กับเธอ”

หลังจากนั้นอีกหลายคืน ผู้หญิงคนนั้นเดินมาหาผมหลังการประชุมพร้อมกับผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ที่บอกเธอว่า “ในพระคัมภีร์ไม่มี ‘ของประทานแห่งการโยกตัว’”

เธอกกล่าวว่า “อาจารย์เฮกิน จะช่วยอธิบายของประทานของดิฉันให้ผู้หญิงคนนี้ฟังหน่อยค่ะ”

ผมคิดว่านี่เป็นโอกาสที่ดีที่ศิษยาภิบาลจะได้คุยกับเธอ! ผมจึงกล่าวว่า “ผมกำลังจะออกไปครับ คุณคุยกับศิษยาภิบาลของคริสตจักรนี้ได้เลยครับ เขาเป็นคนของพระเจ้า และรู้พระคัมภีร์เป็นอย่างดี และเขายินดีที่จะช่วยคุณครับ”

ภายหลังศิษยาภิบาลพูดกับผมว่า “คุณข้างร้ายกาจจริงๆ!”

ผมจึงกล่าวว่า “ก็คุณบอกว่า

คุณอยากจะคุยกับเธอ ผมเลยช่วยจัดการให้ แล้วคุณได้ช่วยเธอไหมครับ?”

เขากล่าวว่า “ไม่ได้ช่วยครับ ไม่มีใครช่วยเธอได้”

ผมถามต่อว่า “เธอบอกอะไรกับคุณ? จุดประสงค์ของของประทานที่เธออ้างถึงคืออะไร?”

ศิษยาภิบาลท่านนั้นตอบว่า “เธอบอกว่าพระเจ้าให้ของประทานนี้กับเธอเพื่อศิษยาภิบาลหรือนักเทศน์รับเชิญจะสามารถบอกได้ว่าสิ่งต่างๆ กำลังอยู่ในฝ่ายวิญญาณ ถ้าเธอโยกตัวในขณะที่เราร้องเพลง พูดคำพยานหรือเทศนา ทุกสิ่งก็กำลังอยู่ในฝ่ายวิญญาณ” ผมรู้ว่าเรื่องนี้ฟังดูน่าขัน แต่เป็นเรื่องจริง ผมไม่ได้แต่งเรื่องขึ้นมาเอง

ผมเรียกตัวอย่างนี้ว่า การวางมือที่ว่างเปล่าลงบนศีรษะที่ว่างเปล่า

ผมไม่กลัวการคลั่งไคล้ในหลักการแห่งพันธสัญญาใหม่มาก

เกินไป หรือ ไม่กลัวการยึดมั่นในหลักการนี้มากเกินไป เพราะสิ่งที่เป็นของจริงจะไม่อวสานหรือสิ้นสุดไปเพราะการตกขอบ ผมจะยังคงปฏิบัติตามหลักข้อเชื่อเรื่องการวางมือที่อยู่ในพันธสัญญาใหม่ และมันจะเกิดผลในพันธสัญญาใหม่อย่างแน่นอน!

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“เมื่อมาถึงเมืองเบธไซดา

มีคนพาชายตาบอด

มาทูลอ้อนวอน

ให้พระเยซูทรงแตะต้อง”

มาระโก 8:22

การวางมือ (ตอนที่ 2)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: มาระโก 6:5; 8:22-25; 7:32,
33-35; 5:22, 23; กิจการ 19:11, 12

ความจริงหลัก: คริสเตียนทุกคนควรปฏิบัติตาม
หลักข้อเชื่อเรื่องการวางมือให้คนเจ็บคนป่วย
เพราะพระเยซูบอกเราว่าควรทำเช่นนั้น

อย่างที่ผมได้กล่าวไว้ในบทที่แล้วว่าเราไม่สามารถหยุดปฏิบัติตามหลักข้อเชื่อเรื่องการวางมือที่อยู่ในพันธสัญญาใหม่ได้เพียงเพราะใครบางคนตกขอบไปด้านใดด้านหนึ่ง แต่เราจำเป็นต้องศึกษาพันธสัญญาใหม่กันอย่างรอบคอบ เพื่อพิจารณาว่าพระเยซูและอัครทูตปฏิบัติตามหลักข้อเชื่อนี้อย่างไร

ตัวอย่างของพระเยซูและอัครทูต

พระเยซูคริสต์ทรงวางมือเพื่อรักษาผู้คนที่ให้หายจากโรคอย่างอิสระเสรี ในมาระโกบทที่ 6

เราเห็นพระเยซูขณะที่ทรงอยู่ในเมืองนาซาเร็ธซึ่งเป็นเมืองที่พระองค์ทรงประสูติ

มาระโก 6:5

พระองค์ไม่อาจทำการอัศจรรย์ใดๆ ที่นั่นเว้นแต่ทรงวางมือบนคนป่วยบางคนและรักษาพวกเขาให้หาย

สังเกตว่าข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวถึงพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า ข้อนี้ไม่ได้กล่าวว่าพระองค์ไม่ทรงเต็มใจที่จะทำการอัศจรรย์ในเมือง

นาซาเรธ แต่กล่าวว่าพระองค์ทำไม่ได้ ดูเหมือนว่าการวางมือจะเกิดผลแม้ว่าวิธีอื่นจะไม่เกิดผลก็ตาม! ในวันนั้น มีคนเพียงไม่กี่คนที่หายโรคจากการที่พระเยซูคริสต์ทรงวางมือให้พวกเขา

ในพันธสัญญาใหม่ มีหลายตอนที่ได้นับถึงตอนที่พระเยซูทรงวางมือให้ผู้คน ในมัทธิว 8:15 กล่าวว่า เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในบ้านของเปโตร พระองค์ทรงพบแม่ยายของเปโตรกำลังนอนป่วยเป็นไข้อยู่ “ พระองค์ทรงจับมือของนาง อาการไข้ก็นั่นหายไปในทันที ” นางจึงลุกขึ้นปรนนิบัติรับใช้พระองค์ “ มาดูตัวอย่างเพิ่มเติมกันอีกสัก 2-3 อย่าง

มาระโก 8:22-25

22 เมื่อมาถึงเมืองเบธไซดามีคนพาลายตาบอดมาทูลอ้อนวอนให้พระเยซูทรงแตะต้อง

สรรเสริญพระเจ้า ขาดตาบอดคนนี้ได้รับการรักษาให้หาย

โดยการวางมือของพระเยซูคริสต์ บางคนอาจจะกล่าวว่า “พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อชายคนนี้ถึงสองครั้ง” ผมเองไม่ทราบเลยว่าพระองค์ทรงอธิษฐานเพื่อเขา เพราะพระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าพระองค์ทรงอธิษฐาน แต่บอกว่าพระองค์ทรงวางมือให้เขาสองครั้ง! ดังนั้น การวางมือให้คนที่เจ็บป่วยสองครั้งจึงเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์หากจำเป็นต้องทำ เป็นเรื่องดีที่เราได้รู้ว่าพระเยซูทรงทำอย่างไรในสถานการณ์เช่นนี้ เพื่อที่เราเองจะรู้ว่าต้องทำเช่นไร

มาระโก 7:32, 33, 35

32 ที่นั่นมีคนพาลายผู้หนึ่งซึ่งทูลทูลถามหาพระองค์ไม่ได้เลย มาทูลอ้อนวอนให้ทรงวางมือบนชายผู้นั้น

33 พระเยซูทรงพาเขาเลี้ยวออกไปจากฝูงชน เหนือพระหัตถ์สอดเข้าไปในหูของชายผู้นั้น แล้วทรงบ้วนน้ำลายเขาไปแตะที่ลิ้นของเขา

35 แล้วหูของชายคนนั้นก็หาย หนวก ลิ้นของเขาก็หายขัด เขา เริ่มพูดได้ชัดเจน

กรณีของชายที่หูหนวกคนนี้
ข้อพระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่า ผู้คน
ขอให้พระเยซูทรงรักษาชายคนนี้
แม้ว่าอาจจะตีความเช่นนั้นได้ก็
ตาม ข้อนี้กล่าวว่า พวกเขาขอให้
พระองค์ทรงวางมือบนชายผู้นั้น

ทั้งสองกรณีนี้ ให้สังเกต
กลุ่มคนที่พาชายตาบอดและชายหู
หนวกมาหาพระเยซู พวกเขาเชื่อ
ในการวางมือเช่นเดียวกับคนที่
ป่วย และพวกเขาได้รับผลของ
ความเชื่อ!

ถ้าท่านต้องการให้การ
วางมือเกิดผล ท่านจำเป็นต้องเชื่อ
ในการวางมือด้วย เพราะถ้าไม่มี
ความเชื่อ การวางมือก็เป็นเพียง
แค่พิธีกรรม และจะไม่มีสิ่งใดเกิด
ขึ้นเลย

มาระโกบทที่ 5 บอกเราว่า
ไยรัส ซึ่งเป็นนายธรรมศาลาของ

แคว้นกาลิลี ก็เชื่อในการวางมือ
เช่นกัน

มาระโก 5:22, 23

22 มีนายธรรมศาลาคนหนึ่งชื่อ
ไยรัสมาที่นั่น เมื่อเห็น พระเยซู
ก็หมอบลงแทบพระบาทพระองค์

23 แล้วทูลอ้อนวอนด้วยความ
ร้อนใจว่า “ลูกสาวเล็กๆ ของข้า
พระองค์กำลังจะตาย โปรดเสด็จ
ไปทรงวางมือให้ด้วยเถิดเพื่อเขา
จะหายและไม่ตาย”

ท่านเห็นหรือไม่ว่าไยรัส
เชื่อในการวางมือ เขาไม่ได้พูดว่า
“โปรดเสด็จไปอธิษฐานให้เธอ” แต่
พูดว่า “โปรดเสด็จไปทรงวางมือ
ให้ด้วยเถิด เพื่อเขาจะหายและไม่
ตาย” ไยรัสเชื่อว่าลูกสาวของเขา
จะหายดีเมื่อเธอได้รับการวางมือ

เรารู้ได้จากพระคัมภีร์ ว่า
เด็กคนนั้นตายก่อนที่พระเยซูจะ
เสด็จไปถึงบ้านของไยรัส แต่ข้อ 41
กล่าวว่า “...พระเยซูทรงจับมือ

เด็กน้อย...” อีกนัยหนึ่งคือ พระเยซูทรงสัมผัสเธอ พระองค์ทรงจับมือของเธอ และเธอได้รับการชุบให้ฟื้นขึ้นจากความตาย! (ข้อ 42)

พระเยซูทรงวางมือให้คนเจ็บป่วย และพระองค์ทรงกำชับผู้เชื่อให้วางมือบนคนเจ็บป่วยเช่นกันในมาระโก 16:18 พระเยซูทรงกล่าวว่า “...เขา (ผู้เชื่อ) จะวางมือให้คนเจ็บคนป่วยและคนเหล่านั้นจะหายโรค”

ใครจะวางมือบนคนเจ็บคนป่วย? ไม่ใช่แค่เด็กเทศน์อย่างแน่นอน คำตอบอยู่ในมาระโก 16:15-18 ซึ่งพระเยซูตรัสไว้ว่า “...จงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนทั้งปวง... **ผู้ที่เชื่อจะมีหมายสำคัญดังนี้คือ** โดยนามของเรา... เขาจะวางมือให้คนเจ็บคนป่วย และคนเหล่านั้นจะหายโรค”

ผู้คนยังคงเทศนาเรื่องการกลับใจใหม่และการบัพติศมาในน้ำ ไม่มีใครคัดค้านในเรื่องนั้น แต่เพราะอะไรจึงไม่เทศนาเรื่องพระ

มหาบัญชาอย่างครบถ้วนล่ะครับ? ทำไมจึงเทศนาเพียงบางส่วน? ทำไมจึงไม่เทศนาเรื่องการวางมือ? เพราะการวางมือเป็นส่วนหนึ่งของพระมหาบัญชาเช่นกัน!

เหล่าสาวกปฏิบัติตามพระมหาบัญชาของพระเยซูกันอย่างเคร่งครัด กิจการ 5:12 กล่าวว่า “**อัครทูตทำหมายสำคัญและปาฏิหาริย์หลายอย่างท่ามกลางประชาชน...**”

ในกิจการ 28:8-9 เราอ่านพบเรื่องของอัครทูตเปาโลเรือแตกบนเกาะแห่งหนึ่ง บิดาของหัวหน้าชาวเกาะนั้นล้มป่วย เปาโลจึงไปที่บ้านของเขา “...เปาโลเข้าไปเยี่ยม หลังจากอธิษฐานแล้วก็วางมือบนเขา รักษาเขาให้หาย” ชายคนนั้นหายดีเพราะการวางมือ จากนั้นพระคัมภีร์บอกเราว่าชาวเกาะนำคนเจ็บป่วยมาหาเปาโล และเปาโลปรนนิบัติพวกเขา เห็นได้ชัดว่าเปาโลปรนนิบัติพวกเขาโดยการวางมือ

กิจการ 19:11, 12

11 พระเจ้าทรงกระทำการ
อัศจรรย์ที่พิเศษกว่าปกติผ่านทาง
เปาโล

12 กระทั่งเมื่อนำผ้าเช็ดหน้ากับ
ผ้ากันเปื้อนที่แตะถูกตัวเขาไปวาง
บนตัวคนเจ็บป่วย คนเหล่านั้นก็
จะหายโรคและวิญญาณชั่วก็ออกไปจากเขา

ไม่เพียงแต่ผู้ป่วยได้รับการ
รักษาให้หายเท่านั้น แต่คนที่ถูก
วิญญาณชั่วเบียดเบียนยังได้รับ
การปลดปล่อยเมื่อนำผ้าเช็ดหน้า
ที่เปาโลวางมือไปวางบนตัวพวกเขา
ผ้าเช็ดหน้าเหล่านี้มีฤทธิ์เดช
เดียวกันกับที่เปาโลมี เรากำลังพูด
ถึงผ้าที่ได้รับการเจิม เราไม่ได้
กำลังพูดถึงผ้าที่ถูกเจิมด้วยน้ำมัน

พระเจ้าทรงกระทำการ
อัศจรรย์ที่พิเศษกว่าปกติผ่านทาง
เปาโล (ข้อ 11) เปาโลวางมือ
ลงบนผ้า พระเจ้าทรงใช้มือของ
มนุษย์ พระองค์ทรงทำงานผ่าน
มือของมนุษย์

บางคนจะกล่าวว่า “อัครทูต
สามารถเช่นนั้นได้ แต่การวางมือ
ไม่ได้มีไว้สำหรับพวกเราใน
ปัจจุบันนี้” สำหรับผม ดูเหมือน
ว่าคนที่ฉลาดจะรู้ทันคำโกหกที่ล้า
สมัยนี้กันแล้ว พระเยซูไม่ได้กล่าว
ว่าหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตาม
เฉพาะอัครทูตเท่านั้น การกล่าวว่า
ในปัจจุบัน เราไม่สามารถวางมือ
บนคนเจ็บป่วยได้เท่ากับเป็นการ
กล่าวว่า หนึ่งในหลักการพื้นฐาน
สำคัญของหลักข้อเชื่อของพระคริสต์
ได้จบสิ้นลงแล้ว ถ้าเป็นเช่นนั้นก็
ไม่มีใครมีสิทธิ์เชื่อในหลักข้อเชื่อ
เรื่องการกลับใจใหม่

แต่ผมจะไม่ตัดสิ่งใดออก
จากหลักข้อเชื่อของพระคริสต์ ผม
เชื่อในหลักข้อเชื่อทุกข้อ ผมเป็น
สาวกของพระเยซูคริสต์ ผมเป็นผู้
ที่ยึดถือหลักข้อเชื่อของพระคริสต์
และหนึ่งในหลักข้อเชื่อของพระ
เยซูคริสต์คือการวางมือ

“หมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามผู้ที่เชื่อ”

ตามที่ได้กล่าวไปแล้ว พระเยซูไม่ได้ตรัสว่าหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามเฉพาะอัครทูตนักเทศน์ หรืออาจารย์ไปเท่านั้น แต่พระองค์ตรัสว่า “...ผู้ที่เชื่อจะมีหมายสำคัญ...” (มาระโก 16:17) ตอนที่ผมยังเป็นเด็กหนุ่มแบ็บติสต์ ผมไม่รู้อะไรเกี่ยวกับการรักษาโรคจากพระเจ้าเลย เพราะผมไม่เคยได้ยินคำเทศนาเรื่องนี้ ผมเพียงแต่รู้ในสิ่งที่มาระโก 11:22-24 กล่าวไว้เกี่ยวกับความเชื่อและการอธิษฐานเท่านั้น

ร่างกายของผมเป็นอัมพาตเกือบทุกส่วน ผมเป็นโรคหัวใจชนิดรุนแรง และเป็นโรคเลือดที่รักษาไม่หาย หมอบอกว่าผมจะต้องตาย แต่ผมอธิษฐานด้วยความเชื่อเพื่อตัวเองและได้รับการรักษาให้หาย ผมลุกออกจากเตียงแห่งความตายในฐานะเด็กชาย

แบ็บติสต์ที่เทศนาเรื่องความเชื่อและการหายโรค ผมไม่รู้จักคนอื่นที่เชื่อเรื่องการรักษาโรคจากพระเจ้าเลย แต่เรื่องนี้ก็ไม่เคยกังวลผมเลยแม้แต่หน่อย

ผมยืนหยัดบนถ้อยคำของพระเจ้าและกล่าวว่า “ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ผมจะยืนหยัดอยู่บนพระวจนะ ไม่มีใครจะเคลื่อนผมออกจากพระวจนะได้!”

ในปี ค.ศ. 1935 มี สุภาพสตรีที่เชื่อแบบเพรสไบทีเรียนเล่าให้ผมฟังว่า แม่สามีที่เป็นเพ้นเทคอสต์จะมาเยี่ยมเธอ เธอกล่าวว่า “คุณคงจะอยากพบคุณยาย เพราะเธอเชื่อเหมือนกันกับที่คุณเชื่อ เธอเชื่อเรื่องการรักษาโรคจากพระเจ้า”

เธอยังเล่าให้ผมฟังว่า คุณแม่สามีที่อายุ 82 ปี คนนี้ได้รักษาคนให้หายโรคขณะที่ไปเยี่ยมพวกเขาที่บ้าน และวางมือให้พวกเขา หญิงสูงวัยคนนี้มีพันธกิจรักษาโรคที่ยอดเยี่ยมจริงๆ!

การที่ผมได้พบกับบางคน ที่มีตรรกะพอที่จะเชื่อพระคัมภีร์ ทำให้ผมรู้สึกตื่นเต้นเป็นครั้งแรกในชีวิต! ผมรู้ว่าเธอจะเดินทางมาถึงในวันไหน ในวันนั้นผมจึงไปพบเธอในช่วงบ่ายแก่ๆ หลังจากที่ผมได้รับการแนะนำให้รู้จักเธอแล้ว ผมจึงพูดกับหญิงสูงวัยท่านนั้นว่า “คุณยายครับ เล่าเรื่องของคุณยายให้ผมฟังหน่อยสิครับ”

เธอพูดว่า “เราย้ายมาที่เท็กซัสเมื่อนานมาแล้ว (ตั้งแต่ปี 1865) พ่อของฉันมาตั้งรกรากอยู่บนที่ดินผืนหนึ่งซึ่งอยู่ห่างจากโรงเรียนที่ใกล้ที่สุดออกไปถึง 40 ไมล์ ฉันจึงไม่ได้ไปโรงเรียน และก็ไม่ได้รับการศึกษาเลย”

“พอโตขึ้นฉันก็แต่งงานกับเพื่อนบ้าน เขามีที่ดินอยู่หลายผืน แล้วเราก็สร้างครอบครัวร่วมกัน ฉันยังอ่านเขียนไม่เป็น แต่ก็ส่งลูกๆ ไปโรงเรียน พอลูกๆ โตกัน

หมดแล้ว ก็มีคนมาจัดงานประชุมขึ้นที่นั่น พวกเขาใช้ท่อนซุงมาปักลงพื้น และชิงลวดโยงซุงท่อนหนึ่งไปที่อีกท่อนหนึ่ง แล้วเอากิ่งไม้ที่มีใบไม้มาผูกเป็นหลังคา ฉันได้รับชมและรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ในงานประชุมนั้น”

“ตอนที่ฉันได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และพูดภาษาแปลกๆ พระเจ้าทรงสอนฉันอ่านพระคัมภีร์ ฉันอ่านพระคัมภีร์ออก และไม่เคยอ่านผิดเลย แต่ฉันอ่านได้(แค่)พระคัมภีร์เท่านั้น ฉันอ่านหนังสืออื่นๆ ไม่ออก”

“จากนั้น เรากีย้ายมาอยู่ในเมือง ช่วงกลางวัน สามีและลูกๆ ของฉันจะออกไปทำงานในไร่ แล้วทิ้งให้ฉันอยู่บ้านคนเดียว ฉันก็เลยถามพระเจ้าว่า ‘พระเจ้าลูกทำอะไรได้บ้าง? ลูกร้องเพลงในคริสตจักรไม่ได้ เพราะเสียง

ของลูกไม่เหมาะที่จะร้องเพลง ลูกสอนในโรงเรียนรวีวันอาทิตย์ไม่ได้ เพราะพวกเขาใช้แบบเรียน และลูกอ่านไม่ออก”

“วันหนึ่ง ดิฉันกำลังอธิษฐานอยู่ที่บ้าน และอ่านพระธรรมมาระโก และดิฉันก็อ่านตรงที่บอกว่า ‘...ผู้ที่เชื่อจะมีหมายสำคัญดังนี้ คือ...เขาจะวางมือให้คนเจ็บคนป่วยและคนเหล่านั้นจะหายโรค’ และดิฉันจึงคิดว่า การวางมือไม่ต้องใช้ความรู้อะไรเลยนี่”

“ข้อนี้เพียงแค่บอกว่า ผู้เชื่อจะวางมือบนคนเจ็บป่วย ดังนั้นฉันจึงออกไปตามบ้านที่อยู่ในละแวกเดียวกันและไปถามหาคนป่วย ฉันใช้เวลาไปกับการเยี่ยมคนป่วยและอ่านพระคัมภีร์เกี่ยวกับการรักษาโรคให้พวกเขาฟังตั้งแต่ 9 โมงเช้า ไปจนถึงบ่ายสามโมงของทุกวัน ซึ่งโดยปกติแล้ว พวกเขาจะไม่เคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อนเลย”

“หลังจากที่อ่านพระคัมภีร์ให้พวกเขาฟังได้ประมาณสามวัน ดิฉันก็จะถามพวกเขาว่า ‘คุณต้องการให้ดิฉันวางมือให้คุณไหมคะ?’ แล้วคนที่ดิฉันวางมือให้ก็หายดีกันทุกคน! สิ่งที่น่าสนใจที่สุดคือ คนส่วนใหญ่ที่ดิฉันวางมือให้คือคนที่ป่วยติดเตียง และถูกหมอบทิ้งให้รอความตาย”

นี่คือผู้หญิงตัวเล็กๆ ที่ไม่มีการศึกษาอะไรเลย และไม่ได้เป็นผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐ เธอไม่เคยสอนโรงเรียนรวีวันอาทิตย์เสียด้วยซ้ำ แต่เธอออกไปวางมือให้คนที่เจ็บป่วย และพวกเขาก็หายโรค!

การวางมือเป็นของเราทุกคน ให้จดจำไว้ว่า หญิงสูงวัยคนนี้ไม่ได้เป็นนักเทศน์ แต่เธอเป็นเพียงผู้เชื่อ พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เดียวกับที่ทรงเคยเป็น พระองค์ไม่เคยเปลี่ยนแปลง และเมื่อพระองค์ทรงพบคนที่จะร่วมงานกับเขาได้ พระเจ้ากับ

มนุษย์ก็จะสามารถทำสิ่งเดียวกัน
นี้ได้อีก ใครสามารถวางมือบน
คนเจ็บป่วยได้บ้าง? ผู้เชื่อทุกคน
สามารถทำได้!

วิธีวางมือ

การวางมือสามารถทำได้
ด้วย 2 วิธีนี้:

วิธีที่หนึ่ง ผู้เชื่อสามารถ
วางมือให้ผู้เชื่อ(ด้วยกันเองได้) ซึ่ง
เปรียบเสมือนจุดเชื่อมต่อการใช้
ความเชื่อและความคาดหวังให้คน
คนนั้นหายดี)เพื่อเป็นจุดสัมผัสใน
การปลดปล่อยความเชื่อและคาด
หวังให้ผู้นั้นหายดี

สำหรับบางคน ตัวอย่าง
เช่น เพื่อน หรือเพื่อนบ้านของ
ท่าน เป็นกลุ่มคนที่ท่านสามารถ
อธิษฐานวางมือให้กับพวกเขา
ได้ ซึ่งคนอื่นอาจจะไม่สามารถ
ทำได้เนื่องจากท่านมีความใกล้ชิด
ชิดกับพวกเขา และเป็นสิ่งที่ตรง
ตามพระคัมภีร์ที่สามมีและภรรยา

จะวางมือให้กันและกัน และพ่อ
แม่วางมือให้ลูกๆ เมื่อพวกเขาเจ็บ
ป่วย และคาดหวังที่พวกเขาจะ
หายดีในพระนามพระเยซู

วิธีที่สอง พันธกิจการ
วางมือซึ่งเป็นการเจิมที่พิเศษ
คนๆหนึ่งสามารถรับการเจิมด้วย
ฤทธิ์เดชในการรักษาโรคอย่าง
เหนือธรรมชาติ ตามที่พระเจ้าทรง
ประสงค์เหมือนอย่างพระเยซูและ
อัครทูตเปาโลได้

เมื่อคนที่ปรณนิบัติรับใช้
วางมือได้วางมือลงบนคนที่เจ็บ
ป่วยด้วยการเชื่อฟังต่อกฎของฝ่าย
วิญญาณแห่งการเชื่อมต่อและส่ง
ผ่าน มือของเขาก็จะสามารถส่ง
ผ่านฤทธิ์เดชแห่งการรักษาโรคของ
พระเจ้าเข้าสู่ร่างกายของคนเจ็บ
ป่วย ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นก็คือทำให้
เขาเห็นการรักษาและการหายโรค
เกิดขึ้น และผมจะอธิบายวิธีนี้เพิ่ม
เติมอีกในบทต่อไป

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“ผู้ที่เชื่อจะมีหมายสำคัญดังนี้

คือ โดยนามของเรา...

เขาจะวางมือให้คนเจ็บ

คนป่วยและคนเหล่านั้น

จะหายโรค”

มาระโก 16:17-18

ความเชื่อและฤทธิ์เดช

สองส่วนผสมหลักในการรับการรักษาโรค ตอนที่ 1

ข้อพระคัมภีร์หลัก: กิจการ 10:38; มาระโก 5:25-34

ความจริงหลัก: ฤทธิ์เดชในการรักษาโรคที่เหนือธรรมชาติของ
พระเจ้าจะทำงานอย่างเกิดผลในชีวิตของท่าน
เมื่อท่านเข้าใจกฎที่อยู่เหนือการทำงานของฤทธิ์เดชนั้น
และเรียนรู้ที่จะใช้ความเชื่อของท่าน
เพื่อทำให้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าเริ่มทำงาน

เราจำเป็นต้องตระหนัก
ว่า ไม่มีวิธีตายตัวในการที่คนจะ
รับการรักษาโรค อีกนัยหนึ่งคือ มี
วิธีการรักษาโรคหลายวิธีที่ได้
บันทึกไว้ในพระวจนะของพระเจ้า

วิธีหนึ่งที่ท่านสามารถรับ
การรักษาโรคได้คือ โดยความ
เชื่อ เมื่อท่านได้ยินพระวจนะของ
พระเจ้า ให้เชื่อว่าสิ่งที่พระวจนะ
กล่าวไว้เป็นความจริง และรับการ
รักษาโรคโดยความเชื่อที่ท่านมีต่อ
พระวจนะของพระเจ้า

วิธีที่สองคือ *การรับการ
วางมือ* การเจิมในการรักษาโรค
ถ่ายโอนจากคนที่ปรณิบัติมายัง
ท่าน

วิธีที่สามที่ท่านสามารถ
รับการรักษาโรคได้ก็คือวิธีที่ผู้เชื่อ
แบบเพนเทคอสต์ในสมัยก่อนเรียก
กันว่า “*การอธิษฐานให้ฤทธิ์เดช
เทลงมา*” ซึ่งก็คือการรับการรักษา
โรคเมื่อฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ
ของพระเจ้าสำแดงออกเหนือท่าน

วิธีทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็น
วิธีที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ ทุก

วิธีจำเป็นต้องมีความเชื่อ และ
ขอบคุณพระเจ้าที่ทุกวิธีล้วนแต่
เกิดผล! ในบทเรียนอีกสองสามบท
ข้างหน้า เราจะกล่าวถึงรายละเอียด
ของทั้งสามวิธีนี้ โดยเราจะพุ่ง
ประเด็นไปที่สองส่วนผสมหลักที่
จำเป็นต้องมีเพื่อที่ทั้งสามวิธีจะ
เกิดผลได้ นั่นก็คือ ความเชื่อ
และฤทธิ์เดช

ฤทธิ์เดชในการรักษาโรคของ พระเจ้า

เมื่อกล่าวถึงคำว่า ฤทธิ์เดช
ในกิจการ 10:38 ได้ชี้ให้เห็นว่าคำว่า
“การเจิม”, “พระวิญญาณบริสุทธิ์”
และ “ฤทธิ์เดช” เป็นคำที่มีความ
หมายเหมือนกัน ซึ่งหมายความว่า
เราสามารถใช้อำนาจเหล่านี้แทน
กันได้เมื่อกล่าวถึงเรื่องการเจิม
ในการรักษาโรค และฤทธิ์เดชของ
พระเจ้า

ศาสตราจารย์ จอห์น จีเลด
ได้ทำการเปรียบเทียบไว้อย่างดี
เยี่ยมเพื่อที่เราจะเข้าใจเรื่องการเจิม

หรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า ท่าน
กล่าวว่า “กระแสไฟฟ้าคือ ฤทธิ์เดช
ของพระเจ้าในฝ่ายธรรมชาติ
ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์
คือฤทธิ์เดชของพระเจ้าในฝ่าย
วิญญาณ”

กระแสไฟฟ้ามีอยู่จริงใน
โลกฝ่ายธรรมชาติฉันใด ฤทธิ์เดช
ของพระเจ้านั้นมีอยู่จริงในฝ่าย
วิญญาณฉันนั้น และเช่นเดียวกัน
กับที่มีกฎต่างๆ ควบคุมการ
ทำงานของกระแสไฟฟ้าในฝ่าย
ธรรมชาติ ก็มีกฎต่างๆ ที่ควบคุม
การทำงานของฤทธิ์เดชในฝ่าย
วิญญาณด้วยเช่นกัน ปัญหาอยู่ที่
ว่า ที่ผ่านมามีความคิดว่าถ้ามีการเจิม
อยู่ตรงนั้น การเจิมก็จะสำแดง
ออกและกระทำการออกมาเองโดย
อัตโนมัติ แต่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น

ตัวอย่างเช่น กระแสไฟฟ้า
อยู่ในโลกนี้ตลอดมาตั้งแต่ตอนที่
พระเจ้าทรงสร้างโลก แต่อยู่ดีๆ
กระแสไฟฟ้าก็ทำให้บ้านสว่างขึ้น
เองหรือไม่ หรือทำให้อาหารสุกเอง

หรือทำให้อากาศภายในบ้านเย็นลงหรืออุ่นขึ้นได้เอง ไม่ใช่อย่างนั้น เพราะมนุษย์ไม่เคยรู้ว่ามีการแสไฟฟ้าอยู่ในโลก

แม้ว่ามนุษย์ได้ค้นพบ และรู้ว่ามีการแสไฟฟ้าอยู่ในโลกแล้วก็ตาม กระแสไฟฟ้าก็ไม่ได้เริ่มทำงานเองโดยอัตโนมัติ มนุษย์จำเป็นต้องทำบางอย่างกับกระแสไฟฟ้าเพื่อให้มันเริ่มทำงาน

หากเพียงแค่เราเข้าใจความจริงที่ว่า ฤทธิ์เดชในการรักษาโรคของพระเจ้ามีอยู่จริงในฝ่ายวิญญาณ และมีกฎต่างๆ ที่ปกครองการทำงานของฤทธิ์เดชนั้นอยู่ เราก็จะสามารถเชื่อมต่อกับฤทธิ์เดชนั้นได้ และได้รับพระพรจากผลประโยชน์ที่มาพร้อมกับฤทธิ์เดชนั้น

ผมเคยได้ยินคนถามว่า “ถ้าฤทธิ์เดชในการรักษาของพระเจ้าอยู่ตรงนี้ ทำไมฤทธิ์เดชของพระเจ้าไม่เคยเลื่อนไหวเพื่อรักษาเราเลยล่ะครับ?”

นั่นคือจุดที่เราพลาดกัน เราคิดว่า ถ้าฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่ตรงนี้ ฤทธิ์เดชนั้นก็จะต้องออกมาเอง

แต่ไม่ใช่เช่นนั้น มีบางอย่างที่มนุษย์จำเป็นต้องทำก่อนที่จะฤทธิ์เดชในการรักษาโรคจะเริ่มกระทำการ

ในฝ่ายธรรมชาติ มนุษย์เองก็มาถึงจุดหนึ่งที่รู้เรื่องของกระแสไฟฟ้า กระแสไฟฟ้าทำงานได้ในระดับหนึ่ง แต่มนุษย์จำเป็นต้องเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกระแสไฟฟ้า และกฎต่างๆ ที่ปกครองการทำงานของกระแสไฟฟ้าก่อนที่จะสามารถผลิตเพลิน และรับประโยชน์จากมันได้อย่างเต็มที่

ฤทธิ์เดช หรือการเจิมของพระเจ้านั้นเหมือนกัน ขณะที่เราเรียนรู้เกี่ยวกับการเจิมและสิ่งทีพระวณะของพระเจ้ากล่าวไว้เกี่ยวกับการเจิมมากขึ้น เราก็จะสามารถไหลเคลื่อนไปกับการเจิมเชื่อมต่อกับฤทธิ์เดช และรับผลประโยชน์จากการเจิมนั้นมากขึ้น

สวิตช์แห่งความเชื่อ

เมื่อเราเข้าใจแล้วว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้าเปรียบเหมือน “กระแสไฟฟ้าจากสวรรค์” ก็ให้เราขยายความคำนี้เพิ่มเติมในด้านที่เกี่ยวกับความเชื่อ อีกกฎหนึ่งที่กำลังปกครองกระแสไฟฟ้าจากสวรรค์นี้อยู่ คือความจริงที่ว่า สิ่งที่ทำให้ฤทธิ์เดชจากสวรรค์เริ่มทำงานในฝ่ายวิญญาณเปรียบได้กับสวิตช์ไฟที่อยู่บนผนังซึ่งทำให้กระแสไฟฟ้าที่อยู่ในโลกเริ่มทำงานในฝ่ายธรรมชาติ

ในฝ่ายธรรมชาติ เมื่อท่านเปิดสวิตช์ไฟ กระแสไฟฟ้าก็ไหลเคลื่อนเข้าสู่ชุดหลอดไฟและก่อให้เกิดแสงสว่างแก่ห้องนั้น เมื่อท่านปิดสวิตช์ ไฟก็ดับลง ดังนั้น ในฝ่ายวิญญาณ สิ่งที่ทำให้ฤทธิ์เดชจากสวรรค์เริ่มทำงานจึงสามารถเรียกว่า สวิตช์แห่งความเชื่อได้!

ให้ระลึกถึงสิ่งที่พระเยซูตรัสกับหญิงที่ตกโลหิตว่า “...หญิงเอ๋ย **ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายโรค...**” (มาระโก 5:34) พระเยซูตรัสว่าความเชื่อของเธอทำให้เธอหายดี อีกนัยหนึ่งคือ เธอได้เปิดสวิตช์แห่งความเชื่อเพื่อรับการรักษาโรค และทำให้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าทำงาน!

ตอนที่ผมยังเป็นวัยรุ่น ผมนอนป่วยติดเตียงด้วยโรคเลือดที่รักษาไม่ได้ อยู่สิบกเดือน มิได้รับไฟอยู่ข้างๆ เตียงของผม ทุกคนก็สามารถนำปลั๊กโคมไฟมาเสียบตรงนั้นได้ และห้องก็จะสว่างขึ้น กระแสไฟฟ้าอยู่ตรงนั้นอยู่แล้ว แต่กระแสไฟฟ้านั้นไม่ได้ทำงานเพราะไม่มีใครเอาเครื่องใช้ไฟฟ้าไปเสียบที่ตัวรับไฟนั้น

ในท่านองเดียวกัน ฤทธิ์เดชในการรักษาโรคของพระเจ้าอยู่ในห้องของผมทุกวัน เพราะ

พระเจ้าทรงสถิตอยู่ทุกที่ และฤทธิ์เดชทั้งสิ้นที่พระองค์ทรงมีก็อยู่กับพระองค์

แต่ฤทธิ์เดชนั้นไม่ได้สำแดงออกมา เพราะอะไร? เพราะผมไม่ได้เสียบปลั๊กต่อเข้ากับฤทธิ์เดชนั้น! เพราะผมไม่รู้วิธี!

แต่ในวันที่ 8 เดือนสิงหาคม ปีค.ศ. 1934 ผมได้เรียนรู้วิธีเสียบปลั๊ก คือโดยการใช้ความเชื่อเสียบปลั๊กเข้ากับฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่จะรักษาโรค! และผมก็เริ่มพูดว่า “ตอนนี้ ผมเชื่อว่าผมหายเป็นปกติแล้ว”

หากคนๆ หนึ่งเชื่อว่าเขาหายดีแล้ว เขาก็จะทำเหมือนว่าเขาหายดีแล้ว แม้ว่าผมยังเป็นอัมพฤกษ์อยู่ แต่ผมเริ่มใช้อวัยวะช่วงบนของร่างกายได้บ้างแล้ว ผมจึงดันขาของตัวเองออกจากเตียงนอน ขาของผมห้อยต้องแต่งเหมือนไม้สองท่อน ผมมองลงไปและเห็นขาทั้งสองข้าง แต่ขาของผมไม่มีความรู้สึกใดๆ ทั้งสิ้น

ท่อนล่างของผมตั้งแต่สะโพกลงไป “ไร้ความรู้สึก” จากนั้น ผมจับเสาของเตียงนอนไว้เสาหนึ่ง และขยับตัวออกมาจากเตียง ผมใช้แขนรัดเสาเตียงไว้แน่น แต่หัวเข่าของผมก็ปัก(ทิ่ม)ลงกับพื้น

ผมพูดออกมาดังๆ ว่า “ฉันประกาศต่อพระเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ ต่อพระเยซูคริสต์เจ้าทูตสวรรค์ มารซาตานและสมุนของมันว่า ตามพระวอนะของพระเจ้า ฉันหายดีแล้ว!”

เมื่อผมพูดเช่นนั้น ผมก็ “เสียบปลั๊ก” แล้ว ผมรู้สึกได้ว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้าเทลงมาเหนือผมตั้งแต่ศีรษะและไหลลงไปที่ทั่วทั้งร่างกายจรดปลายเท้า ผมรู้สึกราวกับว่ามีบางคนยืนอยู่เหนือผมแล้วเทน้ำผึ้งอุ่นๆ ลงมาบนผม ลงมาบนตัวผม ลงมาบนแขนของผม และเมื่อไหลมาถึงเอวลงไปยังขาของผม ผมรู้สึกเหมือนมีเข็มเป็นพัน ๆ เล็มกำลังทิ่มขาของผม มันรู้สึกแย่มาก ผมอยากจะร้องไห้

ออกมาแต่ในตอนนั้นมันรู้สึกดีมาก
เช่นเดียวกัน! เมื่อท่านเคยไร้ความรู้สึก
มันก็รู้สึกดีอย่างมากที่ท่าน
กลับมามีความรู้สึกอีกไม่ว่าจะเป็น
ความรู้สึกอะไรก็ตาม!

หลังจากนั้น ผมยืนตัว
ตรง! ฮาเลลูยา! ผมได้เสียปลั๊ก
เข้ากับฤทธิ์เดช ท่านก็สามารถ
เสียปลั๊กเข้ากับฤทธิ์เดชของ
พระเจ้าได้ด้วยความเชื่อของท่าน
เอง!

แล้วท่านก็สามารถสอน
พระวณะของพระเจ้ากับคนอื่น
ได้ และพวกเขาจะสามารถเชื่อ
พระวณะและรับการรักษาโรคได้
ตอนผมเป็นเด็กหนุ่ม ผมได้รับ
การรักษาให้หายโดยการเพียงแค่
เชื่อและประพฤติตามพระวณะ
ของพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุก
คนที่จะอยู่ในความเชื่อในระดับที่
เขาจะสามารถเชื่อพระวณะของ
พระเจ้าได้ด้วยตัวเอง และรับการ
รักษาโรคผ่านทางความเชื่อในพระ

วณะของพระเจ้าได้เอง ดังนั้น
เราจึงจำเป็นต้องพยายามอย่างสุด
ความสามารถที่จะสอนและเทศนา
เกี่ยวกับการรักษาโรคจากพระเจ้า
ให้ครบทุกด้าน และปรนนิบัติการ
รักษาโรคต่อความเชื่อทุกระดับ
และปรนนิบัติพวกเขาด้วยทุกวิธีที่
มีในพระคัมภีร์

ความเชื่อในการเจิม

ให้เรากลับไปอ่านในมาระโก
บทที่ 5 เกี่ยวกับการรักษาโรคของ
หญิงที่ตกโลหิตกันอีกครั้ง

มาระโก 5:25-34

25 ที่นั่นมีหญิงคนหนึ่งตกเลือด
เรื้อรังมาสิบสองปีแล้ว

26 นางทุกข์ทรมานมาก เสียเงิน
หาหมอมามากหลายคนจนหมดตัว แต่
แทนที่จะดีขึ้นอาการกลับทรุดลง

27 เมื่อนางได้ยินเรื่องพระเยซู
จึงเดินปะปนกับฝูงชนตามมา
ข้างหลังพระองค์และแตะฉลอง
พระองค์

28 เพราะนางคิดว่า “ขอเพียงได้
แตะฉลองพระองค์เท่านั้นเราก็จะ
หายโรค”

29 ทันใดนั้นเองเลือดก็หยุดไหล
และนางรู้สึกว่ตนหายโรคแล้ว

30 พระเยซูทรงทราบทันทีว่าฤทธิ์
ชานออกจากพระองค์ พระองค์จึง
ทรงหันกลับมาทางฝูงชนและตรัส
ถามว่า “ใครแตะต้องเสื้อผ้าของ
เรา”

31 เหล่าสาวกทูลว่า “พระองค์
ทรงเห็นอยู่แล้วว่าผู้คนเบียดเสียด
พระองค์กันแน่น แล้วพระองค์ยัง
จะทรงถามอีกหรือว่า ‘ใครมาแตะ
ต้องเรา’ ”

32 แต่พระเยซูยังทอดพระเนตรไป
รอบๆ คว้าใครเป็นผู้ทำเช่นนั้น

33 หญิงนั้นซึ่งรู้ดีว่าเกิดอะไรขึ้น
กับนางก็กลัวจนตัวสั่น เข้ามา
หมอบลงแทบพระบาท แล้วกราบ
ทูลความจริงทั้งหมด

34 พระองค์ตรัสกับนางว่า “หญิง
เอ๋ย ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้า

หายโรค จงกลับไปด้วยสันติสุข
และพ้นจากความทุกข์ทรมานเถิด”

ผมอยากให้ท่านสังเกต
ว่าในทันใดนั้นเอง พระเยซูรู้สึก
ว่าการเจิมถ่ายโอนจากพระองค์
และให้สังเกตด้วยว่า หญิงที่ตก
โลหิตมีส่วนร่วมกับการเจิมที่ถ่าย
โอนออกจากพระเยซูเข้าไปภายใน
ร่างกายของเธอ และเธอก็ได้รับ
การรักษาให้หาย

การเจิมในการรักษาโรค
ได้ถ่ายโอนจากเสื้อผ้าของพระเยซู
เข้าไปในร่างกายของหญิงที่ตก
โลหิต แต่พระเยซูตรัสกับเธอว่า
“ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหาย
โรค” ไม่ใช่การเจิมในการรักษา
โรคเพียงอย่างเดียวที่รักษาผู้หญิง
คนนี้ให้หายเป็นปกติ แต่เป็น
ความเชื่อของเธอที่มีต่อการเจิม
แห่งการรักษาโรคที่รักษาเธอ ให้
หายดี หรือเราสามารถพูดได้ว่า
ความเชื่อของเธอและการเจิมใน
การรักษาโรคได้รักษาเธอให้หาย
เป็นปกติ!

ฤทธิ์เดชในการรักษาโรค
ของพระเจ้า หรือการเจิมในการ
รักษาโรคเป็นสิ่งที่สัมผัสจับต้องได้
เป็นสสารในสวรรค์ ให้เชื่อในฤทธิ์
เดชแห่งการรักษาโรค และฤทธิ์
เดชนี้จะเริ่มทำงานให้แก่ท่าน

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“พระองค์ (พระเยซู) ตรัสกับ
นางว่า หญิงเอ๋ย ความเชื่อ
ของเจ้าทำให้เจ้าหายโรค
จงกลับไปด้วยสันติสุขและ
พ้นจากความทุกข์
ทรมาณเถิด”
(มาระโก 5:34)

ความเชื่อและฤทธิ์เดช

สองส่วนผสมหลักในการรับการรักษาโรค

ตอนที่ 2

ข้อพระคัมภีร์หลัก: กิจการ 10:38; มาระโก 5:25-34;

ยากอบ 5:14-16

ความจริงหลัก: แม้ว่าจะมีการสำแดงออกของฤทธิ์เดช
แต่จำเป็นต้องมีการใช้ความเชื่อร่วมด้วย
เพราะเราได้รับทุกสิ่งทุกอย่างจากพระเจ้าโดยความเชื่อ

เราต่างทราบดีว่า คนๆ
หนึ่งสามารถได้รับการรักษาจาก
พระเจ้าได้จากหลายวิธี เราได้
กล่าวถึงการรับการรักษาโรค
โดยความเชื่อในพระวจนะโดย
ปราศจากการ(ส่งผ่าน)ถ่ายโอน
ฤทธิ์เดช และยังได้กล่าวถึงการรับ
การรักษาโรคโดยผ่านการเจิมไป
แล้ว

แต่ให้สังเกตบางอย่างจาก
กรณีของหญิงที่ตกโลหิตซึ่งได้รับ
การรักษาให้หายโดยผ่านการเจิม
ในการรักษาโรค ไม่ใช่การเจิม
เพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่รักษาเธอ
ให้หายดี มีอีกอย่างหนึ่งที่ทำงาน

ร่วมกับการเจิมและทำให้การรักษา
โรคเกิดขึ้น อีกอย่างหนึ่งที่กล่าว
ถึงคืออะไร? สิ่งนั้นคือ ความเชื่อ

พระเยซูตรัสกับหญิงนั้นว่า
“ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหาย
โรค” บางคนอาจกล่าวว่า “ผมคิด
ว่าเป็นฤทธิ์เดชที่ไหลผ่านออกจาก
พระเยซูที่รักษาเธอให้หายดีเสีย
อีก”

อันที่จริงแล้ว มันเป็นการ
ผสมผสานของทั้งความเชื่อและ
ฤทธิ์เดช ซึ่งทั้งสองอย่างนี้สำคัญ
ทั้งคู่ บางคนที่ได้รับการเจิมอาจ
จะปรนนิบัติด้วยฤทธิ์เดชของ
พระเจ้า และการเจิมก็จะถ่ายโอน

ทางผู้ที่ปรนนิบัติเหมือนดังกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านท่อหุ้มสายไฟ แม้ว่าจะมีกระแสไฟฟ้าไหลอยู่ในท่อตลอดเวลา กระแสไฟฟ้าก็จะได้ไม่ได้แสดงพลังงานออกมาจนกว่าจะมีคนเปิดสวิตช์ไฟ

ในทำนองเดียวกัน ท่านจำเป็นต้องเปิดสวิตช์แห่งความเชื่อเพื่อรับการสำแดงของฤทธิ์เดชในการรักษาโรคจากพระเจ้า!

หลายคนหลงคิดว่า หากมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่ตรงนั้น ฤทธิ์เดชของพระเจ้ายิ่งจะสำแดงออกมาได้เอง โดยไม่เกี่ยวว่าจะมีใครเชื่อในฤทธิ์เดชนั้น หรือใช้ความเชื่อเพื่อจะรับฤทธิ์เดชนั้นหรือไม่ และถ้าหากไม่มีการสำแดงของฤทธิ์เดช พวกเขาก็จะคิดว่า ไม่มีฤทธิ์เดชที่นี่ แล้วก็จะเริ่มร้องเพลงกันว่า “พระเจ้า ขอทรงส่งฤทธิ์เดชลงมา” เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถมองเห็นการ

เจิมได้ หรือไม่สามารถรู้สึกถึงการสำแดงออกของการเจิมได้ พวกเขาจึงคิดว่าไม่มีการเจิมอยู่ตรงนั้น แต่ฤทธิ์เดชของพระเจ้ามีอยู่ในทุกที่ตลอดเวลา พระเจ้าไม่ได้ประทานฤทธิ์เดชจำนวนมากของพระองค์ไว้ในจังหวัดหนึ่ง และเหลือฤทธิ์เดชส่วนเพียงน้อยนิดไว้ให้จังหวัดที่ท่านอาศัยอยู่! ไม่ใช่เลย ไม่ว่าพระองค์ทรงอยู่ที่ใด ความสามารถทั้งสิ้นของพระองค์ ฤทธิ์เดชทั้งสิ้นของพระองค์ และศักยภาพทั้งสิ้นของพระองค์ก็อยู่ตรงนั้นด้วย

ผสมความเชื่อเข้ากับฤทธิ์เดช

ท่านเห็นแล้วว่า ไม่ใช่ฤทธิ์เดชเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่จะทำให้การรักษาโรคเกิดขึ้น แต่ในการที่ฤทธิ์เดชจะทำงานเพื่อคนๆหนึ่งได้ เขามีส่วนที่จะต้อง

ทำให้ฤทธิ์เดชเริ่มทำงานด้วย แน่แน่นอนว่าข้อพระคัมภีร์นี้เป็นความจริง คือข้อที่กล่าวว่า “...ไม่ใช่ด้วยกำลัง ไม่ใช่ด้วยฤทธิ์อำนาจ แต่โดยวิญญาณของเรา พระยาเวห์ผู้ทรงฤทธิ์ตรัสดังนั้น” (เศคาริยาห์ 4:6) แต่เรายังคงจำเป็นต้องร่วมมือกับพระวิญญาณของพระเจ้าโดยการเชื่อในพระองค์ หากเราต้องการได้รับพระพร เราจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะเสริมฤทธิ์เดชด้วยความเชื่อ

บางครั้งผมก็เล่าเรื่องนี้ซึ่งมันจะทำให้ท่านเห็นภาพของสิ่งที่ผมกำลังกล่าวถึงได้มากยิ่งขึ้น ในคริสตจักรแห่งหนึ่งซึ่งผมเป็นศิษยาภิบาลอยู่เมื่อหลายปีก่อน มีสุภาพสตรีท่านหนึ่ง ชื่อเอ (ชื่อสมมุติ) เธอเป็นโรครูมาตอยด์และต้องนั่งรถเข็น ร่างกายของเธอแข็งราวกับไม้กระดาน ท่านนำตัวเธอออกมาจากรถเข็นได้ แต่ท่านต้องประคองเธอไว้และทำให้เธออยู่ในท่ายืน แต่ก็

ยังดูเหมือนว่าเธอยังนั่งอยู่เพราะร่างกายของเธอค้างอยู่ในท่านั้น ในตอนนั้น เรามีกลุ่มอธิษฐานกลุ่มเล็กๆ ที่ประชุมกันที่คริสตจักรทุกบ่ายวันพุธ อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่เรากำลังอธิษฐาน ผมพูดกับคนที่อยู่ในกลุ่มอธิษฐานนั้นว่า “ให้เราไปบ้านของคุณเอ และอธิษฐานเผื่อกัน”

ทุกคนเห็นด้วย ผมจึงเดินไปที่บ้านของคุณเอ พร้อมกับภรรยาของผมและผู้หญิงที่อยู่ในกลุ่มอีก 7 คน เราเคาะประตูบ้านของเธอ และเธอก็เชิญเราเข้าไปในบ้าน เราพูดคุยกันอยู่สักครู่ ผมจึงพูดขึ้นว่า “ให้เราอธิษฐานกัน” ผมบอกกับบรรดาผู้หญิงที่ไปด้วยให้ลืมตาไว้ เพราะผมคาดหวังว่าคุณเอจะหายดี และผมอยากให้ทุกคนได้เห็น

อย่างที่ผมได้กล่าวไปในตอนแรกว่า คนๆ หนึ่งสามารถมีการเจิมพิเศษที่จะปรนนิบัติการรักษาโรคได้ คนๆ นั้นสามารถ

อธิษฐาน แสวงหาพระเจ้า และ
ปรนนิบัติด้วยการเจมนั้น แต่ท่าน
ยังสามารถที่จะ “อธิษฐานให้ฤทธิ์
เดชเทลงมา” ได้อีกด้วย ซึ่งนั่น
เป็นสิ่งที่เราทำที่บ้านของคุณเอ
เราอธิษฐานกันจนกระทั่งการเจม
สำเร็จออกมา จากนั้น ผมชี้นิ้วไป
ที่เธอแล้วพูดว่า “คุณเอ จงลุกขึ้น
เดินในพระนามพระเยซู!”

ฤทธิ์เดชของพระเจ้าเทลงมา
ผู้หญิงทุกคนในกลุ่มรวมทั้งภรรยา
ของผมเป็นพยานได้ว่า คุณเอลอย
ขึ้นจากรถเข็น อยู่เหนือรถเข็นนั้น
ได้ประมาณ 2 ฟุต! และฤทธิ์เดช
ของพระวิญญาณองค์เดียวกันก็นำ
ตัวเธอออกมาด้านหน้าของรถเข็น
และเธอก็ลอยค้างอยู่ในอากาศ

พระวิญญาณทรงประทับเหนือ

ถ้าคนๆ หนึ่งถูกเจมไว้ด้วย
พระวิญญาณ การเจมจะไหลเคลื่อน

ผ่านคนๆ นั้นเหมือนที่เราเห็นใน
มาระโกบทที่ 5 การเจมได้ถ่ายทอด
จากพระเยซูไปยังหญิงที่ตกโลหิต
แต่ในกรณีของคุณเอ การเจมเท
ลงมาเพราะคำอธิษฐานของเรา
การเจมลงมาอยู่เหนือเรา

คุณเอมองไปรอบๆ และ
เห็นตัวเธอลอยอยู่เหนือรถเข็น
แล้วเธอก็เริ่มไถ่ถามและร้องไห้
เธอเอื้อมมือไปจับรถเข็นและดึงรถ
เข็นขึ้นมาให้อยู่ใต้ตัวเธอ แล้วเธอ
ก็หล่นลงไปบนรถเข็น

ผมพูดออกไปโดยพระ
วิญญาณของพระเจ้าว่า “คุณเอ
ครับ คุณไม่มีความเชื่อเลยสักนิด
เดียวใช่ไหม?” (แน่นอนผมรู้ว่า
เธอมีความเชื่อเพราะเธอเป็น
คริสเตียนที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณ
แต่สิ่งที่ผมหมายถึงจริงๆ แล้วก็คือ
“ในเรื่องการหายจากโรครูมาตอยด์
คุณไม่มีความเชื่อเลยสักนิดเดียว”)

เธอตอบว่า “ฉันจะนอนใน
หลุมศพของฉันพร้อมกับรถเข็นคัน
นี้” และผมรู้สึกเสียใจที่จะต้องบอก
ว่า เธอตายไปพร้อมกับรถเข็นของ
เธอจริงๆ

แต่ฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่ที่
ที่นั่น! เป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่
ยกเธอขึ้นจากรถเข็น ถ้าหากเธอ
ตอบสนองต่อฤทธิ์เดชนั้น เชื่อและ
รับฤทธิ์เดชไว้ ฤทธิ์เดชนั้นก็
รักษาเธอให้หาย นั่นเป็นเหตุผลที่
พระเยซูตรัสในมาระโกบทที่ 5 ว่า
“หญิงเอ๋ย ความเชื่อของเจ้าทำให้
เจ้าหายโรค”

มีฤทธิ์เดชอยู่ในบ้านของ
คุณเอ ฤทธิ์เดชนั้นไม่ได้ชานอก
มาจากผม มีการเจิมอยู่ในห้องนั้น
เราทุกคนต่างได้รับการเจิมด้วย
พระวิญญาณในขณะที่เราอธิษฐาน
ให้ “ฤทธิ์เดชเทลงมา”

คำอธิษฐานทรงอำนาจ และเกิดผล

การอธิบายของคำว่า
“อธิษฐานให้ฤทธิ์เดชเทลงมา” อย่าง
ง่ายที่สุด อยู่ในยากอบ 5:16 แต่ให้
เราเริ่มอ่านตั้งแต่ข้อที่ 14 และ 15

ยากอบ 5:14-16

14 “ถ้าผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วย
ผู้นั้นควรเชิญบรรดาผู้ปกครองค
รีสตจักรมาอธิษฐานเพื่อและเจิม
ด้วยน้ำมันในพระนามขององค์
พระผู้เป็นเจ้า

15 คำอธิษฐานด้วยความเชื่อจะ
ทำให้ผู้ป่วยหายดี องค์พระผู้เป็น
เจ้าจะทรงรักษาเขา ถ้าเขาทำบาป
พระองค์ก็จะทรงอภัยให้เขา

16 ฉะนั้นจงสารภาพบาปของท่าน
ต่อกันและอธิษฐานเผื่อกันและ
กัน เพื่อท่านจะได้รับการรักษาให้
หาย คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรม
(ทำได้เพียงแค่บางอย่าง ไม่ใช่!)
ทรงอำนาจและเกิดผล”

การแปลพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ กล่าวว่า “มีฤทธิ์เดชมาก” แต่ว่ามากขนาดไหน? ผมชอบการแปลฉบับขยายความที่บอกเราว่า คำอธิษฐานของเรามีฤทธิ์เดชมากขนาดไหน ฉบับขยายความกล่าวว่า “คำอธิษฐานอันร้อนรน (จริงใจ และสม่ำเสมอ) ของผู้ชอบธรรมก่อให้เกิดฤทธิ์เดชมหาศาล (ทำงานได้อย่างทรงพลัง)”

ให้สังเกตว่า คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมก่อให้เกิดฤทธิ์เดชมหาศาล ฤทธิ์เดชมหาศาลนี้อยู่ในฝ่ายวิญญาณตลอดเวลาอยู่แล้วใช่หรือไม่? แต่คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมทำให้ฤทธิ์เดชนั้นพร้อมกระทำการ หรือพูดอีกนัยหนึ่งได้ว่า คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมทำให้ฤทธิ์เดชสำแดงออกมา

ยากอบกล่าวว่า ให้อธิษฐานเผื่อกันและกัน! นั่นหมายความว่า การที่เราไปอธิษฐานให้คุณเ เป็นสิ่งที่ตรงตามพระคัมภีร์ นั่นคือ

การอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่ออะไร? ก็เพื่อที่ท่านจะได้รับการรักษาให้หาย ถ้าเช่นนั้นก็ต้องเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะรักษาให้หาย ถ้าไม่เช่นนั้นพระองค์ก็คงจะไม่บอกเราให้อธิษฐานเผื่อกันและกัน

คำอธิษฐานอันร้อนรนของผู้ชอบธรรมก่อให้เกิดฤทธิ์เดชมหาศาล ทำให้ฤทธิ์เดชพร้อมที่จะกระทำการ และทำงานได้อย่างทรงพลัง ผมขอขอบพระคัมภีร์นี้ ท่านเห็นไหมว่าเราเพียงแค่ทำตามสิ่งที่ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวไว้ เราไปที่บ้านของคุณเ และพวกเราทุกคนก็อธิษฐาน และฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็สำแดงออก

ฤทธิ์เดชที่ยกตัวเธอลอยจากรถเข็นคืออะไร? ฤทธิ์เดชที่นำตัวเธอออกมาด้านหน้ารถเข็นและทำให้เธอลอยอยู่น้ารถเข็นนั่นคืออะไร? นั่นคือฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่กระทำการได้อย่างทรงพลัง!

ฤทธิ์เดชในการรักษาโรคมี พร้อมอยู่เสมอ

ท่านได้เห็นแล้วว่า มีฤทธิ์เดชอยู่ตรงนั้นเสมอ มีฤทธิ์เดชอยู่ในทุกที่ เพราะพระเจ้าทรงสถิตอยู่ทุกที่ แต่เพียงเพราะว่ามีฤทธิ์เดชอยู่ตรงนั้น ก็ได้หมายความว่าฤทธิ์เดชนั้นจะสำแดงออกมาอย่างไรก็ตาม เราได้จากการอ่านในยาโคบว่า คำอธิษฐานอันร้อนรนของผู้ชอบธรรมก่อให้เกิดฤทธิ์เดชมหาดล! ที่บ้านของคุณเอ เราได้ทำให้ฤทธิ์เดชพร้อมทำงาน เราทำได้เพียงเท่านั้น เราทำให้ฤทธิ์เดชพร้อมทำงานแล้ว แต่คุณเอไม่ได้ยึดมั่นในฤทธิ์เดชนั้น

ผมไม่สามารถยึดมั่นในฤทธิ์เดชนั้นแทนเธอได้ ผมจะทำได้ถ้าผมทำได้ พระเยซูก็ไม่สามารถยึดมั่นในฤทธิ์เดชนั้นแทนเธอได้ และพระองค์จะทรงทำอย่างแน่นอนถ้าพระองค์ทำได้ และนั่น

เป็นเหตุผลที่พระองค์ตรัสกับหญิงที่ตกโลหิตว่า “หญิงเอ๋ย ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายโรค”

แม้ว่าจะมีฤทธิ์เดชสำแดงออกมา เราก็ยังจำเป็นต้องใช้ความเชื่อด้วย เพราะเราใช้ความเชื่อในการรับทุกสิ่งทุกอย่างจากพระเจ้า

พระเจ้าทรงเคลื่อนไหวอย่างเหนือธรรมชาติเพื่อคุณเอ แล้วเพราะอะไรเธอจึงไม่หายดี? พระเยซูตรัสกับหญิงที่ตกโลหิตว่าอย่างไร? ความเชื่อของใครที่ทำให้เธอหายดี? ความเชื่อของพระเยซูหรือ? ความเชื่อของเปโตรหรือ? ความเชื่อของอัครทูตหรือ? ไม่ใช่ทั้งสี่ แต่เป็น “ความเชื่อของเจ้า” ความเชื่อของหญิงคนนั้นทำให้ฤทธิ์เดชของพระเจ้ากระทำการ!

โปรดระลึกไว้ว่า มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่ทุกที่! แต่คำอธิษฐานอันร้อนรนของผู้ชอบธรรมก่อให้เกิดฤทธิ์เดชมหาดล! นั่นคือ

สิ่งที่ชาวเพนเทคอสต์เรียกกันว่า “การอธิษฐานขอให้ฤทธิ์เดชเทลงมา” แต่เราสามารถเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า “อธิษฐานให้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าเริ่มกระทำการ” ขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระวจนะ และขอบคุณพระเจ้าสำหรับการรักษาโรคทุกวิธี ขอบคุณพระเจ้าสำหรับความเชื่อในพระวจนะสำหรับการวางมือโดยผู้เชื่อ และโดยผ่านทางผู้ที่ได้รับการเจิมพิเศษในการปรนนิบัติการรักษาโรค ขอบคุณพระเจ้าสำหรับการสำแดงของฤทธิ์เดชในการรักษาโรคที่เหนือธรรมชาติ เรารู้ว่าวิธีทั้งหมดนี้ตรงตามพระคัมภีร์ และทำงานอย่างทรงพลังเพื่อเราทุกคน เมื่อเราเสริมฤทธิ์เดชด้วยความเชื่อ

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“...คำอธิษฐาน

(ที่ออกมาจากใจ

และอธิษฐานอย่างต่อเนื่อง)

ของผู้ชอบธรรม

ทรงอำนาจและเกิดผล

(ทำงานอย่างเต็มด้วย

ฤทธิ์เดช)”

(ยากอบ 5:16

ฉบับขยายความ)

ความเชื่อและฤทธิ์เดช

สองส่วนผสมหลักในการรับการรักษาโรค

ตอนที่ 3

ข้อพระคัมภีร์หลัก: กิจการ 10:38; กิจการ 6:3-6, 8; กิจการ 8:14-16

ความจริงหลัก: เราจำเป็นต้องเข้าใจเรื่องการเสริมฤทธิ์เดชด้วยความเชื่อ
เพื่อที่เราจะตระหนักถึงพระพร
และผลประโยชน์ต่างๆ ของการเจิม

ในบทเรียนก่อนหน้านี้ เราได้เริ่มพิจารณาถึงส่วนผสมสองอย่างสำหรับการรับการรักษาโรค ซึ่งก็คือความเชื่อและฤทธิ์เดช ผมได้กล่าวไว้ว่ามีวิธีรับการรักษาโรคที่ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์อยู่หลายวิธี เช่น การรับการรักษาโรคผ่านทางความเชื่อ, ผ่านทางการวางมือโดยผู้เชื่อ, โดยผ่านทางผู้ที่ได้รับการเจิมพิเศษในการปรนนิบัติการรักษาโรค และผ่านการสำแดงของฤทธิ์เดชในการรักษาโรคที่เหนือธรรมชาติ แต่(และ)ผมยังได้กล่าวไว้ด้วยว่าวิธีทั้งหมดนี้จำเป็นต้องใช้ทั้งความ

เชื่อของท่านและและฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ให้ระลึกไว้ว่า เมื่อกล่าวถึงฤทธิ์เดช ในกิจการ 10:38 ได้ชี้ให้เห็นว่า คำว่า “การเจิม” “พระวิญญาณ” และ “ฤทธิ์เดช” เป็นคำที่มีความหมายเดียวกัน ซึ่งหมายความว่า เราสามารถใช้คำเหล่านี้แทนกันได้เมื่อกล่าวถึงการเจิมในการรักษาโรคและฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ให้ระลึกถึงคำอธิบายที่ยอดเยียมของศจ. จอห์น จี เลค ที่ได้อธิบายให้เข้าใจถึงการเจิมและฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่กล่าวว่า

“กระแสไฟฟ้าเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าในฝ่ายธรรมชาติ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าในฝ่ายวิญญาณ” และอย่างที่ผมได้กล่าวไปแล้ว เช่นเดียวกับที่มีกระแสไฟฟ้าอยู่ในโลกฝ่ายธรรมชาติ ในฝ่ายวิญญาณก็มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่เช่นกัน

และมนุษย์จำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะ “เสียบปลั๊ก” เข้ากับกระแสไฟฟ้าเพื่อให้มันทำงานฉันใด เราก็จำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะ “เสียบปลั๊ก” เข้ากับกระแสไฟฟ้าในสวรรค์ ซึ่งก็คือฤทธิ์เดชในการรักษาโรคของพระเจ้า เพื่อให้ฤทธิ์เดชนั้นสำแดงออกมาในชีวิตของเราฉันนั้น

ในฝ่ายธรรมชาติ เมื่อท่านเปิดสวิตช์ กระแสไฟฟ้าก็ไหลเข้าสู่หลอดไฟและก่อให้เกิดความสว่างขึ้นในห้อง เมื่อท่านปิดสวิตช์ หลอดไฟก็ดับลง ดังนั้น ในฝ่ายวิญญาณสิ่งที่ทำให้ฤทธิ์เดชในสวรรค์เริ่มทำงานจึงสามารถเรียกได้ว่าสวิตช์แห่งความเชื่อ!

เราจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะเสริมฤทธิ์เดชด้วยความเชื่อ

ให้เรามาดูในกิจการบทที่ 6 เพื่อท่านจะเห็นว่าพระวณะของพระเจ้าพิสูจน์ว่าสิ่งที่ผมพูดเป็นจริง

กิจการ 6:3-6

3 พี่น้องทั้งหลาย จงเลือกคนเจ็ดคนในพวกท่านซึ่งเป็นที่ทราบกันว่าเต็มด้วยพระวิญญาณและสติปัญญา เราจะได้มอบความรับผิดชอบนี้แก่พวกเขา

4 ส่วนเราจะได้อาใจใส่ในการอธิษฐานและพันธกิจแห่งพระวณะ

5 ที่ประชุมทั้งหมดเห็นชอบกับข้อเสนอนี้จึงเลือกสเตเฟน ชายผู้เปี่ยมด้วยความเชื่อและพระวิญญาณบริสุทธิ์ พร้อมทั้งฟีลิป โปรโครัส นิคานอร์ ทิโมน ปารเมนัส และนิโคลัสจากเมืองอันติโอกซึ่งมาเข้าจารัตยิว

6 พวกเขา นำทั้งเจ็ดคนนี้มาหาอัครทูต อัครทูตก็อธิษฐานและวางมือให้

ผมจะเล่าภูมิหลังของเหตุการณ์นี้ให้ท่านทราบ ในกิจการบทที่ 6 ซึ่งเป็นช่วงยุคเริ่มแรกของคริสตจักรและผู้เชื่อทุกคน “ถือครองทุกอย่างร่วมกัน” (กิจการ 2:44) เหล่าสาวก หรืออัครทูตทั้ง 12 คน เป็นผู้รับใช้เพียงกลุ่มเดียวที่ผู้เชื่อมีในยุคเริ่มแรกของคริสตจักร คริสตจักรยังเป็นคริสตจักรทารก ซึ่งเพิ่งจะเริ่มต้นขึ้น และยังไม่มีคริสตจักรที่ตั้งอยู่ในพื้นที่อื่นๆ ในเวลานั้นยกเว้นในกรุงเยรูซาเล็ม

พระเยซูตรัสว่าจงออกไปทั่วโลกและประกาศข่าวประเสริฐกับมนุษย์ทุกคน (มาระโก 16:15) พระองค์ยังตรัสในกิจการ 1:8 อีกว่า “... เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม และทั่วแคว้นยูเดียกับสะมาเรีย จนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก” ถึงกระนั้น ผู้เชื่อก็ยังไม่ได้เป็นพยานกับใครเลยแม้แต่ในกรุงเยรูซาเล็ม

ดังนั้น ในกรุงเยรูซาเล็ม ผู้เชื่อถือครองทุกอย่างร่วมกัน แต่ผู้เชื่อ

บางคนก็ยังรู้สึกว่าพวกเขาถูกละเลย ไม่ได้รับการปรนนิบัติ ดังนั้น สาวกทั้ง 12 คนจึงกล่าวว่า “พี่น้องทั้งหลาย จงเลือกคนเจ็ดคนในพวกท่าน ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่า*(ในฉบับการแปลภาษาอังกฤษมีคำว่า สัตย์ซื่อ)* เต็มด้วยพระวิญญาณ และสติปัญญา เราจะได้มอบความรับผิดชอบนี้แก่พวกเขา” (กิจการ 6:3)

คนที่พวกเขากำลังมองหาจำเป็นต้องมีคุณสมบัติสามประการนี้ พวกเขาจำเป็นต้อง เป็นคนที่

- 1) สัตย์ซื่อ
- 2) เต็มด้วยพระวิญญาณ
- 3) เต็มด้วยสติปัญญา

เปี่ยมด้วยความเชื่อและฤทธิ์เดช

ข้อ 5 ได้บรรยายถึงรายชื่อของคนเจ็ดคนที่ได้รับเลือกให้ดูแลการแจกจ่ายอาหารประจำวัน ชายทั้งเจ็ดคนนี้ต่างเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ข้อพระคัมภีร์

ได้กล่าวถึงสเทเฟนว่าเขาเปี่ยมด้วยความเชื่อและพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยความเชื่อของสเทเฟนบวกกับฤทธิ์เดช จึงมีหมายสำคัญและการอัศจรรย์ติดตามสเทเฟนไป

กิจการ 6:8

8 ฝ่ายสเทเฟนผู้เปี่ยมด้วยพระคุณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ทำหมายสำคัญและปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่หลายอย่างในหมู่ประชาชน

ท่านเห็นหรือไม่ว่า ถ้าท่านเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านก็เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช ท่านมีโรงไฟฟ้าอยู่ในท่าน! ชายทั้งเจ็ดคนนั้นต่างก็เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช แต่ไม่ได้หมายความว่าทุกคนเปี่ยมด้วยความเชื่อ

ท่านเคยหยุดคิดหรือไม่ว่า ผู้เชื่อทุกคนที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้เชื่อทุกคนที่ยังรักษาประสบการณ์ของการเปี่ยมด้วยพระวิญญาณไว้ พวกเขาต่างก็เปี่ยมด้วย

ฤทธิ์เดช พวกเขาไม่จำเป็นต้องถูกเติมให้เต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชอีก เพราะพวกเขาเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชอยู่แล้ว

การเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ การเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช พระเยซูตรัสในกิจการ 1:8 ว่า “แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับฤทธิ์อำนาจเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือพวกท่าน...”

เราอ่านพบได้ในกิจการ 6:3 ว่า อัครทูตได้กล่าวว่า “จงเลือกคนเจ็ดคนในพวกท่านซึ่งเป็นที่ทราบกันว่าเต็มด้วยพระวิญญาณ (ฤทธิ์เดช) และสติปัญญา เราจะได้มอบความรับผิดชอบนี้แก่พวกเขา”

ทุกคนที่มีชื่ออยู่ใน กิจการ 6:5 ต่างก็เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นหมายถึง ผู้ชายทั้งเจ็ดคนนี้ต่างก็เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช แต่เห็นได้ชัดว่ามีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ได้ทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ ในหมู่

ประชาชน คนนั้นก็คือ สเทเฟน
ทั้งเจ็ดคนต่างก็มีฤทธิ์เดชที่
จะทำความเข้าใจสำคัญและการอัศจรรย์
ได้ แล้วเพราะอะไรพวกเขาจึงไม่ได้
ทำสิ่งเหล่านั้น? *เพราะต้องมีความ
เชื่อในการที่จะทำให้ฤทธิ์เดชเริ่ม
ทำงาน!*

ความเชื่อทำให้ฤทธิ์เดช เริ่มทำงาน

ท่านเห็นแล้วว่า เมื่อเวลา
ผ่านไป พวกเราซึ่งเป็นผู้เชื่อที่เปี่ยม
ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเป็น
ผู้เชื่อแบบเพนเทคอสต์ได้พลาดตรง
ไหนไปบ้าง เราหลงคิดว่าถ้าเรามี
ฤทธิ์เดช หมายสำคัญและการอัศจรรย์
ก็จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ

แต่ไม่ใช่เช่นนั้น เราเห็น
แล้วว่าในกิจการบทที่ 6 ชายทั้งเจ็ด
คนนั้นต่างก็เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช แต่มี
เพียงคนเดียวที่ได้ทำความเข้าใจสำคัญ

และการอัศจรรย์ คนนั้นก็คือ สเทเฟน
และสเทเฟนไม่ได้เป็นหนึ่งในอัครทูต
12 คน ด้วยซ้ำไป เขาไม่ได้เป็น
นักเทศน์ หรืออัครทูต หรือผู้ประกาศ
ข่าวประเสริฐ อันที่จริงแล้ว จาก
ข้อพระคัมภีร์ เขาไม่เคยได้เป็นผู้
ประกาศข่าวประเสริฐ อัครทูต หรือ
ศิษยาภิบาลเลย เขาใช้ชีวิตอยู่และ
ตายไปในฐานะที่เป็นมัคนายก

กิจการ 6:8

**8 ฝ่ายสเทเฟนผู้เปี่ยมด้วยพระคุณ
และฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ทำความเข้าใจ
สำคัญและปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่หลาย
อย่างในหมู่ประชาชน**

สเทเฟนไม่ได้ทำความเข้าใจ
สำคัญและการอัศจรรย์ได้เพียง
เพราะเขาเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช แต่เขา
เปี่ยมด้วยความเชื่อและฤทธิ์เดช
ดังนั้น เราจึงเห็นว่าฤทธิ์เดชเพียง
อย่างเดียวไม่สามารถทำให้สิ่งใด

สำเร็จลงได้ ท่านจำเป็นต้องเสริมฤทธิ์เดชด้วยความเชื่อ เพื่อให้ฤทธิ์เดชทำงานด้วย

ท่านเคยสังเกตหรือไม่ว่า เรื่องนี้เป็นจริงกับการรักษาคนๆ หนึ่งให้หายจากโรคเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ในกรณีของหญิงที่ตกโลหิต พระเยซูทรงทราบทันทีว่ามีฤทธิ์เดชชานออกไปจากพระองค์ แต่พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “หญิงเอ๋ย ฤทธิ์เดชของ? ได้ทำให้เจ้าหายโรค” ไม่ใช่เลย แต่ตรัสว่า “หญิงเอ๋ย ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายโรค” (มาระโก 5:34) ความเชื่อของเธอที่เพิ่มเข้าไปกับฤทธิ์เดชเป็นสิ่งที่ทำให้เธอหายโรค

ความเชื่อเกิดขึ้นจากการได้ยิน

ให้สังเกตในมัทธิว บทที่ 14 ตอนที่พระเยซูและเหล่าสาวก ข้ามทะเลสาบกาลิลี

ไปยังเณนซาเรท คนที่อยู่ที่นี่รู้จักพระเยซู และได้นำบรรดาคนเจ็บป่วยมาหาพระองค์เมื่อคนเจ็บป่วยเหล่านั้นได้แตะชายฉลองพระองค์ พวกเขา ก็หายป่วย (ข้อ 35-36)

แต่ให้สังเกตสิ่งที่คนที่ยู่ที่เณนซาเรททำเมื่อพวกเขารู้จักพระองค์จึงจำพระองค์ ได้พวกเขาต้องได้ยินเรื่องพระเยซูจึงจะรู้จักพระองค์ และเรารู้ว่า “ความเชื่อเกิดขึ้นได้จากการได้ยินและได้ยินพระวจนะของ พระเจ้า” (โรม 10:17)

อีกครั้งหนึ่งที่เราจะเห็นว่าความเชื่อมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย

จากนั้นในลูกาบทที่ 6 กล่าวว่า ผู้ชนพากันมาฟังพระเยซูเพื่อจะได้รับการรักษาให้หายจากความเจ็บป่วย และได้กล่าวว่าพวกเขามาเพื่อจะได้แตะต้องพระเยซู และมีฤทธิ์ออกมาจากพระองค์ และรักษา

พวกเขาให้หายหมดทุกคน

แต่ให้สังเกตว่าพวกเขามา
เพื่อจะได้ยินและเพื่อจะหายจาก
ความเจ็บป่วย พวกเขาได้ยินก่อน
และ จากนั้นจึงพยายามตะตะต้อง
พระองค์

ผู้คนจำเป็นต้องเข้าใจถึง
การเจ็บในการรักษาโรค พวกเขา
ต้องเข้าใจว่ามีการเจ็บ น้อยๆจริง

แต่สิ่งที่สำคัญไม่น้อยกว่ากัน
คือ พวกเขาจำเป็นต้องรู้วิธีที่จะ
ทำให้การเจ็บนั้นทำงานและเกิดผล
ในชีวิตของพวกเขา

พวกเขาจำเป็นต้องเชื่อหรือ
มีความเชื่อในฤทธิ์เดชแห่งการรักษา
โรคของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ทองจำ:

“

“ฝ่ายสเทเฟนผู้เปี่ยมด้วย

พระคุณและฤทธิ์เดช

ของพระเจ้าได้ทำ

หมายสำคัญและ

ปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่หลายอย่าง

ในหมู่ประชาชน”

(กิจการ 6:8)

ความเชื่อและฤทธิ์เดช

สองส่วนผสมหลักในการรับการรักษาโรค

ตอนที่ 4

ข้อพระคัมภีร์หลัก: กิจการ 10:14; กิจการ 8:14-16; ฮีบรู 4:2; กิจการ 19:11-12; มาระโก 11:22-24

ความจริงหลัก:

องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทับอยู่กับท่าน
พร้อมด้วยฤทธิ์เดชทั้งสิ้นของพระองค์! ท่านสามารถผสมความเชื่อ
ของท่านเข้ากับฤทธิ์เดชของพระองค์ได้ ไม่ว่าฤทธิ์เดชนั้นจะปรากฏ
ออกมาหรือไม่ และรับการรักษาของท่านด้วยความเชื่อ

บางครั้งฤทธิ์เดชในการ
รักษาโรคของพระเจ้าก็ปรนนิบัติ
คนที่เจ็บป่วยเพื่อคนๆ นั้นจะได้รับ
การชำระอย่างเหนือธรรมชาติด้วย
กระแสไฟฟ้าจากสวรรค์ แต่จะไม่มี
การหายโรคที่แท้จริงหรือการ
หายขาดเกิดขึ้นจนกว่าจะมีบาง
อย่างทีปลดปล่อยความเชื่อของ
คนๆ นั้นออกมา

หลังจากที่ผมได้เริ่มต้น
เทศนาแล้วผมจะสอนผู้คนเรื่อง
ความเชื่อ นานๆ ครั้งก็จะมี
สำแดงออกของพระวิญญาณ หรือ
การเจิม และผู้คนก็ได้รับการ
รักษาให้หายเพราะพวกเขาได้ผสม
ความเชื่อของเขากับฤทธิ์เดชของ
พระเจ้า แต่ผมมักจะเห็นผู้คน
จำนวนมากได้รับการรักษาให้หาย

ในตอนที่ไม่ได้รู้สึกอะไรเลย เขา
เพียงแค่เชื่อ และการหายโรคก็
เกิดขึ้น!

แต่ในทางกลับกัน บางครั้ง
คนที่ผมอธิษฐานเผื่อก็จะพูดว่า “มี
บางอย่างไหลเคลื่อนอยู่ทั่วร่างกาย
ของดิฉัน” ผมรู้เลยว่าพวกเขา
กำลังพูดถึงสิ่งเดียวกันกับที่
เกิดขึ้นกับผมในตอนที่ผมได้รับการ
รักษาให้หาย และคนเหล่านั้น
หายโรคเพราะองค์พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงอยู่ที่นั่น! เป็นพระ
วิญญาณองค์เดียวกัน และพวก
เขาผสมความเชื่อเข้ากับฤทธิ์เดช
เสริมฤทธิ์เดชด้วยความเชื่อ และ
ได้รับการรักษาให้หาย!

ฤทธิ์เดชที่สำแดงออก

ถึงตอนนี้ผมอยากจะให้
ท่านเห็นบางอย่างเกี่ยวกับการ
ผสมความเชื่อเข้ากับฤทธิ์เดชเสริม
ฤทธิ์เดชด้วยความเชื่อ เพื่อรับการ

รักษาโรค ตอนที่ผมยังเป็นหนุ่ม
และเป็นศิษยาภิบาลของคริสต
จักรพระกิตติคุณสมบูร์น อยู่ที่
ภาคเหนือตอนกลางของรัฐเท็กซัส
เราเพิ่งย้ายเข้าไปอยู่ในบ้านพัก
ศิษยาภิบาล ขนกล่อง ข้าวของ
ต่างๆเข้าไปในบ้าน และกำลังจัด
บ้านกันอยู่

มีเสียงเคาะประตูบ้าน ผม
เดินไปที่ประตู มีเด็กผู้ชายหัวล้าน
ยืนอยู่ที่ประตู บางคนถามผมว่า
“หัวล้าน อาจารย์หมายถึงอะไร
คะ?” ผมหมายถึง ผมของเด็ก
คนนั้นเป็นสีขาวราวกับหัวล้าน เขา
อายุประมาณ 9 ขวบ จากนั้นเขา
ก็พูดว่า “แม่ผมเชิญอาจารย์ไป
อธิษฐานเผื่อเธอหน่อยครับ”

ผมถามกลับไปว่า “คุณแม่
คนไหน?” เพราะผมไม่รู้จักเด็ก
คนนี้ ผมเป็นศิษยาภิบาลของ
คริสตจักรนี้ได้เพียงสองสัปดาห์
จึงยังไม่รู้จักใครมากนัก

เด็กคนนั้นบอกชื่อคุณแม่
ของเขากับผม และผมก็จำเธอได้
เพราะเธอเป็นหนึ่งในครุฑวิ ผมจึง
พูดต่อว่า “หนูยืนรอตรงนี้ก่อนนะ
ฉันจะไปผูกเนคไท และสวมเสื้อ
โค้ท และหนูก็พาฉันไปที่บ้าน
หน่อย เพราะฉันไม่รู้ที่บ้านหนู
อยู่ที่ไหน” ผมหยิบขวดน้ำมันที่ใช้
สำหรับการเจิมติดไปด้วย และเรา
ก็ไป ที่บ้านของเด็กคนนั้น ผมเจิม
คุณแม่ของเด็กคนนั้น ด้วยน้ำมัน
วางมือและอธิษฐานเผื่อเธอ จาก
นั้นก็เตรียมตัวกลับบ้าน

เธอพูดขึ้นว่า “อาจารย์บี
(เธอพูดชื่อของศิษยาภิบาลคน
ก่อน) มักจะอธิษฐานจนกว่า ฤทธิ์
เดชจะเทลงมาค่ะ”

ผมรู้ว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้า
“เทลงมา” แล้ว เพราะพระคัมภีร์
กล่าวว่า เมื่อเปโตรกล่าวกับ
พวกเขาพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมา
อยู่เหนือพวกเขา (กิจการ 10:44)
และในกิจการบทที่ 8 ก็ได้กล่าว

ถึงองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ใน
ลักษณะเดียวกัน

กิจการ 8:14-16

14 เมื่ออัครทูตในกรุงเยรูซาเล็ม
ได้ข่าวว่าชาวสะมาเรียรับพระ
วณะของพระเจ้าแล้วก็ส่ง เปโตร
กับยอห์นมาหาพวกเขา

15 เมื่อทั้งสองมาถึงก็อธิษฐาน
เผื่อพวกเขาให้ได้รับพระวิญญาณ
บริสุทธิ์

16 เพราะยังไม่มีใครในพวก เขา
ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ฉบับ
การแปลภาษาอังกฤษอ่านว่า
เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้
เสด็จลงมาเหนือพวกเขา...)

นี่คือส่วนที่ผมอยากให้
ท่านเข้าใจ พระวิญญาณบริสุทธิ์
เสด็จลงมาเหนือผู้คนเหมือนดังฝน
อันที่จริงแล้ว ฝนชุกปลายฤดูเป็น
แบบจำลองซึ่งเล็งถึงองค์พระ
วิญญาณบริสุทธิ์

‘การอธิษฐานให้ฤทธิ์เดช เทลงมา’

ผมไม่รู้ว่าต้องทำอะไร
เมื่อเธอพูดว่า “อธิษฐานให้ฤทธิ์เดช
เทลงมา” เพราะตอนนั้นคือปี
ค.ศ. 1939 ผมยังใหม่กับความเชื่อ
แบบเพนเทคอสต์ ผมไม่รู้ว่า พวก
เขาทำสิ่งต่าง ๆ กันอย่างไร แต่ผม
คิดว่า ถ้าศิษยาภิบาลคนก่อนทำ
เช่นนั้น ผมก็จะทำเช่นนั้น ผม
จึงคุกเข่าลงอีกและอธิษฐานจน
กระทั่งฤทธิ์เดชเทลงมา! ผมใช้
เวลาอธิษฐานถึงหนึ่งชั่วโมงครึ่ง
แล้วฤทธิ์เดชก็เทลงมา! บ้านและ
เตียงนอนสั่นสะเทือน และผู้หญิง
คนนั้นก็ตัวสั่น

ตอนนั้นเป็นช่วงหน้าร้อน
ท้องฟ้าเป็นสีฟ้าครามและมีเมฆสี
ขาวอยู่เพียงเล็กน้อย ใบไม้ที่อยู่
บนต้นไม้ไม่ขยับเลยแม้แต่หน่อย

แต่หน้าต่างกลับสั่นไม่หยุด! ผมลุกขึ้น
และกลับไปยังบ้านพักศิษยาภิบาล

บ่ายวันเดียวกัน มีเสียง
เคาะประตูบ้าน ผมจึงเดินไปที่
ประตู และพบเจ้าเด็กหัวสาลี
ยืนอยู่ เขาพูดว่า “คุณแม่ขอให้
อาจารย์ไปอธิษฐานเผื่อเธอครับ”

ผมตอบกลับไปว่า “ฉันคิด
ว่า เมื่อเข้านี้ คุณแม่ของหนูหายดี
แล้วเสียอีก”

เขาตอบว่า “ใช่ครับ เธอ
หายแล้ว แต่ตอนนี้เธออาการแย่
ลงกว่าเดิม”

ผมจึงไปที่บ้านหลังนั้นและ
อธิษฐานให้ฤทธิ์เดชเทลงมาอีก
ฤทธิ์เดชเทลงมา เธอตัวสั่น
เตียงนอน หน้าต่าง และบ้านก็สั่น
สะเทือน จากนั้น ผมจึงกลับมา
ที่บ้านพัก

วันต่อมามีเสียงเคาะประตู
บ้านอีก ผมจึงเดินไปที่ประตู

แล้วก็พบกับเจ้าเด็กหัวสำลีอีก
เขาพูดว่า “แม่ผมขอให้อาจารย์
ไปอธิษฐานเผื่อครับ”

ผมตอบว่า “ฉันคิดว่า
เมื่อวานนี้แม่ของหนูหายแล้วถึง
สองครั้งไม่ใช่เหรอ”

เขาตอบว่า “ครับ แต่วันนี้
เธอปวดมากกว่าเดิมครับ” ผมจึง
ไปที่บ้านหลังนั้นอีก และอธิษฐาน
ให้ฤทธิ์เดชเทลงมา ถึงตอนนั้นผม
กลายเป็นมืออาชีพในการอธิษฐาน
ให้ฤทธิ์เดชเทลงมาไปแล้ว ผมจึง
ไม่ต้องใช้เวลาถึงหนึ่งชั่วโมงครึ่ง
ผมใช้เวลาเพียงหนึ่งชั่วโมงเท่านั้น
แล้วผมก็กลับบ้าน

วันรุ่งขึ้น มีเสียงเคาะประตู
ดังขึ้นอีก ผมจึงเดินไปที่ประตู
แล้วก็พบกับเจ้าเด็กหัวสำลี!
เหตุการณ์เดิมเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก
จนผมสามารถอธิษฐานให้ฤทธิ์เดช
เทลงมาได้ภายในเวลาเพียง 30 นาที

เธอตัวสั้น เตี้ยนอน หน้าต่า
และบ้านทั้งหลังสั่นสะเทือน และ
เหตุการณ์ก็เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก

ถ้าท่านคิดว่าผมพูดเกินจริง
เราจะข้ามไปเลยว่าเกิดอะไรขึ้น
ในอีก 3 ปีต่อมา! เหตุการณ์แบบนี้
เกิดขึ้นถึงสามปี!

เรา ต่ อ เติ ม บ้ า น พัก
ศิษยาภิบาล และยังเหลืองานอีก
เพียงเล็กน้อยที่จะต้องทำให้เสร็จ
ในคืนนั้น ผมอยู่ทำงานต่อจนดึก
เพราะจะได้ไม่ต้องทำต่อในวันรุ่งขึ้น

หลังจากที่เสร็จงานแล้ว
ผมกำลังเตรียมตัวเพื่อจะไป
คริสตจักร เพราะเรากำลังจัดการ
ประชุมฟื้นฟูขึ้นในคืนนั้น ขณะที่
ผมกำลังรีบแต่งตัว ผมได้ยินเสียง
ของภรรยาที่กำลังเชิญบางคนเข้า
มาในบ้าน ผมจึงเงยหน้าขึ้นมอง
แล้วก็เห็นเจ้าเด็กหัวสำลียืนอยู่

ถึงตอนนี้ ผมกับเด็กคน

นั้นร่วมงานกันมานานมากพอที่จะรู้ว่าอีกฝ่ายหนึ่งกำลังคิดอะไรอยู่ ดังนั้น ก่อนที่เด็กคนนั้นจะพูดออกมา ผมก็พูดขึ้นว่า “ฉันรู้ๆ คุณแม่ขอให้ฉันไปอธิษฐานเพื่อเธอ”

ตอนที่เด็กคนนั้นมาถึง ผมเหลือเวลาอีกสิบนาทีเท่านั้น ก่อนที่การประชุมของคริสตจักรจะเริ่มขึ้น (บ้านพักศิษยาภิบาลอยู่ติดกับคริสตจักร ผมจึงยังมีเวลามากพอที่จะไปที่คริสตจักร)

ผมกำลังจะพูดออกไปว่า “ฉันจะไปอธิษฐานเพื่อแม่ของหนู หลังจากการประชุมคริสตจักรได้ไหม?” แต่ เด็กคนนั้นก็พูดขึ้นมาก่อนว่า “ไม่ได้ครับ แม่บอกว่าให้ไปอธิษฐานเพื่อเธอก่อนการประชุม เริ่มเพราะเธอปวดมากครับ!”

ผมยังสงสัยว่า ผมจะไปที่บ้านของเธอและอธิษฐานให้

ฤทธิ์เดชเทลงมาและกลับมาเริ่มการประชุมคริสตจักรภายในสิบนาทีได้อย่างไร ผมรีบผูกเนคไทและสวมเสื้อโค้ท

ผมมีรถยนต์ แต่ผมรู้ว่าถ้าผมเดินไปทางด้านหลังผมจะไปถึงได้เร็วกว่า ผมจึงวิ่งออกจากบ้านพักศิษยาภิบาล วิ่งไปทางด้านหลังคริสตจักร เข้าไปทางซอยหนึ่ง ทะลุไปยังอีกซอยหนึ่ง ข้ามถนนไปยังอีกซอยหนึ่งและเคาะประตูบ้านของเธอ

เธอบอกให้ผมเข้าไปในบ้าน ผมหยิบน้ำมันสำหรับเจิมออกมา ก่อนที่จะเดินเข้าประตูไปเสียอีก ผมเดินเข้าไปและเจิมเธอด้วยน้ำมัน ผมพูดว่า “พระเจ้าขอทรงรักษาผู้หญิงคนนี้ให้หายดีในพระนามพระเยซู พระองค์ตรัสว่า ถ้าเราขอในนามพระองค์ พระองค์จะทรงทำสิ่งนั้นให้ เอเมน” ผมพูดออกไป

เช่นนั้น และพูดถึงสองครั้ง!

ผมปิดฝาขวดน้ำมันที่ใช้
เจิมและเดินไปที่ประตู ผมต้อง
กลับไปเริ่มการประชุมของคริสตจักร!
เธอเริ่มพูดบางอย่าง แต่ผมพูด
กลับไปว่า “ผมรู้ว่าตอนนี้คุณปวด
มากกว่าตอนที่ผมมาถึง แต่คุณ
หายดีแล้ว และครั้งหน้าเมื่อผม
พบคุณอีก คุณจะบอกผมว่า คุณ
หายดีแล้ว” ผมรีบวิ่งออกไปและ
ปิดประตู

ผมวิ่งเข้าซอยหนึ่ง ข้ามถนน
เข้าอีกซอยหนึ่งที่อยู่หลังคริสตจักร
และเข้าไปทางประตูที่อยู่ด้าน
ข้าง ผมดูนาฬิกาถึงเวลาที่จะต้อง
เริ่มการประชุมพอดี เราเริ่มการ
ประชุม ร้องเพลงนมัสการ และ
เดินถูงถวายให้นักประกาศข่าว
ประเสริฐและประกาศข่าวต่างๆ

และก่อนที่นักประกาศข่าว
ประเสริฐจะเริ่มเทศนา ผมพูดขึ้น

มาว่า “ให้เรามาฟังคำพยานสัก 3
เรื่องกันก่อน ขอคำพยานจากแต่
ละแถว แถวละ 1 เรื่อง คนที่ได้
รับความรอด ได้รับการรักษา

ให้หาย หรือได้รับบัพติศมาด้วย
พระวิญญานบริสุทธิ์ในงาน
พันธกิจครั้งนี้ ขอให้ยืนขึ้นและเล่า
คำพยานด้วยครับ” ดังนั้น

จึง มี ค น ห นึ่ง ยืน ขึ้น และ
เล่าคำพยาน จากนั้นอีกคนจาก
อีกแถวหนึ่งก็ยืนขึ้นและเล่าคำ
พยานทันใดนั้นประตูด้านหลัง
คริสตจักรก็เปิดออก และผู้หญิง
คนนั้นที่ผมอธิษฐานขอให้ ฤทธิ์
เดชเทลง มาเหนือเธอถึง 3 ปี ก็
เดินเข้ามา ผมเดาว่า เธอคงจะ
คิดว่าเรากำลังจัดการ ประชุมเพื่อ
เล่าคำพยานกันอยู่ เพราะเธอเดิน
มาตามทางเดิน โบกมือและพูดว่า
“มันเป็นอย่าง ที่อาจารย์พูดทุก
อย่างเลยคะ อาจารย์ออกไปยังไม่

ถึงสิบนาทีก่อน อาการปวดและอาการ
ทุกอย่างก็ หายเป็นปลิดทิ้ง”

ฮาเลลูยา! ผมทำหน้าที่
ศิษยาภิบาลให้แก่ผู้หญิงคนนั้น
อีกเกือบ 18 เดือน และไม่เคย
ต้องไปอธิษฐานเผื่อเธออีกเลย!

เก็บการหายโรคของท่านไว้

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับ
ฤทธิ์เดชแต่ขอให้ระลึกไว้ว่า ถ้า
ท่านไม่ได้เชื่อพระเจ้า ฤทธิ์เดชอาจ
ทำให้บ้านและสิ่งต่างๆ สั่นสะเทือน
ได้ แต่จะยังไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับ
ท่าน ผู้หญิงคนนี้ได้รับการรักษา
ให้หายและเก็บการรักษาไว้ได้
เพราะเธอเชื่อพระเจ้าด้วยตัวของ
เธอเอง

ผมเล่าเรื่องนี้เพื่อให้ท่าน
เห็นว่า แม้ว่าฤทธิ์เดชในการรักษา
โรค จะสำแดงออกเพื่อคนๆ นั้น

และแม้ว่าคนๆ นั้นจะได้รับฤทธิ์เดช
จากสวรรค์ก็ตาม จะไม่มีอะไร
เกิดขึ้นเลยจนกว่าความเชื่อ
ของคนๆ นั้นจะปลดปล่อยออกมา

พระคัมภีร์กล่าวไว้ใน
ฮีบรู 4:2 ว่า “เพราะเราทั้งหลาย
ได้รับข่าวประเสริฐเช่นเดียวกับคน
เหล่านั้น (ชาวอิสราเอล) แต่
ข้อความที่ได้ยินนั้นไม่เป็น
ประโยชน์แก่เขา เพราะคนเหล่านั้น
ที่ได้ยินไม่ได้เชื่อ (จากฉบับ
ภาษาอังกฤษได้ใช้คำว่าเขาไม่ได้
ผสมความเชื่อของเขากับสิ่งที่เขา
ได้ยิน) สิ่งที่เราเจ้าตรัสกับเขา”

แน่นอนว่า วิธีหนึ่งที่เรารับ
การรักษาโรคได้คือ โดยการวางมือ
(มาระโก 16:18) หรือโดยผ่านทาง
ผ้าเช็ดหน้าหรือผ้าที่มีการเจิม
(กิจการ 19:11-12) การรักษา
โรคด้วยวิธีนั้น เป็นเพียงวิธีหนึ่ง
เท่านั้น โปรดจำไว้ว่า ผมได้พูดว่า

ท่านสามารถรับ การรักษาโรคได้
โดยการทำตาม พระวณะด้วย
ความเชื่อเหมือนที่ผมได้รับการ
รักษาโรค (มาระโก 11:22-24)

องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์
ทรงอยู่กับท่านพร้อมด้วยฤทธิ์เดช
ทั้งสิ้นของพระองค์! ท่านสามารถ
ผสมความเชื่อของท่านเข้ากับฤทธิ์
เดชของพระองค์ โดยไม่สำคัญ
ว่าฤทธิ์เดชนั้นจะสำแดงออกมา
หรือไม่ และรับการหายโรคของ
ท่านโดยความเชื่อ

ให้เรามาสรุบบางอย่าง
เกี่ยวกับฤทธิ์เดชในการรักษาโรค
ของ พระเจ้าด้วยกัน เมื่อเราเข้าใจ
บางอย่างเกี่ยวกับการเจิม เราก็
สามารถทำให้การเจิมเริ่มทำงาน
ได้ และรับประโยชน์จากฤทธิ์เดช
นี้ในชีวิตของเรา

การเจิมในการรักษาโรค
เป็นสิ่งที่จับต้องได้ และพระวณะ

ของพระเจ้าได้เปิดเผยให้เรารู้ถึง
กฎต่าง ๆ ทำให้ฤทธิ์เดชนั้นทำงาน

พระเยซูคริสต์ทรงเปิด
เผยและทรงใช้กฎในฝ่ายวิญญาณ
ซึ่งแสดงให้เห็นความจริงที่ว่า
ฤทธิ์เดชในการรักษาของพระเจ้า
เป็นสิ่งที่จับต้องได้และมาจาก
สวรรค์

ท่านจะไม่ได้รับสิ่งใด
จากสวรรค์ถ้าท่านไม่เชื่อว่าใน
สวรรค์มีสิ่งเหล่านั้นอยู่จริง ถ้า
ท่านไม่เชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นมีอยู่
จริง ท่านก็จะไม่ใช่สิ่งเหล่านั้นกับ
สถานการณ์ของท่าน เพื่อท่านจะ
ได้รับประโยชน์จากมัน ฤทธิ์เดช
ในการรักษาโรคของพระเจ้าจะเกิด
ประโยชน์กับท่าน จนกว่าท่านจะ
เชื่อในฤทธิ์เดชนี้ และรับไว้โดย
ความเชื่อ

แต่ขอขอบคุณพระเจ้าที่โดย
ความเชื่อที่ท่านมีในพระวณะ อัน

บริสุทธิ์ และในฤทธิ์เดชอัน มหันต์
ของพระเจ้า ท่านสามารถรับการ
รักษาโรคจากสวรรค์ได้โดยการ
เชื่อในสิ่งที่พระวาจาของพระเจ้า
ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการเจ็บในการ
รักษาโรค ท่านจะสามารถชื่นชม
ไปกับพระพรและผลประโยชน์
ต่าง ๆ ของฤทธิ์เดชจากสวรรค์ที่มี
ไว้สำหรับท่านในวันนี้ได้

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“เพราะเราทั้งหลายได้รับ
ข่าวประเสริฐเช่นเดียวกับ
คนเหล่านั้น แต่ข้อความที่ได้ยิน
นั้นไม่เป็นประโยชน์แก่เขา
เพราะคนเหล่านั้น ที่ได้ยิน
ไม่ได้เชื่อสิ่งที่ พระเจ้า
ตรัสกับเขา”

(ฮีบรู 4:2)

ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตอนที่ 1

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: 1 โครินธ์ 12:1, 7-11; เอเฟซัส 2:8;
กาลาเทีย 5:22; ดาเนียล 6:1-23

ความจริงหลัก: ของประทานแห่งความเชื่อพิเศษ
เป็นของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่
มีไว้สำหรับผู้เชื่อเพื่อรับการอัศจรรย์

เรากำลังพูดถึงวิธีรับการ
รักษาโรคตามพระคัมภีร์กันอยู่มี
วิธีที่ท่านสามารถรับการรักษาโรค
อยู่หลายวิธีซึ่งได้ถูกบันทึกไว้ใน
พระคัมภีร์ วิธีหนึ่งที่ท่านสามารถ
รับการรักษาโรคได้คือ โดยผ่าน
ทางการสำแดงของของประทาน
ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ของประทานของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ทั้งเก้าอย่างที่อยู่ใน
1 โครินธ์ 12:8-10 แบ่งออกเป็น
3 ประเภท พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงสามารถใช้ของ

ประทานทุกอย่างเพื่อการรักษาโรค
ได้ตามขอบพระทัย ของประทาน
ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ถูกใช้
สำหรับการรักษาโรคอยู่เป็นประจำ
ได้แก่ ของประทานด้านฤทธิ์เดช
ซึ่งประกอบด้วย การทำอัศจรรย์,
ความเชื่อพิเศษ และของประทาน
ในการรักษาโรค และบ่อยครั้งของ
ประทานด้าน “ฤทธิ์เดช” มักจะ
ทำงานร่วมกัน

การทำอัศจรรย์ หมายถึง
พระเจ้าทรงแทรกแซงเหตุการณ์
ฝ่ายธรรมชาติ ซึ่งในฝ่ายธรรมชาติ

ไม่สามารถอธิบายได้ ตัวอย่าง เช่น การเอาเลือดคลุ้มฟาดน้ำและ แม่น้ำจอร์แดนแยกออกจากกัน เป็นตัวอย่างของการทำงานของ ประทานในการทำอัศจรรย์ (2 พงศ์กษัตริย์ 2:14) หลังจากที่ เอลียาห์ถูกพายุหมุนหอบขึ้นสู่ สวรรค์ไปในรถม้า เอลียาก็รับเลือด คลุ้มของเอลียาห์ไว้และฟาดลงที่ แม่น้ำจอร์แดน การเอาเลือดคลุ้ม ฟาดลงไปเพื่อให้แม่น้ำแยกออก จากกันเป็นการทำอัศจรรย์ เพราะ เป็นการแทรกแซงเหตุการณ์ใน ฝ่ายธรรมชาติ

ในด้านของการรักษา โรคหลายครั้ง คนที่ได้รับการ อัศจรรย์)คนได้รับของประทานใน การการทำอัศจรรย์ แต่อย่างไร ก็ตามการที่ผู้คนได้รับการ อัศจรรย์ไม่จำเป็นจะต้องเกิดจาก ของประทานในการทำอัศจรรย์

เสมอไปเป็นเพียงแค่การรักษาโรค อย่างอัศจรรย์เท่านั้น ในแง่หนึ่ง ทุกอย่างที่เราพระเจ้าทรงทำล้วน แต่เป็นการอัศจรรย์ แต่การรับ การรักษาโรคโดยวิธีที่อัศจรรย์ ไม่ใช่การอัศจรรย์เหมือนอย่างการ เอาไม้เท้าตีฝุ่นบนพื้นดินแล้วฝุ่น กลายเป็นริน (อพยพ 8:16) หรือ การเปลี่ยนน้ำเป็นเหล้าองุ่นโดย การพุดออกไป (ยอห์น 2:7-11) สองเหตุการณ์นี้คือตัวอย่างของ การทำอัศจรรย์

แม้ว่าผู้คนได้รับการรักษา ให้หายในพันธสัญญาเดิม และของ ประทานในการรักษาโรคกระทำ การแต่ของประทานในการรักษา โรคกระทำการในพันธสัญญาใหม่ มากกว่าในพันธสัญญาเดิม

ในทางกลับกันการทำ อัศจรรย์เกิดขึ้นในพันธสัญญาเดิม มากกว่าในพันธสัญญาใหม่มากเว้น

ของประทานในการทำอัศจรรย์ซึ่ง
อยู่ในงานรับใช้ของพระเยซู

ของประทานความเชื่อพิเศษ

ในเวลานี้ผมอยากจะพุ่ง
ความสนใจไปที่ของประทานความ
เชื่อพิเศษ ผมขอรับการแปลของ
พระคัมภีร์ฉบับ Weymouth ของ
1 โครินธ์ 12:9 เพราะฉบับการแปล
นี้เรียกของประทานของพระ
วิญญาณนี้ว่า “ความเชื่อพิเศษ”
ความเชื่อนี้เป็นความเชื่อที่พิเศษ
ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะผู้เชื่อทุกคน
มีความเชื่ออยู่แล้ว (โรม 12:3)
ตัวอย่างเช่น มีความเชื่อสำหรับ
รับความรอด ซึ่งความเชื่อนี้เป็น
ของประทานของพระเจ้าเช่นกัน

เอเฟซัส 2:8

“เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความ
รอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ

ความรอดนี้ไม่ได้มาจากตัวท่านเอง
แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า”

ความเชื่อที่ท่านใช้รับ
ความรอด เป็นของประทานจาก
พระเจ้า ท่านได้รับความเชื่อนี้มา
ผ่านทางการไถ่ยินพระวจนะ พระ
คัมภีร์กล่าวว่า “ฉะนั้นความเชื่อ
(ความเชื่อสำหรับรับความรอด)
จึงเกิดขึ้นจากการไถ่ยินเรื่องราวนั้น
และเรื่องราวที่ไถ่ยินนั้นคือพระ
วจนะของพระคริสต์” (โรม 10:17)

แต่ของประทานความเชื่อ
พิเศษแตกต่างจากความเชื่อ
สำหรับรับความรอด ความเชื่อ
พิเศษเป็นการสำแดงออกอย่าง
เหนือธรรมชาติของหนึ่งในของ
ประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ของประทานความเชื่อ
พิเศษเป็นของประทานของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์สำหรับผู้เชื่อ
เพื่อที่พวกเขาจะรับการอัศจรรย์

ในขณะที่การทำอัศจรรย์เป็นของ
ประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์
สำหรับผู้เชื่อเพื่อที่พวกเขาจะ
ทำการอัศจรรย์ (ของประทาน
อย่างหนึ่งมีไว้สำหรับรับบางสิ่ง
บางอย่าง ส่วนของประทานอีก
อย่างหนึ่งมีไว้เพื่อจะทำบางสิ่ง
บางอย่าง) แต่ของประทานทั้งสอง
อย่างนี้มีความคล้ายคลึงกันอย่าง
มาก สาเหตุที่เราแยกสองอย่าง
นี้ออกจากกัน ก็เพื่อจะให้ความ
หมายอย่างชัดเจนแก่ของประทาน
แต่ละอย่าง

เราได้กล่าวไปแล้วว่าของ
ประทานความเชื่อพิเศษแตกต่าง
จากความเชื่อสำหรับรับความ
รอด และแตกต่างจากความเชื่อ
ที่เป็นผลของพระวิญญาณตามที่เรา
ได้สอนกันจากพันธสัญญาใหม่

กาลาเทีย 5:22

22 ...ส่วนผลของพระวิญญาณ
นั้นคือ ความรักความชื่นชมยินดี

**สันติสุข ความอดทน ความปราณี
ความดี ความเชื่อ** (แปลจากฉบับ
ภาษาอังกฤษ)

กาลาเทียบทที่ 5:22 กล่าวว่า
ความเชื่อเป็นผลของพระวิญญาณ
อย่างไรก็ตาม ถ้าท่านไปดูความ
หมายของคำนี้จากฉบับการแปล
ภาษากรีก ท่านจะพบว่าข้อนี้
กล่าวถึง ความสัตย์ซื่อ

ผลของวิญญาณมีไว้สำหรับ
คุณลักษณะ ส่วนของประทานของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์มีไว้เพื่อ
ฤทธิ์เดช ผลเป็นสิ่งที่เติบโตขึ้นได้
ดังนั้นความเชื่อหรือความสัตย์ซื่อ
เป็นผลของวิญญาณที่เติบโตขึ้น
ในชีวิตของคริสเตียนเพื่อทำให้
คน ๆ นั้นมีคุณลักษณะในฝ่าย
วิญญาณที่หนักแน่นมั่นคง อย่างไรก็ตาม
ของประทานความเชื่อ
พิเศษเป็นสิ่งที่พระวิญญาณของ

พระเจ้าทรงประทานให้อย่างเหนือ
ธรรมชาติตามที่พระองค์ทรงชอบ
พระทัย (1 โครินธ์ 12:11)

ท่านเห็นแล้วว่าความเชื่อมี
หลายประเภท ความเชื่อสำหรับ
รับความรอดเกิดขึ้นก่อนความ
รอด และความเชื่อที่เป็นผลของ
วิญญานเกิดขึ้นหลังจากความ
รอดแล้ว แต่การสำแดงของ
ของประทานความเชื่อพิเศษเกิด
ขึ้นหลังจากการบัพติศมาด้วย
พระวิญญานบริสุทธิ์ตามที่พระ
วิญญานทรงชอบพระทัย

หลายครั้งที่คนทั่วไป แม้
กระทั่งคริสเตียนที่ไม่ได้ศึกษา
พระคัมภีร์ก็พูดว่า “ถ้าพระเจ้า
ประทานความเชื่อให้ฉัน ฉันก็จะ
มีความเชื่อ ถ้าพระองค์ไม่ได้
ประทานให้ฉันก็จะไม่มีความเชื่อ”
พวกเขาอ่านใน 1 โครินธ์ 12:9 ที่
กล่าวว่า “อีกคนได้รับของประทาน

แห่งความเชื่อ” และพวกเขาอาจจะ
คิดว่าความเชื่อทำงานเช่นนั้น แต่
ข้อพระคัมภีร์นั้นกำลังกล่าวถึง
ของประทานความเชื่อพิเศษ ซึ่ง
แตกต่างจากความเชื่อประเภท
อื่นๆ ของประทานความเชื่อพิเศษ
เป็นของประทานของพระวิญญาน
บริสุทธิ์ ที่ทรงประทานให้แก่ผู้เชื่อ
เพื่อที่เขาจะรับการอัศจรรย์ได้!

โปรดระลึกว่าการทำ
อัศจรรย์เป็นการปลดปล่อย ความ
เชื่อเพื่อทำการอัศจรรย์ แต่ของ
ประทานความเชื่อพิเศษปลด
ปล่อยความเชื่อเพื่อคาดหวังที่จะ
ได้รับการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นอย่าง
ต่อเนื่อง

มันอาจจะไม่มีสิ่งใดที่คนๆ
นั้น มองเห็นได้เพื่อยืนยันว่าเขา
ได้รับคำตอบแล้ว ณ เวลานั้น
แต่ ความเชื่อพิเศษจะทำให้เขา
ยังคงเชื่อต่อไปได้ อีกนัยหนึ่งคือ

การสำแดงของของประทานความ
เชื่อพิเศษจะยังคงสำแดงต่อไปอีก
เพื่อที่คนๆ นั้นจะรับการอัศจรรย์ได้

การทดลองอย่างเหนือ ธรรมชาติ

ของประทานความเชื่อ
พิเศษยังเป็นการทดลองอย่าง
เหนือธรรมชาติขององค์พระ
วิญญาณบริสุทธิ์เพื่อสิ่งที่มีมนุษย์
พูด หรือสิ่งที่ปรารถนา หรือสิ่ง
ที่พระเจ้าตรัสจะสำเร็จลง กล่าว
อีกนัยหนึ่งคือ เมื่อของประทาน
ด้านฤทธิ์เดชทำงาน ท่านจะเชื่อ
พระเจ้าจนถึง ขนาดที่พระเจ้าทรง
ให้เกียรติคำพูดของท่านดุจดังเป็น
คำตรัสของพระองค์เอง และจะ
ทรงทำให้สิ่งที่ท่านเชื่อหรือพูด
สำเร็จลง ดังนั้นการอัศจรรย์ คำ
พูด สิ่งที่ท่านแน่ใจ คำสาปแช่ง

คำอวยพร การสร้างขึ้นมาใหม่ หรือ
การทำลายลง การขจัดออกไป
หรือการเปลี่ยนแปลง สิ่งเหล่านี้
ต้องสำแดงออกเมื่อคนๆ หนึ่งพูด
ออกมาภายใต้การดลใจของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์

ในชีวิตส่วนตัวของผม ผม
เป็นคนที่เชื่อในพระวจนะของ
พระเจ้าและประพจน์ตามเสมอ
แต่ผมก็รับรู้ได้ว่า หลายครั้งความ
เชื่อพิเศษก็ทำงานอยู่ในชีวิตของผม
และผมไม่ได้รู้สึกกังวลเลยว่า
ผมจะเห็นสิ่งใดด้วยตาของผม
หรือไม่ ผมเพียงแค่หัวเราะใส่
สถานการณ์เท่านั้น เพราะผมรู้
แน่ๆ ว่า พระวจนะได้กล่าวไว้เช่นไร
และมันจะเป็นจริงตามนั้น!

ความเชื่อในการชุบคนตายให้ ฟื้นขึ้น

สมิธ วิกเกิลสเวิร์ธ กล่าวว่า ถ้าท่านก้าวออกไปด้วยความเชื่อ ใช้ความเชื่อที่ท่านมีอยู่แล้วในฐานะที่เป็นคริสเตียน เมื่อท่านมาถึงสุดขอบของความเชื่อบ่อยครั้ง ของประทานความเชื่อพิเศษจะเริ่มทำงานแทนท่าน

ในงานรับใช้ของสมิธ วิกเกิลสเวิร์ธ มีคนตายได้รับการชุบให้ฟื้นขึ้นอย่างน้อย 3 คน ในหนังสือของท่านที่ชื่อว่า การเพิ่มพูนความเชื่อ วิกเกิลสเวิร์ธ ได้กล่าวถึงเรื่องที่เพื่อนบ้านคนหนึ่งของท่านได้รับการชุบให้ฟื้นขึ้นจากความตาย

วันหนึ่ง วิกเกิลสเวิร์ธ ได้ไปเยี่ยมเพื่อนบ้านคนหนึ่งที่กำลังจะตาย วันต่อมา หลังจากที่เขากลับมาจากการประชุมหนึ่ง เขา

ก็ทราบว่าภรรยาของเขาอยู่ที่บ้านของเพื่อนบ้านคนนั้น ขณะที่ วิกเกิลสเวิร์ธ เดินไปใกล้ ๆ บ้านของคนนั้น เขาก็ได้ยินเสียงกรีดร้อง วิกเกิลสเวิร์ธ เดินเข้าไปในบ้านและพบว่าภรรยาของชายคนนั้นกำลังร้องไห้ และพูดว่า “เขาตายแล้ว! เขาตายแล้ว!”

สมิธจึงพูดว่า “ผมเดินผ่านภรรยาของเขาเข้าไปในห้องทันใดนั้น ผมก็เห็นว่าเขาจากไปแล้ว ผมเองก็ไม่เข้าใจ แต่ผมเริ่มอธิษฐาน ภรรยาของผมเกรงว่าผมจะอธิษฐานมากเกินไป เธอจึงเอื้อมมือมาจับผม และพูดว่า ‘อย่าทำอย่างนั้นเลยคะ! คุณไม่เห็นหรือคะว่าเขาตายแล้ว?’ แต่ผมยังคงอธิษฐานต่อ”

“ผมใช้ความเชื่อของตัวเองมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ จากนั้นพระเจ้าก็ประทานความเชื่อพิเศษ

ให้ผมมากเสียจนผมสามารถ
เชื่อสำหรับทุกสิ่งได้ ความเชื่อ
ของพระเยซูคริสต์เข้ามาครอบ
ครองผมไว้ และผมมีสันติสุข
ภายในหัวใจ ผมตะโกนออกไปว่า
“เขามีชีวิต! เขามีชีวิต! เขามีชีวิต!”
และเพื่อนบ้านคนนั้นก็มีชีวิตอยู่
ต่อมาจนถึงทุกวันนี้”

ท่านและผมต่างก็รู้ดีว่า
การชูปคนตายให้ฟื้นขึ้นเป็น
เรื่องที่อยู่เหนือความเชื่อของคน
ทั่วไป ด้วยความเชื่อของเรา เรา
สามารถดึงร่างของคนตายลงมา
จากเตียง จับร่างของเขาให้ยืนขึ้น
และสั่งให้เขาเดินไป แต่ไม่ได้
หมายความว่าเขาจะเริ่มเดิน
เพราะอะไรนะหรือ? เพราะต้อง
มีการอัศจรรย์เกิดขึ้น และต้องม
ีการสำแดงออกของฤทธิ์เดชของ
พระเจ้าอย่างเหนือธรรมชาติเพื่อที่
จะรับการอัศจรรย์จากพระเจ้า!

อย่างที่ผมได้กล่าวไป
แล้วการทำอัศจรรย์คือ การ **ทำ**
การอัศจรรย์ แต่ของประทาน
ความเชื่อพิเศษ **รับ** การอัศจรรย์
ดังนั้น การทำอัศจรรย์เป็นการทำ
บางสิ่งบางอย่าง ส่วนความเชื่อ
พิเศษเป็น *กระบวนการ*

เราจะเห็นได้ว่า ใน
ข้อพระคัมภีร์ มีการอัศจรรย์
ต่างๆ เกิดขึ้นโดยของประทาน
ความเชื่อพิเศษ ผู้คนได้รับการ
เลี้ยงดูอย่างเหนือธรรมชาติ
ทูตสวรรค์ตั้งค่ายรายล้อมและ
ปกป้องบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้า
ชายหลายคนได้รับการช่วยให้รอด
ชีวิตจากสัตว์ร้าย และคนตาย
ได้รับการชูปให้ฟื้นขึ้น และ
ในปัจจุบันนี้ การใช้ของประทาน
ด้านฤทธิ์เดชยังคงอยู่เหมือนเดิม
เช่นเดียวกันกับที่ของ
ประทานความเชื่อพิเศษสำแดง

ออกในสมัยพระคัมภีร์ ของประทาน เหล่านี้ก็สามารถสำแดงออกเพื่อ เราจะรับพระพร การปกป้อง หรือ การค้าจนอย่างเหนือธรรมชาติ ในวันนี้ได้เช่นเดียวกัน โดยของ ประทานด้านฤทธิ์เดชเหล่านี้ วิญญาณชั่วจะถูกขับออกไป และ คนตายจะได้รับการชุบให้ฟื้นขึ้น แต่ต้องอาศัยความเชื่อที่เหนือ ธรรมชาติ หรือความเชื่อพิเศษ เพื่อให้สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นได้!

ของประทานทำงานร่วมกัน

ตามที่ผมได้กล่าวไปแล้วว่า ของประทานด้านฤทธิ์เดชสาม อย่าง ได้แก่ การทำอัศจรรย์ ความเชื่อพิเศษ, และของประทาน ในการรักษาโรค จะทำงานร่วมกัน อยู่บ่อยครั้ง ในกรณีของการชุบ คนตายให้ฟื้นขึ้น ของประทานทั้ง สามอย่างนี้จะทำงานร่วมกัน

ประการแรก ในการชุบ คนตายให้ฟื้นขึ้น ต้องอาศัยความ เชื่อพิเศษเพื่อเรียกวิญญาณของผู้ นั้นกลับมาอีกร่างของเขาหลังจาก ที่วิญญาณของเขาได้ออกจากร่าง ไปแล้ว จากนั้นต้องอาศัยการทำ อัศจรรย์เพราะร่างกายของผู้ นั้น ได้เริ่มเน่าเปื่อยแล้ว เหมือนอย่าง กรณียของลาซารัส (ยอห์น 11:39)

การชุบคนตายให้ฟื้นขึ้น ยังต้องอาศัยของประทานในการ รักษาโรคด้วย เพราะผู้ที่ถูกชุบให้ ฟื้นขึ้นจากความตายยังไม่ได้รับ การรักษาให้หาย ไม่ว่าคนๆ นั้น ตายด้วยโรคอะไรก็ตาม โรคนั้นยังคงส่งผลต่อร่างกายของเขา และ เขาก็จะต้องตายอีก ดังนั้น คนๆ นั้นจึงจำเป็นต้องได้รับการรักษา ให้หายด้วย ดังนั้น เมื่อคนๆ หนึ่ง ได้รับการชุบให้ฟื้นขึ้นจากความ ตาย ของประทานด้านฤทธิ์เดชทั้ง สามอย่างจึงสำแดงออกพร้อมกัน

ของประทานในการรักษาโรค

เราได้ดูเรื่อง “ของประทานด้านฤทธิ์เดช” กันไปแล้ว ซึ่งเป็นของประทานที่ทำบางสิ่งบางอย่างและถูกเขียนไว้ใน 1 โครินธ์ 12:9-10 เราได้กล่าวถึง *การทำอัศจรรย์และความเชื่อพิเศษ* ในเวลานี้ ผมจะเน้นไปที่ของประทานในการรักษาโรค

ในฉบับการแปลภาษากรีกดั้งเดิมของ 1 โครินธ์ 12:9 และ 30 ของประทานนี้ถูกเรียกว่า “ของประทานในการรักษาโรค” ทั้งคำว่า *ของประทาน* และ *การรักษาโรค* ต่างก็เป็นคำพหูพจน์ ดังนั้นเราจะเรียกของประทานนี้ว่า ของประทานในการรักษาโรคต่างๆ

เมื่อเราศึกษาเรื่องของของประทานในการรักษาโรคต่างๆ ในข้อพระคัมภีร์ เราจะเห็นว่าของ

ประทานนี้สำแดงออกเพื่อรักษาโรคหรือความเจ็บป่วยต่างๆ อย่างเหนือธรรมชาติโดยไม่ต้องอาศัยการรักษาในฝ่ายธรรมชาติไม่ว่าจะโดยทางใด

ตัวอย่างเช่น ลูกา ซึ่งเป็นผู้เขียนพระธรรมกิจการ และพระธรรมลูกา เขาเป็นหมอดูอาชีพร่วมเดินทางกับเปาโลในฐานะมิชชันนารีอยู่หลายครั้ง และเดินทางไปกับเปาโลในตอนที่เราเจอตอนที่เกาะมอลตา เมื่อเราอ่านในกิจการ 28 ไม่มีการกล่าวถึงลูกาว่าเขาได้รักษาใครบนเกาะนั้นขณะที่เขาอยู่ที่นี่ แต่พระคัมภีร์ได้กล่าวว่าเปาโลได้รักษาบรรดาคนที่เจ็บป่วยและเป็นโรคต่างๆ หลายคน และพวกเขาที่ได้รับการรักษาให้หาย พวกเขาหายได้อย่างไร? ก็โดยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติของพระเจ้า!

กิจการ 28:8, 9

8 บิดาของปู่บลิธสป่วยมีไข้และ
เป็นปิตนอนจมอยู่ เปาโลเข้าไป
เยี่ยม หลังจากอธิษฐานแล้วก็วาง
มือบนเขา รักษาเขาให้หาย

9 เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นคนป่วยอื่นๆ
ที่เกาะนั้นก็มาและรับการรักษาให้
หาย

บางคนเข้าใจผิดว่า ของ
ประทานในการรักษาโรคคือ
พระเจ้าได้ทรงประทานหมอและ
ยารักษาโรคให้กับเรา แน่แน่นอนว่า
เราเชื่อในหมอ และการแพทย์และ
ขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พวกเขา
ทำได้ เราไม่ได้ต่อต้านพวกเขา
เลยแม้แต่น้อย แต่ของประทาน
ของพระวิญญาณเป็นสิ่งที่ไม่เห็น
ธรรมชาติ และไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับ
การแพทย์เลย การรักษาโรคที่
เห็นธรรมชาติไม่ได้เกิดขึ้นจาก

การวินิจฉัยโรค หรือการรักษาใดๆ
แต่เกิดขึ้นได้โดยการวางมือ การ
เจิมด้วยน้ำมัน หรือเพียงแค่พูด
พระวจนะด้วยความเชื่อ! ดังนั้น
เราไม่เพียงแต่เชื่อในการรักษาโรค
ฝ่ายธรรมชาติ แต่เรายังเชื่อในการ
รักษาโรคที่เหนือธรรมชาติด้วย!

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

*"การสำแดงของพระวิญญาณ
มีแก่แต่ละคน
เพื่อประโยชน์ร่วมกัน"*

1 โครินธ์ 12:7

ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ตอนที่ 2

ข้อพระคัมภีร์หลัก: 1 โครินธ์ 12:7-9, 28-30; กิจการ 28:8, 9;
ลูกา 4:18; กิจการ 10:38; กิจการ 3:2-6

ความจริงหลัก: เมื่อของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงาน
ของประทานเหล่านั้นจะสำแดงผ่านคนอื่นมายังท่าน
ตามที่พระวิญญาณทรงขอบพระทัย

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยตัวอย่างมากมายที่เกี่ยวกับการทำงานของของประทานในการรักษาโรค การปลดปล่อยคนที่เจ็บป่วยให้เป็นอิสระ และการทำลายกิจการของมารที่กำลังทำงานอยู่ในร่างกายของคนๆหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งของประทานที่ทำงานผ่านงานรับใช้ของพระเยซู อย่างไรก็ตาม ผมมักจะชี้ไปยังความจริงที่กล่าวว่า พระเยซูทรงปรนนิบัติรับใช้ในฐานะผู้เผย

พระวจนะที่ได้รับการเจิมจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

ให้สังเกตสิ่งที่พระเยซูตรัสจากสิ่งที่พระองค์ทรงอ่านจากพระธรรมอิสยาห์ในธรรมศาลา "พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า **เพราะพระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้...**"

(ลูกา 4:18) ต่อมาในกิจการ 10:38 เปโตรกล่าวว่า **"...พระเจ้าทรงเจิมตั้งพระเยซู**แห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วย

อุทยานภาพ และที่พระองค์เสด็จ
ไปทั่ว ทรงทำความดี และรักษา
คนทั้งปวง...” กิจการ 10:38

พระเยซูไม่เคยรักษาผู้ใด
จนกระทั่งพระองค์ได้รับการเจิม
ด้วยองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์และ
ด้วยอุทยานภาพ และพระองค์ทรง
เป็นพระบุตรของพระเจ้าในตอน
ที่พระองค์อายุ 25 ปี เช่นเดียวกัน
กับตอนที่พระองค์อายุ 30 ปี ดังนั้น
พระเยซูไม่ได้ทรงรักษาผู้คนให้
หายโดยฤทธิ์เดชที่พระองค์ทรงได้
รับมาเป็นมรดกในฐานะที่ทรงเป็น
พระภาคที่สองของตรีเอกานุภาพ
แต่พระองค์ทรงรักษาคนเหล่านั้น
ให้หายด้วยวิธีเดียวกันกับใคร
ก็ตามที่จะปรนนิบัติการรักษาโรค
ให้แก่คนที่เจ็บป่วยในปัจจุบันนี้
คือโดยผ่านทาง การเจิมขององค์
พระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือโดยการ
สำแดงของของประทานในการ
รักษาโรค!

สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่
เราจำเป็นต้องเข้าใจคือ มีความ
แตกต่างกันอยู่ระหว่างการสำแดง
ของของประทานในการรักษาโรค
กับการรับการรักษาโรคโดยผ่าน
ทางความเชื่อในพระวจนะของ
พระเจ้าของคนไข้เจ็บป่วย

เวลาที่ผมสอน ผมจะย้ำ
ว่าพวกเขาสามารถรับการรักษา
โรคได้ผ่านทาง การใช้ความเชื่อใน
พระวจนะของพระเจ้า เพราะการ
ทำเช่นนั้นจะเกิดผลเสมอ หลาย
คนรู้ถึงคำพยานของผมเกี่ยวกับ
เรื่องที่ผมได้รับการรักษาโรค ใน
ขณะที่ยังเป็นเด็กที่อยู่ในคณะ
สังกัดแบปติสต์และอ่านพระคัมภีร์
เมโรดิสต์ของคุณยาย ผมไม่ได้
หายโรคเพราะผมเชื่อในการรักษา
โรคจากพระเจ้า แต่ผมหายดีได้
โดยการยืนหยัดและประพฤติตาม
ในมาระโก 11:24!

ผมอ่านมาระโก 11:24 ที่
พระเยซูตรัสว่า “...ไม่ว่าท่าน
อธิษฐานทูลขอสิ่งใดจงเชื่อว่า
จะได้รับแล้วท่านจะได้สิ่งนั้น”
ผมต้องการหายโรค ดังนั้นผม
จึงอธิษฐานและเริ่มกล่าวว่า
“ข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้าได้รับการ
รักษาให้หายจากอาการหัวใจผิด
ปกติแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้า
ได้รับการรักษาให้หายจากร่างกาย
ที่เป็นอัมพาตแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่า
ข้าพเจ้าได้รับการรักษาให้หายจาก
โรคเลือดที่ไม่สามารถรักษาได้”

เล่าอย่างสั้นๆ ก็คือ ฤทธิ์
เดชในการรักษาโรคของพระเจ้าได้
สำแดงออกในร่างกายของผม ไม่มี
ใครวางมือให้ผม ฤทธิ์เดชนั้นมา
จากพระเจ้าโดยตรงและเทลงมา
เหนือผม แต่เมื่อของประทานใน
การรักษาโรคทำงาน ของประทาน
นั้นจะสำแดงออกผ่านผู้อื่นมายัง
ท่าน ตามที่พระวิญญาณทรงชอบ
พระทัย ซึ่งนั่นคือสิ่งที่แตกต่าง

การรักษาโรคที่เป็นของ ประทาน และของประทานใน การรักษาโรค

บางคนได้กล่าวว่าทุกครั้ง
ที่ท่านได้รับการรักษาโรค นั่นเป็น
การสำแดงออกของของประทาน
ในการรักษาโรค แต่ผมไม่เห็นด้วย
กับคำกล่าวนั้น การรักษาโรคเป็น
ของประทานก็จริง ในแง่ที่ว่าทุก
สิ่งที่คุณได้รับจากพระเจ้าเป็นของ
ประทาน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า
ของประทานในการรักษาโรคกำลัง
ทำงานอยู่ ตัวอย่างเช่น ตอนที่
ผมได้รับการรักษาให้หายโรคเมื่อ
ครั้งผมยังเป็นเด็กที่นอนป่วยอยู่
บนเตียง ของประทานนี้ก็ได้
สำแดงออกมา

ยังมีบางคนที่น่าเหตุผล
นี้ไปขยายความต่ออีกว่า “การ
รักษาโรคเป็นของประทาน ดัง
นั้น ทุกครั้งที่ท่านได้รับการรักษา
ให้หาย ท่านก็ได้รับของประทาน

ในการรักษาโรค” ผมยอมรับคำอธิบายนี้ไม่ได้เช่นกัน เพราะมันไม่ตรงกับพระคัมภีร์ ให้เรามาดูใน 1 โครินธ์ 12:28-30

1 โครินธ์ 12:28-30

28 และในคริสตจักร พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งอัครทูตเป็นอันดับแรก อันดับที่สองคือผู้เผยพระวจนะ อันดับที่สามคือผู้สอน จากนั้นคือผู้ทำการอัศจรรย์ ผู้มีของประทานในการรักษาโรค ผู้สามารถช่วยเหลือผู้อื่น ผู้มีของประทานในการบริหารงาน และผู้พูดภาษาแปลกๆ

29 ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ ทุกคนเป็นผู้เผยพระวจนะหรือ ทุกคนเป็นผู้สอนหรือ ทุกคนทำการอัศจรรย์หรือ 30 ทุกคนมีของประทานในการรักษาโรคหรือ (การรักษาโรคต่างๆ)...

ให้สังเกตในข้อที่ 28 ว่าพระเจ้าได้ทรงแต่งตั้ง “บางคน” ในคริสตจักร (ในฉบับการแปลภาษาอังกฤษมีคำว่า บางคน — ผู้แปล) เปาโลไม่ได้กล่าวถึงของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะเขากล่าวไว้ในข้อที่ 27 ว่า “ท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ พวกท่านแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกายนั้น” เปาโลกำลังกล่าวถึงคนในคริสตจักรที่กำลังได้รับการเตรียมให้พร้อมด้วยของประทานฝ่ายวิญญาณ ซึ่งได้แก่ อัครทูตเป็นอันดับแรก อันดับที่สองคือผู้เผยพระวจนะ อันดับที่สามคือผู้สอน ฯลฯ

ท่านเห็นแล้วว่า “ของประทาน” ซึ่งได้แก่ อัครทูต ผู้เผยพระวจนะ หรือผู้สอน เป็นของประทานแห่งงานรับใช้ที่พระเจ้าประทานให้แก่คริสตจักร

ไม่ใช่ของประทานที่คนๆ หนึ่งจะได้รับ(เอเฟซัส 4:8, 11) อีกนัยหนึ่งคือ ของประทานเหล่านี้ไม่ได้มีไว้เพื่อเป็นพระพรแก่ตัวท่านเอง! แต่พระเจ้าประทานให้เพื่อเป็นพระพรแก่ผู้อื่น นี่เรียกว่า งานรับใช้ หรือ พันธกิจ!

1 โครินธ์ 12:28 ยังกล่าวต่อไปด้วยว่า “จากนั้นคือผู้ทำการอัศจรรย์” หมายถึง “หลังจากบรรดาคนที่ได้รับการเตรียมให้พร้อมด้วยของประทานแห่งงานรับใช้ซึ่งเปาโลได้กล่าวถึง ยังมีคนในคริสตจักรที่ได้รับของประทานในการทำอัศจรรย์อีกด้วย” พุดให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นก็คือ ของประทานในการทำอัศจรรย์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถทำงานได้สม่ำเสมอมากกว่าในพันธกิจของบางคน

จากนั้น เปาโลกล่าวถึงของประทานในการรักษาโรคต่างๆ

แล้วยังถามคำถามที่ไม่ได้ต้องการคำตอบต่ออีกว่า “ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ?” แน่่อนว่าไม่ใช่ “ทุกคนเป็นผู้เผยพระวจนะหรือ” ไม่ใช่เช่นนั้น “ทุกคนเป็นผู้สอนหรือ” ไม่ใช่ เราอาจจะเรียกคนที่สอนทุกคนว่าผู้สอน แต่มีบางคนที่พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งไว้ในคริสตจักร ซึ่งเป็นผู้ที่พระวิญญาณทรงเจิมและมีของประทานในการสอนโดยเฉพาะ

ดังนั้น ท่านจึงเห็นแล้วว่าของประทานในการรักษาโรคต่างๆ ไม่ได้กล่าวถึงของประทานที่ประทานให้บางคนเพื่อเป็นพระพรแก่คนๆ นั้น แต่มีพันธกิจในการรักษาโรคที่พระเจ้าประทานให้บางคนเพื่อเป็นพระพรแก่ผู้อื่น ผมมักจะพูดแบบนี้ ของประทานในการรักษาโรคต่างๆ คือการสำแดงออกอย่างเหนือธรรมชาติของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สำแดงผ่านคนหนึ่งเพื่ออีกคนหนึ่ง!

การวางมือ

เมื่อผมเริ่มรับใช้ในพันธกิจรักษาโรคในตอนที่ยังเป็นนักเทศน์หนุ่มที่อยู่ในคณะแบปติสต์ ผมไม่รู้เรื่องของประธานหรือการสำแดงที่พิเศษขององค์พระวิญญาณบริสุทธิ์เลย ผมเพียงแค่อธิษฐานเพื่อผู้คนด้วยความเชื่อผ่านทางการวางมือและการเจิมด้วยน้ำมัน แล้วผมจึงได้รับบทติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในภายหลัง แต่ผมยังคงอธิษฐานให้คนที่เจ็บป่วยด้วยวิธีเดิม

จากนั้น ในปี ค.ศ. 1938 ผมได้รับตำแหน่งศิษยาภิบาลของคริสตจักรพระกิตติคุณสมบรูณ์เล็กๆแห่งหนึ่ง ในรัฐเท็กซัส ซึ่งผมได้พบกับภรรยาของผมที่นั่น หลังจากที่เราแต่งงานกันแล้ว ผมและโอเราก็คงไปอาศัยอยู่กับสมาชิก

ของคริสตจักรที่มีบ้านในไรท์ลิ่งใหญ่ ทั้งเธอและพ่อแม่ของเธอ ยังไม่เคยได้รับบทติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้น เมื่อเรามาอธิษฐานร่วมกัน ผมจึงพยายามอย่างดีที่สุดที่จะไม่อธิษฐานภาษาแปลกๆ

คืนหนึ่ง ขณะที่เราอธิษฐาน ผมเริ่มอธิษฐานภาษาแปลกๆ ออกมาเสียงดังโดยที่ไม่รู้ตัว ผมอธิษฐานภาษาแปลกๆ นานประมาณ 45 นาที จากนั้น พระวิญญาณของพระเจ้าตรัสกับผมว่า “จงวางมือเหนือภรรยาของเจ้า และเราจะทำให้เธอเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ผมจึงเหยียดมือออกไปและวางมือของผมเหนือศีรษะของโอเรธา

โอเรธาไม่เคยแสวงหาพระวิญญาณบริสุทธิ์มาก่อนเลย แต่ในวินาทีที่ผมวางมือบนศีรษะของ

เธอ เธอก็อุ้มมือทั้งสองข้างขึ้นและเริ่มพูดภาษาแปลกๆทันที เธอพูดโดยไม่ตะกุกตะกักเลย เธอเริ่มพูดภาษาแปลกๆ อย่างคล่องแคล่ว ขณะที่พระวิญญูณบริสุทธฺิ ประทานถ้อยคำให้เธอ

การเจิมพิเศษ

ประมาณเที่ยงคืนของวันเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าสอนผมโดยพระวิญญูณของพระองค์เกี่ยวกับเรื่องของประทานของพระวิญญูณบริสุทธฺิ และการส่งผมออกไปปรนนิบัติคนที่เจ็บป่วยอย่างที่ผมได้กล่าวไปแล้วว่า ผมมักจะเจิมคนด้วยน้ำมันและวางมือให้กับพวกเขาเพื่อพวกเขาจะหายโรค และอธิษฐานด้วยความเชื่อร่วมกันกับพวกเขา อีกนัยหนึ่งคือไม่มีของประทานของพระวิญญูณ

บริสุทธฺิทำงานเลย ฤทธิ์เดชในการรักษาโรคของพระเจ้าสำแดงออกแก่พวกเขาโดยตรง

แต่ในบางครั้ง ผมรู้ได้ว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้ากำลังทำงานผ่านผม ซึ่งโดยปกติจะไม่ใช่เป็นอย่างนั้น (เป็นไปตามที่พระวิญญูณทรงขอบพระทัย) แต่เมื่อผมรับรู้ได้ ผมไม่ต้องทำอะไรมากเลย ผมเพียงแค่ยอมจำนนต่อพระวิญญูณของพระเจ้า

10 ปี ต่อมา ผมเป็นศิษยาภิบาลที่คริสตจักรแห่งหนึ่งในทางตะวันออกของรัฐเท็กซัส และผมก็เริ่มไม่ค่อยพอใจกับชีวิตฝ่ายวิญญูณของตัวเอง ถ้าพูดในแง่ของฝ่ายธรรมชาติ ผมมีเหตุผลมากมายที่จะรู้สึกดีและชื่นชมยินดีได้ เพราะมีคนในคริสตจักรได้รับความรอด เปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธฺิ และได้รับการรักษาให้

หายดี แต่ผมกลับรู้สึกไม่พอใจ
ผมจึงใช้เวลาช่วงหนึ่งขังตัวเอง
อยู่ในคริสตจักรอธิษฐาน อ่าน
พระคัมภีร์ และแสวงหาพระเจ้า
เกี่ยวกับงานรับใช้ของผม วันหนึ่ง
ขณะที่ผมอธิษฐานอยู่ที่แท่นบูชา
พระเจ้าทรงถามผมว่า “เจ้าจะทำ
อย่างไรเกี่ยวกับพันธกิจในการ
รักษาโรคของเจ้า และเกี่ยวกับ
สิ่งที่เราได้บอกเจ้าเมื่อสิบปีก่อน
ที่บ้านไร่ ในเท็กซัสตอนเหนือ?”

ผมตอบไปว่า “พระเจ้า
พูดจริงๆ คือ ลูกไม่ได้ตั้งใจที่จะ
ทำอะไรกับสิ่งที่พระองค์ตรัส”

พระองค์ตรัสต่อว่า “เจ้า
จำเป็นต้องทำ”

ผมผลัดพระเจ้ามาหลายปี
แล้ว ดังนั้น ผมจึงตอบว่า
“ได้ พระเจ้าข้าลูกจะทำ”
และผมออกจากคริสตจักร
แห่งสุดท้ายที่ผมเป็น

ศิษยาภิบาลใน เดือน
กุมภาพันธ์ ปีค.ศ. 1949
เพื่อทำพันธกิจเดินทาง
และอุทิศทุ่มเทต่อสิ่งที่
พระเจ้าทรงเรียกให้ผมทำ

หัวใจที่ไม่ถูกต้อง

คืนหนึ่ง ขณะที่ผมจัดการ
ประชุมชั้นในในคริสตจักรพระ
กิตติคุณสมบูรณ์ในเมืองเฮนเดอร์สัน
รัฐเท็กซัส ขณะที่ผมกำลังอธิษฐาน
เผื่อคนที่เจ็บป่วยโดยการวางมือ
ผู้หญิงคนหนึ่งจากคริสตจักรนั้น
เดินมาหาผม และพระวิญญาณ
ของพระเจ้าประทานถ้อยคำอัน
ประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับเธอ
ให้กับผมว่า “หัวใจของเจ้า ไม่ถูก
ต้องต่อพระเจ้าของเจ้า” “หัวใจ
ของเธอไม่ถูกต้องต่อพระเจ้า”

ผมรู้ว่าผมควรพูดถ้อยคำ
เหล่านั้นออกไปแต่ผมลังเล (การ
บอกคนๆ หนึ่งเช่นนั้นเป็นสิ่งที่แย่มากๆ) ผมจึงกัดลิ้นของตัวเอง
และเม้มริมฝีปากไว้เพื่อที่จะได้ไม่
ต้องพูดอะไรออกไป ทันใดนั้น
การโจมตีจากผมไปเหมือนก้อน
เมฆที่ลอยจากไป ในตอนนั้นผม
พักอยู่ในบ้านพักศิษยาภิบาลใน
ฐานะแขกของศิษยาภิบาล ใน
คืนนั้นเมื่อผมล้มตัวลงนอน ผม
ก็รู้สึกได้ว่าหัวใจของผมหยุดเต้น
ผมจึงเอื้อมมือไปจับหน้าอกดูแต่
ไม่รู้สึกลงถึงการเต้นของหัวใจ มี
เพียงแค่การกระเพื่อมอย่างแผ่ว
เบาเท่านั้น ผมกลิ้งลงจากเตียง
และตกลงไปกระแทกกับพื้นที่ยื่น
เฉียบ แล้วตะโกนออกมาสุดเสียง
ว่า “พระเจ้า ครึ่งหน้าลูกจะเชื่อ
ฟังพระองค์! ลูกจะทำในสิ่งที่
พระองค์ต้องการให้ลูกทำ!” ผม

เสียงดังมากจนทำให้ศิษยาภิบาล
และภรรยาของเขาซึ่งนอนอยู่ใน
ห้องนอนที่อยู่อีกฟากของตัวบ้าน
ตื่น!

ในที่สุดผมก็ไปถึงห้องรับ
ประทานอาหารและเรียกศิษยา
ภิบาลออกมาอธิษฐานเพื่อผม
ขณะที่ความตายคืบคลานเข้ามา
หาผม ผมรับรู้ได้เลยว่าวิญญาณ
ของผมกำลังลอยออกจากร่าง ผม
เคยมีประสบการณ์แบบนี้มาแล้ว
สองครั้ง ผมจึงรู้ว่าความตาย
กำลังมาเยือน

ผมต้องการจะสั่งเสียภรรยา
และลูกๆ ผ่านศิษยาภิบาลท่าน
นั้น แต่เมื่อผมกำลังอ้าปากเพื่อ
จะพูด ผมก็เริ่มเผยพระวจนะแทน
ก่อนหน้านั้น ผมไม่ค่อยได้เผยพระ
วจนะมากเท่าไร แต่ในตอนนั้น
ผมเริ่มเผยพระวจนะจากวิญญาณ
ของผม และพระเจ้าเริ่มตรัสกับ
ผมผ่านคำพูดของผมเอง

ท่านเห็นแล้วว่าผมไม่ได้
เชื่อฟังพระองค์อย่างเต็มที่ในด้าน
ที่เกี่ยวกับของประทานของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ เพราะกลัวว่า
คนจะคิดอย่างไรเกี่ยวกับผม ผม
คิดไปเองว่าพวกเขาจะคิดว่า ผม
พยายามดึงความสนใจมาที่ตัว
เอง ถ้าผมปรนนิบัติในหนทางที่
พระเจ้าทรงนำเมื่อของประทาน
ของพระองค์สำแดงออก แต่พระ
วิญญาณของพระเจ้าตรัสกับผม
ว่า “เมื่อเปโตรกับยอห์นมองไปที่
ชายง่อยซึ่งอยู่ที่ประตูงาม เปโตร
ก็หยุดและหันไปพูดกับเขาว่า ‘จง
เข้มนมอดดูเรา’” (กิจการ 3:4)

กิจการ 3:2-6

2 “มีชายคนหนึ่งเป็นง่อยมา
ตั้งแต่เกิด ทุกวันเขาจะถูกหามมา
ที่ประตูพระวิหารที่เรียกว่าประตู
งามเพื่อขอทานจากคนที่จะไป
ในลานพระวิหาร

3 เมื่อคนนั้นเห็นเปโตรกับ
ยอห์นจะเข้าไปก็ขอเงินพวกเขา

4 เปโตรกับยอห์นเพ่งดูเขา
แล้วเปโตรจึงกล่าวว่า “จงมอดู
เราเถิด!”

5 ดังนั้นเขาจึงเข้มนมอดดูโดย
หวังว่าจะได้อะไรจากคนทั้งสอง
แล้วเปโตรกล่าวว่า “เงินหรือทอง
เราไม่มี แต่สิ่งที่เรามีเราให้ท่านใน
พระนามพระเยซูคริสต์แห่ง
นาซาเร็ธ จงเดินเถิด”

ความคาดหวัง

ขณะที่ผมยังพูดจาก
วิญญาณของผม พระเจ้าทรง
อธิบายกับผมว่า “เปโตรไม่ได้
พูดเช่นนั้นเพื่อดึงความสนใจมาที่
ยอห์นและตัวเขาเอง หรือโอ้อวด
เกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างที่พวก
เขาได้ทำ แต่เขาพูดเช่นนั้นเพื่อ
กระตุ้นความคาดหวังของชายง่อย
ขึ้นมา เพื่อที่ชายง่อยผู้นั้นจะมี

ความคาดหวังที่จะได้รับในสิ่งที่เปโตรและยอห์นได้รับมาจากพระเจ้า (ข้อ 5)!

จากนั้นพระวิญญาณของพระเจ้าตรัสกับผมว่า “ไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่เปโตรจะพูดว่าของประทานในการรักษาโรคกำลังทำงานอยู่ เพราะชายง่อยคนนั้นไม่รู้จักของประทานเหล่านี้ เพราะยังไม่ได้มีการเขียนพันธสัญญาใหม่ขึ้นมา”

“เจ้าเห็นแล้วว่า ผู้คนสามารถรับการหายโรคโดยตรงจากเราได้เพราะพวกเขาเชื่อและใช้ความเชื่อในพระสัญญาของเราเหมือนอย่างที่เราทำ แต่ในฝ่ายวิญญาณ หลายคนยังไปไม่ถึงจุดนั้นที่พวกเขาจะสามารถรับการรักษาโรคได้ด้วยตัวเอง ดังนั้น เราจึงต้องการให้เจ้าไปบอกพวกเขาว่า เราได้เจิมเจ้าไว้และได้ส่งเจ้าออกไปปรนนิบัติคนเจ็บป่วย

“เมื่อเจ้าทำตามสิ่งที่เราบอก เจ้าไม่ได้กำลังดึงความสนใจมาที่ตัวเอง แต่กำลังกระตุ้นความคาดหวังที่อยู่ในคนขึ้นมา ถ้าเจ้ากระตุ้นความคาดหวังของพวกเขาขึ้นมาได้

พวกเขาก็ไม่จำเป็นต้องมีความเชื่อมากไปกว่าการคาดหวังให้เรารักษาพวกเขาผ่านทางเจ้าในเวลาหนึ่งของประทานของเราที่กำลังสำแดงออก”

ในตอนนั้นผมจึงเห็นถึงความแตกต่าง ซึ่งนั่นคือสิ่งที่ผมอยากให้ท่านเข้าใจเช่นกัน ว่าท่านก็สามารถได้รับการรักษาให้หายโดยการเชื่อพระเจ้าได้ และผมเชื่อว่ามันเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะรับการรักษาโรค แต่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะได้รับการรักษาด้วยวิธีนี้ นั่นจึงเป็นเหตุผลว่าเพราะเหตุใด เราจึงจำเป็นต้องอธิษฐานกันในเรื่องนี้

อธิษฐานเรื่องอะไร?
อธิษฐานที่ทุกคนจะมีของประทาน
ในการรักษาโรคอย่างนั้นหรือ?
ไม่ใช่เช่นนั้น เราได้เห็นจาก
1 โครินธ์ 12 แล้วว่า ไม่ใช่ทุกคน
จะมีของประทานในการรักษาโรค
ทำงานผ่านพวกเขา แต่ขอบคุณ
พระเจ้าที่บางคนมี ของประทาน
นี้!

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับ
สิทธิพิเศษ ที่เรามีที่จะเชื่อและ
ประพฤติตามพระวจนะของ
พระเจ้าได้ ซึ่งเราควรจะทำเช่น
นั้นกันต่อไป แต่เรายังสามารถ
อธิษฐานที่ของประทานในการ
รักษาโรคจะสำแดงออกท่ามกลาง
พวกเราอย่างเหนือธรรมชาติมาก
ขึ้นกว่านี้อีก และคาดหวังให้ฤทธิ์
เดชของพระเจ้าเคลื่อนผ่านทางผู้
ที่อยู่ใน พระกายของพระองค์ไป
ยังผู้อื่น ตามที่พระวิญญาณทรง
ขอบพระทัย!

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“เปโตรกับยอห์นฟังดูเขา
แล้วเปโตรจึงกล่าวว่า “
จงมองดูเราเถิด!” ดังนั้น
เขาจึงเขม่นมองโดยหวังว่า
จะได้อะไรจากคนทั้งสอง”

กิจการ 3:4-5

การjemในการรักษา

ข้อพระคัมภีร์หลัก: มาระโก 16:18; กิจการ 10:38; ยอห์น 3:34;
มัทธิว 14:35, 36; มาะโก 5:27; กิจการ 19: 11, 12

ความจริงหลัก: การวางมือคือจุดสัมผัส(เชื่อมต่อ)ที่ปลดปล่อยฤทธิ์เดช
ในการรักษาของพระเจ้าออกมา

ในบทเรียนที่แล้ว เราได้
พูดถึงวิธีที่ความเชื่อทำให้ฤทธิ์
เดชในการรักษาโรคของพระเจ้า
ทำงาน ท่านสามารถทำให้ฤทธิ์
เดชในการรักษาโรคทำงานด้วย
ความเชื่อของตัวเองที่มีใน
พระวาทะของพระเจ้า เหมือน
อย่างที่ผมได้ทำในวันที่ 8 สิงหาคม
ค.ศ. 1934 โดยความเชื่อ ผม
ได้ “เสียบบล็อก” เข้ากับฤทธิ์เดช
ในการรักษาโรคของพระเจ้าที่อยู่
ในห้องของผมในขณะนั้น และได้
รับการรักษาให้หายดีจากการนอน
ป่วยติดเตียง

เรายังได้กล่าวถึงวิธีที่
ท่านสามารถรับการหายโรคโดย
ผ่านการวางมือด้วย เรา
รู้ว่าวิธีนี้ตรงตามพระคัมภีร์เพราะ
พระกิตติคุณมาระโกบอกให้เรา
วางมือบนคนไข้คนป่วย (มาระโก
16:18) ผู้เชื่อทุกคนสามารถวางมือ
บนคนไข้คนป่วยได้โดยมีพื้นฐาน
อยู่บนข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ แต่ยังมี
คนที่ได้รับการjemไว้อย่างพิเศษให้
ปรนนิบัติการรักษาโรคแก่คนที่เจ็บ
ป่วยด้วย

ในบทนี้ผมอยากจะพูด
ถึงการ jemในการรักษาโรคเพิ่ม

เดิมโดยเน้นไปที่วิธีต่างๆ ที่การ
เจิม จะสามารถถ่ายโอนจากคนที่
ได้รับการเจิมไว้อย่างพิเศษเพื่อให้
ปรนนิบัติการรักษาโรค

อย่างที่ผมได้กล่าวไปใน
บทที่แล้วว่า กิจการ 10:38 ได้
กล่าวถึง คำว่า “การเจิม” “องค์
พระวิญญาณบริสุทธิ์” และ “ฤทธิ์
เดช” ว่าเป็นคำที่มีความหมาย
เดียวกัน นี่หมายความว่าเรา
สามารถใช้ คำเหล่านี้แทนกันได้
เมื่อกล่าวถึงการเจิมในการรักษา
โรคและฤทธิ์เดชของพระเจ้า

สำหรับการเจิมที่อยู่เหนือ
แต่ละบุคคล เรารู้ว่าพระเจ้าทรง
เจิมแต่ละคนไว้เพื่อให้ปรนนิบัติ
รับใช้ พระเจ้าได้ทรงเรียกคนเหล่านี้นั้นให้ปรนนิบัติรับใช้ใน ตำแหน่ง
ต่างๆ ได้แก่ อัครทูต, ผู้เผยพระ
วจนะ, ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ,
ศิษยาภิบาล และอาจารย์ พระ
เยซูอยู่ใน งานรับใช้ทั้งห้าตำแหน่ง

ดังนั้นพระองค์จึงมีการเจิมในการ
ปรนนิบัติรับใช้ทุกตำแหน่ง

พระเยซูทรงมีการเจิมที่ไม่
จำกัด (ยอห์น 3:34) ส่วนสมาชิก
ในพระกายของพระคริสต์มีการ
เจิมที่จำกัด

แน่นอนว่า พระเยซูคริสต์
ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า
เสมอมา แต่พระเยซูไม่ได้ ทรง
ปรนนิบัติรับใช้ในฐานะ พระบุตร
ของพระเจ้า พระองค์ทรงปรนนิบัติ
รับใช้ในฐานะมนุษย์ที่ ได้รับการ
เจิมจากองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์
ถ้าพระเยซูทรงรับใช้บนโลกนี้ใน
ฐานะพระบุตรของ พระเจ้าไม่ใช่
ในฐานะมนุษย์ ก็ไม่มีความจำเป็น
ที่พระองค์จะต้องได้รับการเจิม
แต่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่าพระ
เยซูทรงได้รับการ เจิมเพื่อที่จะ
ปรนนิบัติรับใช้ขณะ อยู่บนโลกนี้
(ลูกา 4:18; กิจการ 10:38)

คุณลักษณะของการเจิมในการรักษาโรค

ผมจะกล่าวถึงคุณลักษณะของการเจิมในการรักษาโรค เพื่อช่วยให้ท่านเข้าใจวิธีที่การเจิมนี้ทำงาน คุณลักษณะประการแรกการเจิมเป็นสิ่งที่ ถ่ายโอนได้

มัทธิว 14:35, 36

35 และเมื่อคนที่นี่จำพระเยซูได้ ก็ส่งข่าวไปทั่วแคว้น ประชาชนนำบรรดาคนเจ็บป่วยมาหาพระองค์

36 และทูลขอให้คนป่วยนั้นได้แตะชายฉลองพระองค์ก็พอ และทุกคนที่ได้แตะพระองค์ก็หายป่วย

ท่านจะเห็นว่า ในมัทธิว 14 ผู้คนต้องการแตะฉลองพระองค์ของพระเยซู พวกเขาไม่ได้แตะตัวพระองค์ เพียงแต่แตะชายฉลองของพระองค์เท่านั้น และ

พวกเขาก็หายโรค

เมื่อเราอ่านพระกิตติคุณมาระโกเราได้พบว่า หลุยตกลอหิต "...จึงเดินปะปนกับฝูงชนตามมาข้างหลังพระองค์และแตะฉลองพระองค์" (มาระโก 5:27) ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่าเสื้อผ้าของพระเยซูเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช หรือการเจิมอย่างเดียวกันกับที่อยู่เหนือพระองค์

ผ้าเช็ดหน้าที่เปาโลวางมือให้ก็เปี่ยมด้วยการเจิมอย่างเดียวกันกับที่อยู่เหนือเปาโล เป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่จะรักษาและปลดปล่อยให้เป็นอิสระ (กิจการ 19:11, 12)

ดูเหมือนว่าวัสดุบางอย่างสามารถดูดซับฤทธิ์เดชในการรักษาโรคของพระเจ้าได้ เช่น ผ้าเป็นต้น และฤทธิ์เดชในการรักษาโรคหรือการเจิมในการรักษาโรคสามารถถูกถ่ายโอนจากผ้าผืนนั้น

ไปอย่างร่างกายของคนที่เจ็บป่วย
ได้

เรายังสามารถวัดระดับ
ของการเจ็บได้ด้วย เราอ่านพบว่า
ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าตรัส
สั่งผู้เผยพระวจนะเอลียาห์ให้เจ็บ
ผู้เผยพระวจนะเอลีชาเพื่อให้ทำ
หน้าที่แทน พระคัมภีร์กล่าวว่า
เอลีชาขอการเจ็บเพิ่มเป็นสองเท่า
ของเอลียาห์ (2 พงศกษัตริย์ 2:9)

ต่อมาในหนังสือพระ
กิตติคุณ เราเห็นได้ว่า พระเยซูได้
รับการเจ็บเพื่อให้ปรนนิบัติรับใช้
ขณะที่พระองค์ยังทรงอยู่บนโลก
และในยอห์น 3:34 กล่าวว่า พระ
เยซูทรงมีการเจ็บที่ไม่จำกัด

การเจ็บเป็นสิ่งที่สัมผัส
แตะต้องได้ คำว่า “สัมผัสแตะ
ต้อง” หมายถึง รู้สึกได้โดยการ
สัมผัส อีกนัยหนึ่งคือ สิ่งสัมผัส
แตะต้องได้ คือสิ่งที่เราสามารถ
สัมผัสได้นั่นเอง

ตัวอย่างเช่น เรารู้ว่าการ
เจ็บที่ไหลเคลื่อนไปสู่ผู้หญิงที่ตก
โลหิต ในมาระโกบทที่ 5 เป็น
การเจ็บที่สัมผัสแตะต้องได้ เพราะ
พระเยซูรู้ได้โดยทันทีเมื่อฤทธิ์เดช
ช่านออกไปจากพระองค์พระเยซู
รับรู้ได้ว่าฤทธิ์เดชในการรักษาโรค
ไหลออกไปจากพระองค์ และหญิง
นั้นก็รับรู้ได้ถึงตอนที่เธอรับฤทธิ์
เดชนั้นเข้ามา ดังนั้น ฤทธิ์เดชจึง
เป็นสิ่งที่สัมผัสแตะ ต้องได้

วิธีการเจ็บถูกถ่ายโอน

เราได้พิจารณาถึงหัวข้อ
ของคุณลักษณะของการเจ็บในการ
รักษาโรคกันไปแล้ว ในตอนนี้ ผม
ต้องการเน้นไปที่วิธีที่การเจ็บ ถูก
ถ่ายโอน วิธีหนึ่งคือการเจ็บถูก ถ่าย
โอนได้คือ ผ่านทางการ วางมือ

ในพันธกิจของพระเยซู
พระองค์ทรงใช้หลายวิธีเพื่อ

ปรณินิบัติคนเจ็บป่วย ในบางครั้ง
พระองค์เพียงตรัสว่า “จงลุกขึ้น
และเดินเถิด” คนเหล่านั้นก็ ลุก
ขึ้นและเดินไป แต่หนึ่งในวิธีหลักที่
พระองค์ทรงใช้ปรณินิบัติ การหาย
โรคก็คือ การวางมือ

ตัวอย่างเช่น ในมาระโก
บทที่ 5 พระเยซูทรงวางมือให้กับ
ลูกสาวของไยรัส และเธอก็ได้รับ
การรักษาให้หาย ในพันธสัญญา
ใหม่ มีหลายเหตุการณ์ที่พระเยซู
ทรงวางมือบนคนไข้คนป่วยและ
พวกเขาก็หายดี การที่มือของ
พระองค์สัมผัสโดนคนที่เจ็บป่วย
เป็นการทำให้การเจิมในการรักษา
โรคหรือฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่
อยู่ในพระองค์ไหลเคลื่อนเข้าไป
ภายในคนที่เจ็บป่วย

การเจิมในการรักษาโรค
สามารถถ่ายโอนไปยังผ้า เช่น
เสื้อผ้า หรือผ้าเช็ดหน้าได้ด้วยเช่น
กัน ตามที่ผมได้เคยกล่าวไปแล้ว

ในมาระโกบทที่ 5 ผู้
หญิง ที่ตกโลหิตได้แตะต้องเสื้อผ้า
ของพระเยซูและพบว่าฤทธิ์เดช
ของพระเจ้าได้ช่านออกมาจาก
พระองค์ อัครทูตเปาโลเองก็รู้จัก
ของการสัมผัส และการถ่ายโอน
ที่ปกครองการทำงานของพระ
วิญญาณของพระเจ้าในการรักษา
โรค เขาจึงวางมือลงบนผ้า หรือ
ผ้าเช็ดหน้า (กิจการ 19:11, 12)

ผ้าเหล่านั้นถูกนำไปยังคน
ที่เจ็บป่วย และโรคภัยไข้เจ็บก็ออก
ไปจากพวกเขา

ในสมัยใหม่ บางคนอาจ
คิดว่า การถ่ายโอนการเจิมผ่าน
ทางผ้า เป็นเพียงสิ่งที่ลึกลับ แต่มัน
ไม่ใช่ สิ่งทีลึกลับเลย แต่เป็นความ
จริง และมันเกิดขึ้นตามที่พระ
วณะ ของพระเจ้าได้กล่าวไว้

อีกนัยหนึ่งคือ การเจิม
ในการรักษาโรคที่ไหลออกมาจาก
เปาโลได้เปลี่ยนผ้าเช็ดหน้าให้

กลายเป็น “แบตเตอร์รี่” ที่บรรจุ
ฤทธิ์เดชของพระวิญญูณบริสุทธิ
ไว้ และเมื่อนำผ้าเช็ดหน้าไปวาง
บนคนที่เจ็บป่วย ผ้าเช็ดหน้าเหล่านี้นั้น
ชำระร่างกายของพวกเขาด้วยการ
เจิมในการรักษาโรค และโรค
ภัยไข้เจ็บก็ออกไปจากพวกเขา

การเจิมในการรักษาโรคและ การเจิมสำหรับงานรับใช้

อย่างที่ผมได้กล่าวไว้
ตั้งแต่ตอน ต้นของบทนี้ว่า การ
เจิมสำหรับงานรับใช้มาพร้อม
กับการทรงเรียกเข้าสู่ตำแหน่ง
ที่พระเจ้าได้ทรงเรียกท่านโดย
อันทันที แต่การเจิมในการรักษา
โรคแตกต่างออกไป และเป็นสิ่ง
ที่แยกออกมาจากการเจิมสำหรับ
งานรับใช้

ตัวอย่างเช่น พระเยซู
ตรัสกับผมตอนที่เสด็จมาปรากฏ

ต่อผมในนิมิตที่เมืองรีอควอล รัฐ
เท็กซัส ในปี ค.ศ. 1950 ว่า
“เราได้เรียก เจ้าก่อนที่จะเจ้าจะเกิด
มา เราได้แยกเจ้าไว้ตั้งแต่เจ้ายัง
อยู่ในครรภ์ของมารดา ซาตาน
พยายาม ทำลายชีวิตของเจ้าก่อน
ที่เจ้าจะเกิดมาและหลังจากนั้น
มันก็พยายามทำลายเจ้าอีกหลาย
ครั้ง แต่ทูตสวรรค์ของเราได้คอย
ปกป้องเจ้าและดูแลเจ้าจบจน
ถึงตอนนี้”

ตอนที่พระเยซูตรัสว่า “เรา
ได้เรียกเจ้า” ไม่ได้หมายความว่า
พระองค์เพียงจะเรียกผม ในวัน
นั้น คือในวันที่ 2 เดือนกันยายน
ปี ค.ศ. 1950 พระองค์ได้ทรง
เรียกผมเข้าสู่งานรับใช้ตั้งแต่นั้น
ที่ผมจะเกิดมา ผมจึงเข้าใจ ทันที
ว่าพระองค์หมายถึงอะไร เมื่อตรัส
ว่า “เราได้เรียกเจ้า”

หลังจากที่พระเยซูตรัสว่า
“เราได้เรียกเจ้า” พระองค์ยังตรัส

ว่า “และเราได้เจิมเจ้าไว้” ผมรู้
เช่นกันว่าพระองค์ไม่ได้กำลังตรัส
ว่า พระองค์ทรงเจิมผมสำหรับ
งานรับใช้ในวันนั้น แต่การเจิมมา
พร้อมกับการทรงเรียก และผมรับ
ใช้ด้วยการเจิมนั้น มาเป็นเวลา
หลายปีแล้ว

แต่เมื่อพระเยซูตรัสกับ
ผมว่า “และเราได้มอบการเจิม
ที่พิเศษแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะวางมือ
บนคนเจ็บคนป่วย” ผมก็รู้ได้ว่า
พระองค์กำลังตรัสว่า พระองค์
มอบการเจิมที่พิเศษให้แก่ผมใน
วันนั้น คือวันที่ 2 กันยายน ปี
ค.ศ. 1950

ผมวางมือให้คนที่เจ็บ
ป่วยมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว และ
ได้เห็นพวกเขาหายดี แต่ไม่ได้
ปรนนิบัติด้วยการเจิมที่พิเศษ
เพียงแต่ปรนนิบัติคนที่เจ็บป่วย
โดยผ่านทางวางมือตามพระ
วณะ ของพระเจ้า

หลังจากที่พระเยซูได้
ประทานการเจิมที่พิเศษแก่ผมใน
นิมิตเพื่อให้วางมือแก่คนที่เจ็บป่วย
พระองค์ตรัสกับผมว่า “การเจิม
ที่พิเศษนี้จะไม่ทำงานให้เจ้า เว้น
เสียแต่เจ้าจะบอกผู้คนตามสิ่งที่
เราได้บอกเจ้า คือบอกพวกเขาว่า
เจ้าได้เห็นเรา เราได้ตรัสกับเจ้า
และเราได้วางมือของเราบนมือ
ทั้งสองข้างของเจ้า บอกพวกเขา
ว่าการเจิมอยู่ในมือของเจ้าแล้ว
บอกพวกเขาถึงสิ่งที่เราได้บอก
เจ้าทุกประการ และบอกพวกเขา
ด้วยว่า ถ้าพวกเขาเชื่อว่าเจ้าได้รับ
การเจิมและรับไว้ ฤทธิ์เดชจะไหล
เคลื่อนจากมือของเจ้าไปสู่ร่างกาย
ของพวกเขา และจะทำหลายสิ่งที่
ซาตานได้ทำกับพวกเขา และจะ
ก่อให้เกิด การรักษาเยียวยาขึ้น”

การวางมือไม่ได้เป็นวิธี
ปรนนิบัติการรักษาโรคเพียงวิธี
เดียว แต่เป็นวิธีหนึ่ง และเป็นวิธี
ฝ่ายวิญญาณ

การวางมือเป็นจุดเชื่อมต่อที่ปลดปล่อยฤทธิ์เดชในการรักษาของพระเจ้าออกมา บางครั้งฤทธิ์เดชในการรักษาโรคจากพระเจ้าจะปรณนิบัติคนที่เจ็บป่วยจนถึงระดับที่ฤทธิ์เดชของพระเจ้าชำระจคนๆนั้นไว้เหมือนที่คนๆ หนึ่งถูก (เติมพลังงาน) ชาร์จด้วยพลังงานไฟฟ้า แต่การรักษาที่สมบูรณ์จะยังไม่ เกิดขึ้นจนกว่าความเชื่อของคนๆ นั้นจะปลดปล่อยออกมา

การรักษาโรคถูกแบ่งออก เป็นระดับต่างๆ

เราจำเป็นต้องเข้าใจว่าการรักษาโรคถูกแบ่งออกเป็นระดับต่างๆได้ และระดับของการรักษาโรค ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขสองอย่างนี้ เงื่อนไขแรก ระดับของฤทธิ์เดชในการรักษาโรคที่ปรณนิบัติต่อร่างกายคนๆ หนึ่ง

สามารถมี การเจิมที่จะปรณนิบัติการรักษา โรคน้อยกว่าหรือมากกว่าได้เช่นเดียวกับที่นักเทศน์มีการเจิม ในการเทศนาที่น้อยกว่าหรือมากกว่าได้

ในทำนองเดียวกัน คนๆ หนึ่งสามารถถูกเจิมด้วยการเจิมในการรักษาโรคที่น้อยกว่าหรือมากกว่าได้ ผมสังเกตได้ว่า เมื่อการเจิมที่อยู่เหนือผมสว่างออกมาในระดับที่ยิ่งใหญ่กว่าที่เคยจะมีคนหายโรคในการ ประชุมมากกว่าปกติ

เงื่อนไขที่สองที่เป็นตัวกำหนดระดับของการรักษาโรคคือระดับของความเชื่อของคนๆ หนึ่งที่ถูกปลดปล่อยออกมา และทำให้ฤทธิ์เดชในการรักษาโรคทำงาน

ท่านจะเห็นเรื่องนี้ได้จากเรื่องของหญิงดกโลหิตในมาระโกบทที่ 5 พระเยซูตรัสว่า "...หญิงเอ๋ย ความเชื่อของเจ้า ทำให้เจ้า

หายโรค...” (ข้อ 34) บางคนอาจกล่าวว่า “ผมคิดว่าเป็นฤทธิ์เดชที่ช่านออกมาจากพระเยซูที่รักษาเธอให้หายดีเสียอีก” ก็ใช่ แต่เป็นความเชื่อของเธอที่ทำให้ฤทธิ์เดชของพระเยซูทำงาน

พระเยซูคริสต์และอัครทูตได้เปิดเผยถึงกฎที่ปกครองการทำงานของการเจิมหรือฤทธิ์เดชในการรักษาโรค และพวกเขาก็ใช้กฎเหล่านี้ด้วย พวกเขาทำให้เห็นว่า ฤทธิ์เดชในการรักษาโรคของพระเจ้าเป็นสิ่งที่สัมผัสและต้องได้ ถ่ายโอนได้ และวัดระดับได้

ฤทธิ์เดชที่ไหลออกจากพระหัตถ์ของพระเยซู หรือฤทธิ์เดชที่อยู่ที่เสื้อผ้าของพระองค์เป็นฤทธิ์เดชอะไร? เป็นฤทธิ์เดชที่พระองค์ได้รับมาเป็นมรดกในฐานะพระบุตรของพระเจ้าอย่างนั้นหรือไม่ใช่เลย ในกิจการ 10:38 กล่าวว่า “...พระเจ้าทรงเจิมตั้ง พระ

เยซู แห่งนาซาเร็ธด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วย ฤทธาานุภาพ และที่พระองค์ เสด็จไปทั่ว ทรงทำความดี และรักษาคนทั้งปวงที่ตกอยู่ใต้ อำนาจของมาร...”

ฤทธิ์เดชนั้นมาจากที่ไหน? ฤทธิ์เดชนั้นมาจากพระเจ้า และฤทธิ์เดชอย่างเดียวกันนี้ซึ่ง ก็คือ ฤทธิ์เดชในการรักษาโรคของพระเจ้ายังคงมีไว้สำหรับท่านในวันนี้

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“...พระเจ้าทรงเจิมตั้งพระเยซู

แห่งนาซาเร็ธด้วย

พระวิญญาณบริสุทธิ์และ

ด้วยฤทธาานุภาพ และที่พระองค์

เสด็จไปทั่ว ทรงทำความดีและ

รักษาคนทั้งปวงที่ตกอยู่ใต้อำนาจ

ของมารเพราะพระเจ้าสถิตกับ

พระองค์”

(กิจการ 10:38)

หลายหนทาง!

เป็นเรื่องสำคัญที่เราจะเข้าใจว่าการรักษาโรคเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับทุกคน สิ่งที่สำคัญไม่น้อยไปกว่ากันก็คือ การรู้วิธีการรักษาโรคที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้แล้ว!

ในหนังสือ วิธีการรักษาโรคตามพระคัมภีร์ ซึ่งเขียนโดย ศาสนาจารย์ เคนเนธ อี เฮกิน เล่มนี้เจาะลึกลงไปในเรื่องพระคัมภีร์มากมาย และอธิบายถึงวิธีต่างๆ ที่ท่านสามารถรับการรักษาโรคได้ วิธีการรักษาโรคไม่ได้มีเพียงวิธีเดียว แต่มีหลายวิธี และทุกวิธีต่างก็เกิดผล!

คู่มือที่จัดแบ่งด้วยข้อมูลต่างๆ เล่มนี้ จะตอบคำถามเหล่านี้: ข้าพเจ้าจะอธิษฐานอย่างไรเมื่อต้องการรับการรักษาโรค? ผู้เชื่อทุกคนสามารถวางมือบนคนเจ็บป่วยได้หรือไม่? ข้าพเจ้าจะรับการรักษาโรคและรักษาการักษาโรคไว้ได้อย่างไร? การรักษาโรคเป็นของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?

คู่มือการศึกษาชั้นทรงพลังทั้ง 13 บทนี้ ถูกออกแบบมาสำหรับการศึกษาเป็นกลุ่มหรือศึกษาส่วนตัว

เกี่ยวกับผู้เขียน

ศจ. เคนเนธ อี เฮกิน ได้รับใช้พระเจ้าเป็นเวลาเกือบ 70 ปี นับตั้งแต่พระเจ้าทรงรักษาท่านให้หายอย่างอัศจรรย์จากโรคหัวใจพิการแต่กำเนิด และโรคเลือดที่รักษาไม่ได้ ขณะที่ท่านอายุได้ 17 ปี แม้ว่า ศจ. เฮกิน ได้กลับไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วเมื่อปี 2003 แต่งานรับใช้ที่ท่านได้ทำต้งขึ้นยังคงเป็นพระพรให้แก่ผู้คนมากมายทั่วโลกจนถึงทุกวันนี้

ปัจจุบัน ของ่ายของพันธกิจ. เคนเนธ เฮกิน ได้ขยายไปทั่วโลก ซึ่งประกอบด้วย นิตยสาร “ถ้อยคำแห่งความเชื่อ” (The Word of Faith) เป็นนิตยสารแจกฟรีแบบรายเดือน, ศูนย์อบรมพระคริสตธรรมเรมา, สมาคมศิษย์เก่าเรมา, พันธกิจผู้รับใช้เรมาสากล, ศูนย์อบรมพระคริสตธรรมเรมาทางโปรเซนีย์ และพันธกิจเรือนจำเรมา ส่วนบุตรชายของท่าน ศจ. เคนเนธ ดับบลิว เฮกิน และภรรยา ศจ. ลินเนธ เฮกิน ยังได้เริ่มงานรับใช้อื่นๆ ขึ้นอีก เช่น “เรมาเพรส” (RHEMA Praise) รายการโทรทัศน์ที่ออกอากาศทุกสัปดาห์, “เรมา ฟอร์ ทูเดย์” (RHEMA for Today) รายการวิทยุ และ งานประกาศสิฟวิ่ง เฟส (Living Faith Crusades) ที่จัดขึ้นทั่วโลกอีกด้วย

